

Mandag den 2. maj 2011 (D)

1

(Fremsættelse 30.03.2011).

86. møde

Mandag den 2. maj 2011 kl. 10.00

Kl. 10:00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til udenrigsministeren om verbalnote om Kina/Tibet.
Af Søren Espersen (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Anmeldelse 28.04.2011).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre i sager om dyremishandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr.
Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.
(Fremsættelse 29.03.2011).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod dyresex.
Af Christian H. Hansen (UFG).
(Fremsættelse 31.03.2011).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager.
Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 05.04.2011).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om stalking.
Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 05.04.2011).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om dna-registrering.
Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 07.04.2011).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et frihedsråd til fremme af frihedsrettigheder.
Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 01.04.2011).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af ombudsmandsloven.
Af Line Barfod (EL) m.fl.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til udenrigsministeren om verbalnote om Kina/Tibet.

Af Søren Espersen (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Anmeldelse 28.04.2011).

Kl. 10:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre i sager om dyremishandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.
(Fremsættelse 29.03.2011).

Kl. 10:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 10:01

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Beslutningsforslaget, som vi skal behandle nu, indebærer jo, at regeringen skal pålægges at fremsætte et lovforslag, der får den virkning, at personer, som dømmes for dyremishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, automatisk for bestandig mister retten til at have med dyr at gøre. I bemærkningerne til beslutningsforslaget anfører forslagsstillerne bl.a., at hvis en person en gang er blevet dømt for dyremishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, har den pågældende en gang for alle vist sig at være uegnet til at

have med dyr at gøre. Det er altså forslagsstillernes hensigt, at der automatisk skal ske en frakendelse for bestandig ved førstegangs-overtrædelser. Det er så i øvrigt en uændret genfremsættelse af et beslutningsforslag, der blev fremsat i samlingen 2009-10, men som aldrig nåede frem til første behandling.

Lad mig slå fast, at regeringen ligesom forslagsstillerne mener, at der skal skrides hårdt ind over for de personer, som mishandler eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt. Dermed er vi sådan set enige med forslagsstillerne i, at der kan være situationer, hvor en overtrædelse af dyreværnsloven har så grov en karakter, at det er berettiget for samfundet at tage helt særlige virkemidler i brug. Frakendelsen af retten til at beskæftige sig med dyr er sådan et helt særligt virkemiddel.

Dyreværnsloven indeholder allerede regler om rettighedsfrakendelse. I medfør af dyreværnslovens § 29 kan personer, der findes skyldige i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, frakendes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum. Sådan en frakendelse foretages i praksis for 2, 3 eller 5 år eller for bestandig. Hvis en person, der tidligere er fundet skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, på ny begår et tilsvarende forhold, vil den pågældende ligeledes kunne frakendes retten til at beskæftige sig med dyr, og det er retten, der under hensyn til sagens samlede omstændigheder tager stilling til spørgsmålet om frakendelse.

I en række tilfælde vil en rettighedsfrakendelse reelt betyde, at den pågældende hindres i at udøve sit hidtidige erhverv. Hvis personen f.eks. ejer eller driver en bedrift med dyr, betyder en rettighedsfrakendelse, at man fratager personen sin levevej. Og der skal ikke herske tvivl om, at der kan forekomme situationer, hvor selv en så vidtgående sanktion som en rettighedsfrakendelse kan være berettiget, men en rettighedsfrakendelse bør kun komme på tale i de situationer, hvor en samlet vurdering af alle sagens forhold gør det påkrævet.

Efter beslutningsforslaget skal personer, der dømmes for dyremishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, automatisk miste retten til at have med dyr at gøre for bestandig. Dette vil indebære, at domstolene afskæres fra at foretage en vurdering af, om en rettighedsfrakendelse nu også er berettiget i det konkrete tilfælde. Lad mig anskueliggøre konsekvenserne af forslaget med et eksempel fra retspraksis:

Der var en sag fra 2006, hvor en landmand, der drev en svineproduktion, blev fundet skyldig i grovere uforsvarlig behandling af dyr. Landmanden havde gennem længere tid ikke givet sine besætninger permanent adgang til frisk vand og en tilstrækkelig mængde halm. Herudover var inventaret nedslidt, og syge grise var ikke blevet adskilt fra raske grise eller undergivet behandling.

Under sagens behandling i landsretten blev det oplyst, at landmanden havde efterkommet det påbud, som han efterfølgende var blevet meddelt. Han havde også nedlagt svineproduktionen på den ene af de to gårde og moderniseret staldforholdene på den anden gård. Herudover havde svinebesætningen været undergivet tilsyn af en dyrlæge hver måned, uden at det tilsyn havde givet anledning til bemærkninger. Landsretten idømte landmanden 20 dages betinget fængsel, men fandt ikke grundlag for at frakende ham retten til at beskæftige sig med dyr. Hvis det foreliggende beslutningsforslag havde dannet grundlag for afgørelsen i den beskrevne sag, så var den tilfaldt blevet frakendt retten til at have med dyr at gøre for bestandig, og retten ville ikke have haft mulighed for at tage hensyn til, at landmanden havde afhjulpet de ulovlige forhold, eller til de konsekvenser, en rettighedsfrakendelse ville have for ham. Sådan en retstilstand finder jeg ikke hensigtsmæssig.

Kl. 10:06

Herudover er det også værd at bemærke, at det ikke er en betingelse for at straffe en person for overtrædelse af dyreværnsloven, at den pågældende har haft forsæt til at overtræde loven. Den pågældende kan straffes, når blot han har handlet uagtsomt. Den tiltalte behøver altså sådan set ikke have gjort det med vilje for at blive dømt. Det forhold underbygger, at det vil være uhensigtsmæssigt at indføre den foreslåede regel om automatisk rettighedsfrakendelse.

Så kan jeg i øvrigt oplyse, at det følger af forarbejderne til en ændring af dyreværnsloven, at anklagemyndigheden altid skal overveje, om der skal nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse, når der rejses en straffesag for grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr. Jeg kan også oplyse, at i sager om mishandling af dyr træffer domstolene som udgangspunkt afgørelse om frakendelse.

Det er min samlede opfattelse, at den foreslåede ændring er unødvendig og uhensigtsmæssig. Dyreværnsloven indeholder allerede i dag hjemmel til at frakende den, der findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, retten til at beskæftige sig personligt med dyr for bestandig. Af gode grunde beror det på domstolenes konkrete vurdering, om en person skal frakendes retten til at beskæftige sig med dyr, og kun på den måde sikres det, at de særdeles indgribende konsekvenser for den pågældende, som en rettighedsfrakendelse vil kunne indebære, alene udløses i de tilfælde, hvor det er berettiget.

Med beslutningsforslaget ønsker forslagsstillerne at afskære domstolene muligheden for konkret at afgøre, om den enkelte sags omstændigheder berettiger til, at der skal ske en rettighedsfrakendelse. Det kan regeringen ikke støtte, og derfor kan regeringen heller ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 10:07

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til justitsministeren for den her redegørelse for regeringens holdning til det her beslutningsforslag, som vi jo har fremsat fra Dansk Folkepartis side. Jeg må indrømme, at jeg er rigtig ærgerlig over det, som justitsministeren står på talerstolen og siger i dag. For han siger, at det faktisk er et rigtig godt værktøj, men man vil bare ikke skærpe lovgivningen.

I Dansk Folkeparti har vi gang på gang set dyremishandlingssager, hvor vi virkelig undrer os over, hvorfor der ikke sker de her frakendelser af retten til at have med dyr at gøre. Det kan f.eks. være, når en labrador bliver slået ihjel med en jernstang med en betonklods i enden og en stor træbjælke og får skåret halsen over, eller når en hundeejer kastrerer sin hund med en hobbykniv. Gang på gang er der eksempler, hvor man tydeligt kan se, at her er der altså tale om personer, som vitterlig aldrig nogen sinde burde have haft retten til at eje dyr, og som heller ikke burde have det fremover.

Kan ministeren ikke godt se, at der er nogle områder, hvor vi er nødt til at skærpe dyreværnsloven, som den er i dag?

Kl. 10:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 10:08

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu kender jeg ikke de pågældende to sager, som fru Marlene Harpsøe refererer til, og dermed kender jeg heller ikke baggrunden for de kendelser, som er faldet i de to sager. Det lyder jo unægtelig som nogle ganske bestialske og meget usympatiske måder at behandle dyr på, må man unægtelig sige. Derfor kan jeg da fuldt ud forstå, at

man umiddelbart kunne finde, at der burde være sket en frakendelse i sådan en sag. Men hvilke konkrete omstændigheder der har gjort sig gældende, siden det, som jeg må forstå det refereret her, ikke har været tilfældet, kan jeg jo ikke tage stilling til her fra talerstolen.

Kl. 10:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:09

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo selvfølgelig også en meget nem måde at komme uden om det på som justitsminister. Jeg vil i hvert fald gerne gentage, hvad vi fra Dansk Folkepartis side vil med det her beslutningsforslag. Vi beskriver det netop i vores beslutningsforslag, nemlig at det her skal være et redskab til at beskytte dyrene. For det er jo først og fremmest dyrene, vi må beskytte. Og er ministeren ikke enig i, at vi som mennesker har et ansvar, for dyrene kan hverken tale eller sige til os, hvornår de lider og er kede af det? Men vi som mennesker har muligheden for rent faktisk at tage det ansvar og sige: O.k., hvis der er en person, som vitterlig mishandler et dyr til døde – det kan være at brænde et marsvin halvt ihjel og efterfølgende slå det ihjel med en golfkølle eller lignende – så må vi sige, at de her mennesker bare ikke skal have dyr. De kan ikke finde ud af at have den rettighed.

Kl. 10:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:10

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det kan godt være, at fru Marlene Harpsøe synes, at det er en let måde at komme omkring det på, men eftersom to sager bliver refereret, som jeg overhovedet ikke har haft kendskab til, hvad angår de nærmere omstændigheder og præmisserne for, at dommerne har truffet den kendelse, de har, så kan jeg jo ikke sige andet, end at jeg ikke kan vide, hvorfor det er, som det er.

Men det er da klart, at der er sager, hvor det er rimeligt nok, at der sker en frakendelse. Det er jo også det, loven giver mulighed for. Mit synspunkt er blot, at det, at man automatisk for bestandig skal have frakendt retten, er at gå for vidt i retning af at forhindre domstolene i at tage hensyn til sagens konkrete omstændigheder. Der kan jo også være tale om folk, der i en periode måske har været psykisk syge, og som overvinder den sygdom, og som dermed sagtens efterfølgende kan have med dyr at gøre. Der kan være mange omstændigheder, der gør sig gældende.

Kl. 10:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:11

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, ministeren har sagt indtil nu. Jeg vil egentlig gerne stille ministeren et spørgsmål. Ministeren har sat sig ind i det her beslutningsforslag, som er fremsat, og han har i øvrigt også sat sig meget ind i dyrevelfærdsområdet som sådan i sit ministerium. Det ved jeg. Hvor synes ministeren selv at grænsen skal gå, for at man bliver frakendt retten for bestandig? Hvor synes ministeren at grænsen går? Ministeren nævnte selv et eksempel fra 2006, hvor der var en masse begrundelser for, at det så ikke var endt sådan. Men hvor synes ministeren selv at grænsen skal gå?

Kl. 10:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Hvis det var sådan, at man kunne sige det i tre korte sætninger, var det jo let nok, men så let er verden jo ikke. For det er jo så forskellige forhold, der gør sig gældende. Er det erhvervsmæssig drift i form af større hold af dyr, eller er det et enkeltstående tilfælde, hvor et barn har mishandlet et dyr, som vist var tilfældet i sagen med marsvinet? Det er jo så vidt forskellige sager og så mange forskellige omstændigheder, der kan spille ind. Det er svært at have en fuldstændig klar, ensartet objektiv rettesnor for, hvornår der skal ske en frakendelse, og hvornår der ikke skal ske en frakendelse. Det er jo netop derfor, vi i sådan nogle sager ligesom i så mange andre sager om overtrædelse af straffeloven og andet må sige, at der er det fornuftigt, at vi har et system, hvor det er domstolene, der tager alle sagens omstændigheder i betragtning, når straffen bliver fastlagt.

Kl. 10:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:13

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for besvarelsen af det. Nu er det jo et forslag, som er genfremsat af regeringens støtteparti, og derfor kunne man jo godt undre sig over, at det måske egentlig ikke er blevet gennemført for lang tid siden. Så jeg vil egentlig bare gerne have, om ministeren kunne forklare mig de økonomiske ting i det her forslag. Hvor meget vil det komme til at koste for staten at indføre de her ting? Det er sådan med henblik på, at det her måske kunne have været presset igennem under en finanslovforhandling eller sådan noget som en af de sidste krøller for, at man ville stemme for regeringens finanslovsforslag.

Jeg vil gerne vide, hvad de økonomiske konsekvenser for samfundet er ved at indføre sådan et forslag. Det kan jo være det, der er grunden til, at det ikke er blevet indført endnu.

Kl. 10:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:13

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Deri tager hr. Christian H. Hansen fejl. Nu har jeg argumenteret for, hvorfor regeringen ikke kan støtte forslaget. Jeg har ikke nævnt et eneste økonomisk argument. Derfor er det ikke økonomiske argumenter, der er afgørende. Umiddelbart vurderet, så tror jeg såmænd ikke, at der er nogen økonomiske implikationer i det overhovedet.

Kl. 10:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Så er det hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet, hr. formand. Det beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, der skal behandles, har vi jo forholdt os til tidligere. Det er faktisk en fuldstændig uændret genfremsættelse fra samlingen 2009-10.

Jeg vil gerne sige, at det jo er klart for os alle sammen, tror jeg, at dyremishandling er helt forkert, fuldstændig uacceptabelt og noget, som vi naturligvis må tage afstand fra. Det er naturligvis også fuldstændig uacceptabelt, hvis der foregår vanrøgt af dyr – husdyr i en bedrift, hobbydyr eller et enkelt dyr hjemme på børneværelset. Det er fuldstændig uacceptabelt.

Men beslutningsforslaget, som er fremsat, er for os at se ganske enkelt for drastisk, det er for firkantet, og jeg synes, at justitsministeren har givet en god og fyldig begrundelse for, hvorfor det er for drastisk og for firkantet. En rettighedsfrakendelse er en meget, meget drastisk beslutning. At den oven i købet skal foregå automatisk og være for bestandig, er naturligvis også drastisk og vidtrækkende, og det kan vi altså ikke støtte.

Vi har i dyreværnsloven en rigtig god lov, som også i § 29 hjemler mulighed for, at domstolene kan frakende en person ret til at have med dyr at gøre i kortere eller længere tid. Vi er trygge ved den bestemmelse. Vi er også tilfredse med, at domstolene skal afgøre disse spørgsmål, og at man her har mulighed for at nuancere afgørelsen og tage alle de forskellige forhold og nuancer i betragtning, som der jo er i praktisk taget alle sager.

Det er en retstilstand og retssikkerhed, som er en retsstat værdig. Derfor kan vi ikke støtte dette forslag, men er ganske tilfredse med det retsgrundlag, der er på området. Tak.

Kl. 10:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Marlene Harpsøe (DF):

Man kan selvfølgelig diskutere, hvad der er en retsstat værdig. Selvfølgelig skal alle sager gennem domstolssystemet, selvfølgelig skal de det. Men når det er, at vi gang på gang hører om sager, hvor det er, at dyr bliver udsat for en så smertefuld og pinefuld og krank skæbne, og hvor det er, at de personer, der har begået de her overgreb mod dyrene, får små, betingede straffe, må vi bare i Dansk Folkeparti erkende, at de straffe bare ikke er gode nok. De sanktioner, der følger med, er ikke hårde nok.

Er det hr. Kim Andersen opfattelse, at der slet ikke kan ske skærpelser på det her område? Har man taget bind for øjnene og står og siger her i dag, at man slet ikke vil se på en skærpelse på det her område? Er det det, man står og siger?

Kl. 10:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:18

Kim Andersen (V):

Jeg håber bestemt ikke, at vi har bind for øjnene. Men for at sige det ligeud håber jeg, at vi ser en smule mere nuanceret på det her, end forslagsstilleren gør.

Jeg kan naturligvis ikke forholde mig til konkrete eksempler, som forslagsstilleren drager frem her i dag. Det er også eksempler, som vi tidligere har hørt. Men der er jo i øvrigt også forskel på at tale om en strafferamme og så på at tale om det, som Dansk Folkeparti foreslår i det her beslutningsforslag, og som har med automatik at gøre, som har med, at det skal være bestandigt, at gøre, og som er en total rettighedsfrakendelse.

Det andet er jo et spørgsmål om strafferammen og domstolenes mulighed for at udmåle en strengere, men stadig mere nuanceret straf inden for en given ramme. Men det er ikke det, beslutningsforslaget drejer sig om.

Kl. 10:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:19

Marlene Harpsøe (DF):

Det fik jeg i hvert fald ikke det svar ud af, som jeg gerne ville have. Men så spørger jeg hr. Kim Andersen om noget andet.

Det er sådan, at hvis en person driver en virksomhed, hvor det er, at vedkommende har med dyr at gøre – det kan f.eks. være en, der avler mink, en minkavler – og vedkommende begår dyremishandling og vanrøgt af de her dyr gentagne gange, mener hr. Kim Andersen så ikke, at det netop vil være i orden at sætte sådan et beslutningsforslag som det her i kraft og sige: Jamen så mister vedkommende retten til overhovedet at have med dyr at gøre igen? For i Dansk Folkeparti tror vi i hvert fald også, at bare det, at det her forslag bliver implementeret i dyreværnsloven, simpelt hen vil have en præventiv virkning i forbindelse med de sager, vi har set på bl.a. minkområdet.

Kl. 10:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:20

Kim Andersen (V):

Nu er det jo sådan, at minkavlere i forvejen har en række myndighedskontrolbesøg i løbet af et år fra Fødevarestyrelsen. Det vil også være sådan, at personer, som er dømt for at have overtrådt dyreværnsloven, ofte i kølvandet på dommen vil blive udsat for en række tilsyn, og det er ganske berettiget, synes jeg, men hvad der skal være konsekvensen i et enkelt hypotetisk udtænkt tilfælde, kan jeg jo ikke stå her og redegøre for.

Det er domstolenes afgørelser. Der er i den nuværende dyreværnslov i § 29 en mulighed for, som jeg tidligere har nævnt, at frakende personer retten til at have med dyr at gøre i kortere eller længere tid, og vi synes, at det er en hjemmel, som er tilstrækkelig i forhold til det område her, samtidig med at jeg naturligvis gerne vil understrege, at vanrøgt og dyremishandling er ganske forkasteligt og uacceptabelt, og at man naturligvis skal skride konsekvent ind over for det.

Kl. 10:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Det er et ganske kort spørgsmål til ordføreren for Venstre, hr. Kim Andersen, og det går egentlig bare på, hvad ordføreren fra Venstre mener er grov dyremishandling, altså, hvornår er det grov dyremishandling?

Kl. 10:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:21

Kim Andersen (V):

Det er jeg ikke i stand til at svare på. Det er en konkret afgørelse, som sikkert også i hvert enkelt tilfælde rummer mange nuancer. Det er der sagkyndige og fagkyndige, der skal tage stilling til – og i sidste instans retten.

Kl. 10:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:21 kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, der i vores optik udhuler domstolenes legitimitet.

Kl. 10:25

Christian H. Hansen (UFG):

Vil det sige, at ordføreren for Venstre og partiet Venstre ikke har en holdning til, hvad der er grov dyremishandling? Det må være sådan, jeg forstår svaret, når man ikke kan definere, hvor man synes grænsen går.

Kl. 10:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren

Kl. 10:22

Kim Andersen (V):

Vi tager helt klar afstand fra ikke bare grov dyremishandling, men dyremishandling og vanrøgt i det hele taget. Det har jeg også sagt adskillige gange heroppefra, men ligefrem at lave en definition af, hvornår der er tale om vanrøgt og dyremishandling, vil vi lade dyrlæger og andre sagkyndige om. Men hvis hr. Christian H. Hansen har en knivskarp og faglig funderet definition, lader jeg mig gerne belære.

Kl. 10:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Mishandling og vanrøgt af dyr er direkte forkasteligt og kan ikke accepteres, og Socialdemokraterne ser med stor alvor på dette forkastelige fænomen. Jeg og resten af mit parti mener, at vi som mennesker har et ansvar for, at vi behandler vores dyr ordentligt. Udsætter man dyr for mishandling eller på grov vis behandler dem uforsvarligt, bør man naturligvis have begrænset sin adgang til dyr, og den mulighed har man allerede i den nuværende lovgivning i § 29.

Siden vi sidst diskuterede emnet i 2009, er der sket positive fremskridt rent lovmæssigt. I 2009 efterspurgt Socialdemokraterne og SF samlet en mulighed for, at domstolene under behandling af en sag om dyremishandling eller grov, uforsvarlig behandling af dyr kan forbyde den mistænkte at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget omgås dyr, indtil der er truffet en afgørelse i sagen. Domstolsafgørelserne trækker ofte ud, og dermed kan mishandlerne nemt fortsætte deres forkastelige handlinger, indtil dommen falder, hvis ikke dommeren har mulighed for at begrænse den mistænkes adgang til dyr. Forslaget mødte ikke opbakning, da vi fremsatte det, men i kraft af ændringen i hundeloven sidste sommer blev det indsat i dyreværnsloven, og det glæder selvfølgelig meget, for jeg mener nemlig, at vi skal strække os, så langt det er muligt, i forsøget på at komme dyremishandling til livs.

Det foreliggende forslag har til hensigt at stramme yderligere op, og jeg skal ikke afvise, at der kan være et behov for det. Socialdemokraterne er således parate til i udvalgsarbejdet at granske spørgsmålet nærmere. Det må være afgørende, at vi kigger på den nuværende anvendelse af § 29 og de eksempler, hvor det har fundet sted.

Jeg vil dog fastslå, at Socialdemokraterne ikke kan støtte det aktuelle beslutningsforslag. Vores afvisning skyldes, at vi ikke kan acceptere, at der indføres en automatik, der fratager domstolene muligheden for at lave konkrete skøn i de enkelte sager. Et sådant tiltag udhuler retssikkerheden i det danske samfund. Det skal derfor fortsat være op til domstolene, i hvilket omfang retten til at omgås dyr skal fratages, og i givet fald i hvor lang tid det skal ske. Socialdemokraterne vægter retssikkerheden meget højt, og vi har stor tillid til, at domstolene udmåler straffene, i det omfang det er nødvendigt. Vi

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til hr. Benny Engelbrecht.

Når nu Socialdemokratiet står her på talerstolen og siger, at man ikke afviser en ændring af dyreværnsloven på det her punkt, men så samtidig siger, at man er tilfreds med den måde, det fungerer på i dag, hvor er det så, man ikke afviser en ændring?

Kl. 10:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:25

Benny Engelbrecht (S):

Vi er tilfredse med princippet i, at det er domstolene, der varetager skønnet, men hvis det er sådan, at praksis viser, at anvendelsen af § 29 sker i for lille omfang, så er det klart, at vi også gerne vil kigge på, om det er nødvendigt at skærpe på det område. Vi vil altså ikke ændre på måden, domstolene beslutter på, hvordan de afgør deres domme, men vi vil gerne kigge på selve anvendelsen af § 29.

Kl. 10:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:26

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for det svar. Måske kan hr. Benny Engelbrecht så uddybe det noget yderligere. Vi var jo en del partier her i Folketinget, som netop fik gennemtruffet, at man skulle kunne foretage en midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre, hvis en person havde begået grov dyremishandling, men altså ikke var dømt endnu. Det fik vi ind i dyreværnsloven sidste år, og det var jo godt. Men i de sager, vi fra Dansk Folkepartis side omtaler i dag, er der jo tale om dømte personer. Altså, hvis man kan gå ind for en frakendelse i forbindelse med ikkedømte, hvorfor skal man så ikke kunne foretage noget yderligere skærpende over for folk, der rent faktisk er dømt?

Kl. 10:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:26

Benny Engelbrecht (S):

Nu er det jo desværre sådan, at der ikke er et så fyldigt materiale i forbindelse med beslutningsforslag B 93, at vi kan gå ind og se på, hvordan den konkrete vurdering er, hvordan domstolene anvender paragrafferne i dag. Så det er jo helt oplagt i udvalgsarbejdet at udbede sig nærmere detaljer om det, og jeg går også ud fra, at forslagsstillerne er indforstået med, at det er det, vi skal bruge udvalgsarbejdet til.

Kl. 10:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Jeg har et ganske kort spørgsmål, og det bliver også kun ét spørgsmål, kan jeg sige til glæde for medlemmernes tid. Det går simpelt hen på, at der, som vi jo kan høre her, både ud fra, hvad ministeren har sagt, og hvad nogle af ordførerne har sagt indtil nu, er meget tvivl om, hvordan det her egentlig fungerer i praksis, og hvor meget loven bliver brugt. Kunne Socialdemokratiet være interesseret i, at man i forbindelse med udvalgsarbejdet lavede en høring om det her, således at vi kunne få det ordentligt og fuldstændigt belyst?

Kl. 10:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:27

Benny Engelbrecht (S):

Det synes jeg faktisk lyder som et meget konstruktivt forslag fra hr. Christian H. Hansens side.

Kl. 10:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er simpelt hen forkasteligt, når landbrugsdyr og familiedyr mishandles. Der er tale om væsner, som hverken kan sige til eller fra, og som er meget sårbare. Jeg er rigtig glad for, at vi trods alt er kommet et skridt videre med den her dagsorden, nemlig idet der er mulighed for midlertidigt at frakende retten til at have dyr at gøre. Det er rigtigt, at det er noget, der især har optaget oppositionen tidligere, og som det nu er lykkedes at få gennemført. Det kom i forbindelse med hundeloven, og det synes jeg bestemt er et fremskridt, for af og til støder man jo på sager i pressen, hvor man tænker, at det er helt vanvittigt, at folk har fået tilbageleveret deres dyr eller fortsat kan have med dyr at gøre. Så det er i hvert fald en ting, som er blevet løst.

Jeg vil godt sige, at jeg ser meget positivt og velvilligt på det her forslag, men der er også de indvendinger, som justitsministeren er kommet med. Vi kan ikke afvise, at der kunne være basis for, at vi får set på lovgivningen og får lavet nogle opstramninger, men jeg synes faktisk, at det skal ske på et oplyst grundlag. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti har nogle eksempler på nogle sager, som virker åbenlyst groteske, og jeg synes faktisk, at det vil være rigtig vigtigt at få dem frem, for at vi kommer et spadestik dybere i den her debat, for det lyder jo ikke, som om der er et flertal for noget her i dag.

Men lad os dog få undersøgt de sager og finde ud af, om der i dyremishandlingssager er sket frakendelse af retten til at have med dyr at gøre, eller om der ikke er, og hvad der er årsagen til, at der ikke er, hvis det er indlysende, at der burde være sket det. For så tror jeg faktisk, at det vil være meget frugtbart for den her debat. Så ville vi kunne komme et spadestik dybere og se, om der virkelig skulle være basis for, at vi fra Folketingets side bestemmer, at vi skal være hårdere og mere stringente i de her sager, hvis der er noget om snakken. Så det tror jeg faktisk vil være det mest konstruktive for at kunne bringe den her debat et skridt videre.

Så har jeg bare lige et par slutbemærkninger. Jeg synes, det er lidt interessant, når ministeren siger, at man skal være lidt påpasselig med at frakende folk retten til at udøve deres erhverv. Det er jeg meget enig i, specielt hvis det skal være for bestandig, men man er faktisk ret hård fra Folketingets side, når det handler om lastbilchauffører. Der er det også mange gange et skridt, man tager, så det er jo

ikke noget, vi sådan er ubekendte med i vores lovgivning, og jeg kan ikke se, hvorfor der skulle være forskel på lastbilchauffører og landmænd. Noget andet er, at Folketinget jo heller ikke har tøvet med at lave en opstramning i forbindelse med f.eks. knive, hvor der sådan nærmest automatisk falder en dom. Det har vi set har været rigtig, rigtig problematisk, og derfor skal vi måske også være lidt forsigtige i forbindelse med lige præcis det her lovforslag.

Men lad os have en konstruktiv tilgang til det. Jeg håber måske, at ministeren her til sidst vil fortælle, om han vil være indstillet på at lave en gennemgang af de sager, der har været på det her område, og af, hvor der er blevet frakendt retten til at have med dyr at gøre, og hvor der ikke er, så vi kan finde ud af, om der faktisk er noget om snakken.

Kl. 10:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tage Leegaard som konservativ ordfører.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. Dette beslutningsforslag lægger op til, at man automatisk mister retten til at have med dyr at gøre, hvis man bliver dømt for at have mishandlet dyr eller for at have behandlet dyr groft uforsvarligt.

Som der også står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er det identisk med beslutningsforslag nr. B 177 fra samlingen 2009-10, så derfor vil jeg knytte næsten de samme kommentarer til forslaget, som jeg gjorde på daværende tidspunkt.

Jeg synes, det er en sympatisk tankegang, at man på denne måde stiller sig på dyrenes side. Og i Det Konservative Folkeparti er vi også af den opfattelse, at folk, der ikke tager ordentligt vare på deres dyr, skal have en straf, der svarer til den udøvede handling.

Det mener vi at den gældende lov tager vare på, og den forskel, der er, mellem gældende lovgivning og en lovgivning, hvis sigte er oven i den ikendte straf en gang for alle at frakende den dømte retten til nogen sinde at have med dyr at gøre, kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke stå inde for.

Der kan være tale om forskellige forhold, der fører til, at dyr bliver behandlet uforsvarligt. Det kan være en psykisk lidelse, det kan være uvidenhed eller andre forhold, der gør sig gældende. Jeg er af den opfattelse, at såfremt der er forhold, der over tid kan rettes op på, ville det være helt forkert at fratage personer retten til at have med dyr at gøre. Såfremt der er særlige forhold, der gør sig gældende, kan man allerede med den gældende lovgivning blive frakendt retten til at have med dyr at gøre for bestandig, så allerede nu er der lovgivningsmæssig dækning på området.

Det Konservative Folkeparti kan således ikke støtte nærværende beslutningsforslag.

Kl. 10:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Malene Harpsø for en kort bemærkning.

Kl. 10:33

Marlene Harpsø (DF):

Tak til den konservative ordfører, selv om jeg er lidt ærgerlig over det svar, som vi har fået til netop det her beslutningsforslag, vi har fremsat.

Jeg kunne godt tænke mig at høre nærmere om de her mange mishandlingssager, vanrøgtssager kunne man også kalde dem, på minkområdet. For der er jo desværre set gentagne eksempler på, at minkavlere ikke har kunnet finde ud af at passe deres dyr ordentligt. Ville det ikke være et rigtig godt præventivt værktøj at have i lovgiv-

ningen, at der simpelt hen stod i lovgivningen, at hvis det er, at du netop bliver dømt for mishandling af dyr, jamen så mister du retten til at have med dyr at gøre? Ville det ikke være rigtig præventivt for at sikre, at dyrene rundtomkring, bl.a. hos minkavlerne, har nogle ordentlige forhold?

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:34

Tage Leegaard (KF):

Nu er der utrolig meget fokus på minkavlerne. Jeg er også af den opfattelse, at hvis det er sådan, at der er bevis for grov tilsidesættelse af dyreværnsloven, vil der også kunne skrives ind over for det. Jeg ved også, at man i branchen har et utrolig stort fokus på, at man får fat i de mennesker, som ikke forstår at leve op til det kodeks, som man bør, når man har med levende dyr og dermed også mink at gøre.

Der er ingen, heller ikke Det Konservative Folkeparti, der nogen sinde vil forsvare mishandling og vanrøgt af dyr, og der skal selvfølgelig sættes ind over for det. Men derfra og til at sige, at man aldrig kan have med dyr at gøre, er der et stykke vej. Der er en forskel, og vi kan ikke være med til det.

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Malene Harpsøe.

Kl. 10:34

Marlene Harpsøe (DF):

Så det, som hr. Tage Leegaard siger, er, at hvis det er, at man mishandler dyr, skal man bare have lov til det igen og igen; man skal i hvert fald ikke have frakendt retten til at have med dyr at gøre overheadet.

Hvis det er, at man ikke får frakendt retten til at have med dyr at gøre og man har begået en meget, meget grov dyremishandling, jamen så er det vel en blåstempling af, at selv om man har gjort det her den ene eller de to gange, skal man stadig væk have lov til at have med dyr at gøre, det kan man godt finde ud af. Er det det, som hr. Tage Leegaard siger?

Kl. 10:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:35

Tage Leegaard (KF):

Så hører fru Marlene Harpsøe ikke det svar, jeg giver. Jeg siger, at hvis der er tale om bevidst vanrøgt, mishandling af dyr, så skal man selvfølgelig ikke have med de dyr at gøre. Men jeg siger også, at derfra og til at sige, at det skal være for bestandig, er der et stykke vej, og det er vi ikke med til, for som jeg også sagde i min redegørelse, kan der være så mange grunde til, at man på et tidspunkt ikke har evnen til at have med dyr at gøre, og så skal man selvfølgelig ikke have med de dyr at gøre på det gældende tidspunkt. Men det kan være på grund af psykiske lidelser, som der også er blevet talt om, og det kan være uvidenhed, der kan være mange ting, som gør, at man på et tidspunkt ikke kan tage ordentlig vare på sit dyr. Vanrøgt kan også være, at man simpelt hen ikke sørger for, at det får noget at spise, får sin motion eller noget at drikke. Der kan være rigtig mange ting, som gør, at man ikke tager ordentlig vare på sit dyr, fordi man på den ene eller den anden måde har det dårligt i sit liv. Det skal ikke medføre, at man på et senere tidspunkt ikke må have med en eller anden form for dyr at gøre.

Kl. 10:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Som jeg kan forstå på den konservative ordfører, hr. Tage Leegaard, har han en forståelse for, at når vi taler om et levende væsen, så taler vi om et væsen, der har krav på et ordentligt liv. Så vil jeg gerne spørge ordføreren, om han kan forestille sig et levende væsen, og det kan jo også være et barn – altså et menneskebarn, taler jeg om nu – som har nogle forældre, der har mishandlet barnet groft i længere tid, ikke har givet det mad, har slået det jævnlige, sørget for, at det er blevet totalt misrøgtet; kunne ordføreren der godt forestille sig, at det levende væsen, altså barnet, blev frataget forældrene for bestandig? Kunne ordføreren godt forestille sig det?

Kl. 10:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Tage Leegaard (KF):

Jeg er af den opfattelse, at sociallovgivningen klart dækker de forhold, som vedrører børns forhold. Hvis man fratager forældrene retten til at have et barn, har man jo heller ikke gjort det for bestandig. Man forhindrer ikke forældrene i at få et nyt barn, og hvis det er sådan, at det barn ellers bliver opfostret på en god og en ordentlig måde, så bliver det barn jo ikke taget fra forældrene.

Kl. 10:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:37

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg spurgte egentlig ikke ordføreren om, hvad praksis er i dag. Det, jeg spurgte om, var egentlig ganske konkret: Hvis et forældrepar mishandler et barn, altså et levende væsen, ikke giver det mad, slår det osv., simpelt hen sørger for, at barnet mistrives – hele tiden, konstant, gentagne gange – kunne ordføreren så godt forestille sig, at man i sådan en situation med sådan et levende væsen, altså et menneskebarn, fratog forældrene retten til at have med et barn at gøre for bestandig?

Kl. 10:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:38

Tage Leegaard (KF):

Jamen det må bero på den konkrete sag, og det er der eksperter til at tage sig af, når vi har en konkret sag. Og jeg har fuld tillid til, at de mennesker – og det gælder, når det har med dyr at gøre, og det gælder, når det har med børn at gøre eller mennesker at gøre – foretager en konkret vurdering af, hvordan man skal håndtere den enkelte sag. Derfra og så til bombastisk at sige, at man, hvis man er ude i noget, så for tid og stedse ikke må gøre noget, som man i bund og grund gerne vil, er der et stykke vej. Det er et meget stort indgreb i den menneskelige frihed, som jeg ikke vil være med til.

Kl. 10:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær som radikal ordfører.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige nogle ord omkring det her forslag.

Som tidligere ordførere allerede har været inde på, er det en genfremsættelse, men det er jo et forslag, som ikke er blevet førstebehandlet, og derfor kan man sige, at det er udmærket, at vi nu får taget fat på det. Jeg skal så også lige tage en sætning ud fra den ordførertale, som partiets ordfører ville have holdt, hvis forslaget i sin tid var blevet førstebehandlet. Sådan helt overordnet er vi fuldstændig enige i, at det, at nogen kan behandle dyr dårligt og mishandle dyr, er forfærdeligt og uforståeligt. Dyr er, som også andre har været inde på, i vores varetægt og prisgivet menneskers behandling, og det er helt uacceptabelt, hvis dyr ikke behandles ordentligt. Vi har derfor også en lov, der tager hånd om at værne om dyrene, nemlig dyreværnsloven. Vi kan så diskutere, om den lov er god nok og tidssvarende nok.

Vi kan ikke gå ind for beslutningsforslaget, som det foreligger her, men der kan jo være god grund til at bringe forslaget videre igennem udvalgsbehandlingen og eventuelt også få en høring om det her, som nogle har været inde på. Jeg synes, det er udmærket, hvis vi kan få nogle af de konkrete eksempler frem, som specielt Dansk Folkeparti har fremhævet, og så kan tage fat på det i udvalgsbehandlingen.

Så jeg synes, at det, der kan komme ud af det her, er, at vi arbejder videre med det i udvalget, får de konkrete sager frem, så vi ved, hvad der er op og ned, og eventuelt også får en høring, hvis det viser sig, at der er behov for det.

Så vi er ikke umiddelbart tilhængere af beslutningsforslaget i den form, som det ligger i her, vi synes, dyreværnsloven er god nok, men vi vil meget gerne se på det videre forløb under udvalgsarbejdet og se på, om der er behov for skærpselser. Tak.

Kl. 10:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Enhedslisten er enig i den formulering, der står i bemærkningerne til forslaget, hvor man skriver:

»Hvad enten det gælder landbruget, pelsindustrien eller lægemiddelindustrien, er det altafgørende, at dyrene behandles ordentligt ud fra deres naturlige behov, og at eventuelle gener holdes på et absolut minimum.«

Det er vi fuldstændig enige i, og vi er sådan set også enige, hvis det, som ligger bag den sætning i bemærkningerne til det her beslutningsforslag, dækker over, at man i Dansk Folkeparti ikke mener, det forholder sig sådan i dag, og at der altså er god grund til at kigge kritisk på den generelle lovgivning omkring dyrevelfærd, såvel som der er grund til konkret at gå ind og kigge på de regler, der eksisterer på de områder, hvor der i forvejen findes særlig lovgivning. Det er vi sådan set helt indstillet på. Det bruger vi rigtig meget tid på at gøre på de enkelte områder. Og vi har også tidligere her i Folketinget diskuteret behovet for at gennemgå dyrevelfærdslovgivning generelt med henblik på at se på, om den er i overensstemmelse med de ønsker, vi i dag har til, hvordan dyr skal behandles, både fordi der kan være sket en udvikling, hvor vi i dag stiller nogle større krav og har nogle mere omfattende ønsker omkring det, end vi har haft tidligere, og måske også fordi der på nogle områder har udviklet sig en praksis, som ikke er i overensstemmelse med det, der er vores ønsker. Vi

synes, det ville være rigtig, rigtig fornuftigt, hvis man tog et sådant initiativ, og det vil vi meget gerne medvirke til at støtte.

Når vi så ikke kan støtte det konkrete beslutningsforslag her, har det sådan set to præcise grunde. Først og fremmest er vi ikke enige i, at det, at man har overtrådt reglerne omkring dyremishandling og grov uforsvarlig behandling af dyr, nødvendigvis altid skal føre til, at man skal fratages retten til resten af sit liv at have med dyr at gøre. Jeg har før behandlingen i dag været inde at læse forskellige avisartikler og andre artikler om konkrete sager, som virker rigtig forfærdelige, rigtig modbydelige, men når man så går ind og ser på sagerens indhold, kan man se, at det sådan set ofte er udtryk for, at de mennesker, der har begået de her handlinger, har befundet sig i en social/psykisk tilstand, som vi må håbe ikke er permanent, og hvor man altså kan sige, at der er håb om, at disse mennesker kan komme i en anden tilstand, hvor de kan få det bedre, og hvor de aldrig kunne drømme om at udsætte dyr for den mishandling, de en gang har gjort. Og så synes vi jo sådan set, det ville være urimeligt, hvis de havde fået en permanent frakendelse af retten til at have med dyr at gøre.

Der er også eksempler, kan man sige, hvor dem, der har begået de her forbrydelser, har været så unge, at vi nok må operere med muligheden for, at de kan blive klogere med årene. Det er jo sådan, at jo ældre man bliver, jo mere overbevist bliver man om, at det der med at blive klogere er noget, der kommer med årene. Og det tror jeg sådan set også i nogle tilfælde er rigtigt. Der kan være andre tilfælde; vi kender jo eksempler på, at det også kan gå den modsatte vej, men som en generel betragtning kan man vel godt tillade sig at sige, at den mulighed i hvert fald foreligger i forhold til uhensigtsmæssig omgang med dyr. Det er det ene.

Det andet er – og det hænger jo lidt sammen med mit første argument imod beslutningsforslaget – at jeg sådan set også synes, at det at have sådan en automatik i vores retssystem, er en dårlig ting, fordi det forhindrer, at domstolene kan gå ind og foretage en konkret vurdering af, om der er nogle formildende omstændigheder, der gør, at der skal træffes en anden afgørelse.

Det betyder jo ikke, at vi ikke i Enhedslisten er indstillet på og villige til at se på, om den konkrete retspraksis på det her område har udviklet sig på en måde, som er uhensigtsmæssig, og som ikke er i overensstemmelse med de ønsker og forventninger, vi har til hvordan det skal være. Og så må vi jo se på, om det kan føre til, at lovgivningen skal strammes op og præciseres. Det vil jeg slet ikke afvise. Jeg vil bare sige, at i de sager, der er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og i de sager, jeg selv har kunnet opstøve, har jeg ikke set noget akut behov for at stramme lige præcis den her paragraf i dyrevelfærdslovgivningen.

Men vi er altså meget indstillet på at diskutere både det mere generelle i forhold til at sikre et højere niveau for dyrevelfærd i Danmark, og om der på det her område skulle være nogle ting, der trænger til at blive gjort noget ved.

Det med at afholde en høring kan da være en udmærket idé, for det skader jo aldrig at høre folketingsmedlemmernes videnniveau på et givet område, og jeg er ret overbevist om, at der ikke er nogen her i Folketinget, som ikke er enig i, at vi selvfølgelig skal gøre, hvad der overhovedet er muligt for at sikre, at man ikke mishandler dyr eller behandler dyr groft uforsvarligt. Det er jeg sådan set ret overbevist om at alle i Folketinget er enige om. Så kan det godt være, at der, når det kommer til en konkret udmøntning af lovgivningen, særlig på de områder, hvor der er store økonomiske interesser som minkproduktion, svineproduktion osv., opstår nogle konkrete uenigheder om, hvordan forholdene skal afvejes, men jeg tror, vi som udgangspunkt er enige om, at vi skal bekæmpe dyremishandling.

Så lad os prøve at tage en behandling af det her i udvalget og eventuelt en høring og så se på, hvor der er behov for at lave nogle opstramninger.

Kl. 10:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:46

(Privatist)

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand.

Hr. Per Clausen fra Enhedslisten kom med en bemærkning om, at man blev klogere med alderen, og det vil jeg gerne bakke op. I hvert fald kan det ske for nogle, at som tiden går, bliver man klogere rent politisk, og det skal også lidt være mit udgangspunkt til det her beslutningsforslag, som jeg faktisk synes er et godt beslutningsforslag. Det sætter i hvert fald fokus på, at der skal ske nogle ændringer på det her område.

Noget, som vi i partiet Fokus mener at man måske også skal ind at kigge på, er: Hvad er egentlig grunden til, at det kommer så langt, at vi kommer herud, hvor vi taler om frakendelse af retten til at have med dyr at gøre? Er det, fordi myndighederne ikke har de nødvendige ressourcer til at få det stoppet i tide? Det mener vi faktisk i partiet Fokus at man skal kigge på, og det er derfor, at vi i partiet Fokus går ind for indførelsen af et dyreværnspoliti i Danmark, som har en bemyndigelse til hurtigere at træde ind, og som har det nødvendige mandskab, som gør, at man kan træde ind i den slags sager og undgå, at det kommer helt derud, hvor mange sager faktisk ender.

Der er rigtig mange dyreværnssager, som vi får meldinger om – i hvert fald hos os – at politiet simpelt hen ikke når at komme ud til, og som de ikke når at få løst. Det gør de ikke, fordi de har mandskabsmangel, og fordi man ikke prioriterer det her med dyreværnssager særligt højt i politiet. Det her er ikke en kritik af politiet, for jeg tror såmænd, at hvis politiet havde de nødvendige ressourcer, og hvis de havde det nødvendige mandskab til det, ville de også rykke meget mere konstruktivt ud til de her sager, end tilfældet er i dag.

Jeg ved også, at det tidligere har været diskuteret, at man jo var i gang med en stor uddannelse og med kurser inden for politiet om de her sager, men jeg må bare konstatere, at det, der har været igangsat, ikke har haft den store virkning. Og det er måske netop også der, hvor vi skal gå ind og bryde lidt op på det her.

Jeg anerkender, at det her forslag burde blive gennemført, og jeg synes, det er en rigtig god idé, at vi får en høring i Folketinget om det her, så vi får belyst perspektiverne. Jeg kom selv med forslaget for lidt tid siden, og jeg kan forstå, at i hvert fald Socialdemokratiet, De Radikale og Enhedslisten bakker op om muligheden for en høring, og så skulle det jo nok være muligt at få det gennemført, så vi kan få et ordentligt vidgrundlag for det her og høre, om det forholder sig, som regeringsfløjen siger, med forholdene på det her område.

Så i partiet Fokus ser vi frem til en videre behandling af det her. Vi støtter beslutningsforslaget, men vi støtter altså også, at vi skal gøre så meget som overhovedet muligt for at få det gennemført.

Så var jeg faktisk utrolig glad for det svar, som ministeren gav mig, nemlig at forslaget ingen økonomiske konsekvenser ville have, og det var grunden til, at jeg spurgte ind til det. For der tænker jeg jo på, at det også giver sådan et billede af, hvad det egentlig er, der sker med dyrevelfærden i Folketinget. Er det egentlig bare sådan nogle paradeforslag, der bliver trukket ned i salen og drøftet, og hvor vi så ned sætter nogle arbejdsgrupper og laver nogle høringer, eller er der virkelig substans bag de her forslag?

Der tænker jeg på, at vi tit ser, i hvert fald i den her regeringsperiode, at når der er finanslovforhandlinger, bliver der f.eks. indført stramninger på udlændingeområdet, som man kan sige faktisk ikke

har så meget med budgetterne at gøre. Man indfører en masse andre ting, herunder regeringens nye økonomiske planer – dem skal vi ikke drøfte i dag – og der er nogen, der kommer med forslag om, at vi skal indføre grænsekontrol. Man kan sige, at det egentlig ikke har noget at gøre sådan lige med budgetterne, og derfor kunne man jo godt forestille sig, at hvis de virkelig mente noget med dyrevelfærd, var sådan et forslag her, som jeg kan forstå er en genfremsættelse, netop noget, som et støtteparti til en regering kunne komme med i en finanslovforhandling som en af de små sidste krøller og sige: Skulle vi ikke indføre det her, det har ingen økonomiske konsekvenser? Og så vil man få det igennem.

Selvfølgelig vil man få sådan et forslag igennem, for regeringen vil jo ikke sige, f.eks. et år efter at man har indledt regeringsperioden: Nej, det vil vi ikke gennemføre, så vil vi hellere udskrive et valg. Så hvis man mener noget med dyrevelfærd, har man store muligheder i Folketinget for at få det indført, men man har bare ikke gjort det, og det er det, der er den sørgelige ende på mange af de debatter, vi har om dyrevelfærd. Og det er i øvrigt også derfor, at partiet Fokus er blevet skabt. Det er nemlig, fordi vi vil sætte handling bag ordene.

Kl. 10:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til hr. Christian H. Hansen. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:51

(Ordfører for forslagstillerne)

Marlene Harpsøe (DF):

Vi har i Dansk Folkeparti fremsat dette beslutningsforslag, fordi vi mener, at der reelt er behov for at skærpe dyreværnsloven. Vi har fremsat mange forslag om ændringer af dyreværnsloven, og i dag behandler vi så dette forslag fra Dansk Folkeparti om frakendelse af retten til at have med dyr at gøre for bestandig.

I dag kan man via dyreværnsloven fratages retten til at have med dyr at gøre, hvis man bliver straffet for dyremishandling eller anden uforsvarlig behandling af dyr. Der er desværre givet alt for mange betingede straffe på det her område, ligesom det ikke er alle dyremishandlings- og vanrøgtsager, der reelt fører til en frakendelse af at have med dyr at gøre.

Når der så endelig er en, der får en ubetinget dom, så er frakendelsen ofte kun for meget få år ad gangen, hvorfor man efter nogle år igen kan holde dyr eller på anden måde have med dyr at gøre, selv om man stadig væk er lige så gal på den oppe i hovedet som tidligere. Det, jeg mener, er, at hvis det er sådan, at man stadig væk efter de her få år har nogle voldelige og aggressive tendenser også over for dyr, kan man stadig væk have med dyr at gøre. Det synes vi i Dansk Folkeparti er forkert, og vi mener, det er frygteligt. Derfor taler vi sådan set dyrenes sag.

Antallet af dyreværnssager stiger år efter år. Det er ikke til at bære, at så mange dyr lider en krank skæbne, fordi mennesker ikke kan passe på dem eller direkte udsætter dem for mishandling. Som flere ordførere også har nævnt heroppefra i dag, har vi jo i Dansk Folkeparti flere eksempler på dyremishandlingssager og vanrøgtsager, hvor der er givet små og ubetydelige straffe, hvor man enten har fået en frakendelse af retten til at have med dyr at gøre i en meget lille periode eller overhovedet ingen.

Ministeren var inde på, at man ifølge lovgivningen også kan give frakendelse for bestandig. Jeg er ikke selv vidende om eller har hørt om, at det rent faktisk er sket i praksis, men det er sådan nogle ting, som vi kan spørge ind til under udvalgsbehandlingen, og vi kan få nogle tal på, hvor mange sager der egentlig har været f.eks. inden for de sidste 10 år, hvor der er sket en frakendelse for bestandig. Det er i hvert fald ikke noget, som vi i Dansk Folkeparti overhovedet har hørt om skulle være sket. Med hensyn til de kortere frakendelser af

retten til at have med dyr at gøre er det kun i meget få sager. Det er vores helt klare opfattelse. Men lad os få det belyst i udvalget og lad os få det frem i lyset.

Nogle af de eksempler, der er på dyremishandlingssager, må selvfølgelig frem. Det er ikke, fordi jeg synes, det er særlig morsomt at skulle referere til dem, for det, dyrene udsættes for, er jo forfærdeligt, men ikke desto mindre skal det selvfølgelig frem, så både borgerne ude i landet og også Folketinget kan tage stilling til, hvad man egentlig vil på det her område.

F.eks. blev der i maj 2008 fundet en kat med et 2,5 m nylonbånd om halsen, og dele af katten var altså helt slidt væk, og det tyder altså på, at katten var blevet slået efter en bil. I Ringsted var der en kat, der vendte hjem til sin familie med en 25 cm lang bambusspind, som var boret igennem kattens skede, og som så stak op på ryggen af katten. I juli 2008 var der i Rødkjærsbro en hundeejer, som valgte at kastre sin hund med en hobbykniv uden at give den nogen form for smertelindring, og han var heller ikke uddannet til at kunne gøre det. I maj 2009 var der en labradorhund, som blev slået ihjel af sin ejer. Den fik en jernstang med en betonklods i enden og hængt op i en stor træbjælke, og til sidst fik den skåret halsen over. Der er et eksempel med en kat, der er hængt op i et træ med gaffatape. Der er en kat, der er fundet med et kanonslag bundet til kroppen.

Der er utallige eksempler på, at der netop er tale om sager, hvor der i høj grad ikke er tale om uagtsomhed, men hvor folk helt bevidst har overtrådt dyreværnsloven, hvor folk godt ved, at det her udsætter man selvfølgelig ikke dyrene for. Derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at har man en gang gjort sig skyldig i at begå den her slags forbrydelser, har man også vist sig uegnet til overhovedet at have med dyr at gøre igen. I Dansk Folkeparti mener vi i hvert fald ikke, at det er rimeligt, at man f.eks. kan mishandle dyr, så de dør, uden at få en virkelig konsekvent straf for det.

Vi bør selvfølgelig også hæve straffene på det her område. Det skal vi blankt erkende fra Dansk Folkepartis side af. Vi har jo mange gange foreslået, at man hæver straffene ved førstegangstilfælde fra 1 år til 2 år. Vi har haft det i salen flere gange, men vi har desværre endnu ikke opnået opbakning til forslagene her i salen, men vi bliver selvfølgelig ved. Vi ønsker så også et tillæg til, at man forhøjer straffene – det med en forhøjelse af straffene er så ikke lige med i det beslutningsforslag her i dag – ved også at iværksætte den konsekvens, at folk bliver frakendt retten til at have med dyr at gøre.

Kl. 10:57

Det betyder så også, at man, hvis det her beslutningsforslag kommer igennem, vil få en præventiv virkning ind i lovgivningen, og her tænker vi i Dansk Folkeparti særlig på de personer, som har en virksomhed, hvor de beskæftiger sig med dyr. Det er klart, formoder jeg, at de personer som udgangspunkt vil have en intention om, at dyrene selvfølgelig skal behandles ordentligt, men der er altså også nogle af dem, bl.a. minkavlere, som kun tænker på pengene, på det, de kan få ud af produktionen, og der må vi så sige fra Dansk Folkepartis side, at det her værktøj, vi præsenterer i dag, vil være et præventivt middel, vi kan have i lovgivningen, hvor vi siger: Jamen I bliver altså truet på jeres levebrød, hvis det er, at I vælger at behandle jeres dyr uforsvarligt i produktionen.

Justitsministeren bragte i sin tale ikke noget nyt i forhold til regeringens holdning til det her, men jeg synes, det ville være berigende, hvis vi fik en ordentlig udvalgsbehandling, som flere ordførere faktisk så konstruktiv foreslog, og lavede en høring. Vi ville jo gerne have haft, at de var endnu mere konstruktive, sådan at vi kunne få det her beslutningsforslag igennem i Folketinget i dag, men når det så ikke kunne blive til det, er man i det mindste konstruktive. Det vil vi i hvert fald i Dansk Folkeparti gerne tage til os og tage med videre, med henblik på at vi får lavet sådan en høring, for der er behov for at få det her belyst fra flere vinkler – det er i hvert fald det, jeg hører de forskellige sige i dag. Der er flere, der meget åbent siger, at

de ikke afviser en ændring, men de vil gerne have noget mere dybdegående materiale om det her. Vi skal jo bl.a. have svar på, hvor mange af de her forskellige dyreværnssager der reelt bliver bragt for domstolene, og i hvor mange af dem der sker frakendelse af retten til at have med dyr at gøre. Jeg synes også, det vil være vigtigt at komme ind på selve straffniveauet i de her dyreværnssager, og jeg synes, det vil være reelt at tage det med ind under det her.

Jeg er i hvert fald glad for, at der er lydhørhed over for at prøve at belyse det her meget mere grundigt, end det tidligere er blevet gjort, og jeg er positivt stemt over for, at vi, når nu ikke det kan blive til andet, laver en meget, meget grundig vurdering af de forskellige ting i udvalgsarbejdet.

Så vil jeg sige tak for den velvillighed, der har været i forhold til behandlingen af det her beslutningsforslag i Folketinget.

Kl. 10:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Det er meget vigtigt for mig at præcisere over for ordføreren, at det her spørgsmål ikke er sådan et personligt spørgsmål. Det er heller ikke sådan et kritisk spørgsmål. Det er simpelt hen et spørgsmål for dyrenes skyld – hvis man kan stille spørgsmål på dyrenes vegne. De kan jo ikke selv tale, så nogen skal jo stille spørgsmålene for dem her i Folketinget.

Spørgsmålet er egentlig: Når nu ordføreren remser en masse årstal og en masse episoder op – maler dem frem her i Folketingssalen – vel vidende, at det her også er en genfremsættelse, og nu ved jeg godt, at det så ikke blev behandlet dengang af en eller anden årsag, som jeg ikke kan huske, så er det jo ikke det eneste forslag, som Dansk Folkeparti er kommet med på dyrevelfærdsområdet, som ikke koster noget. Vi har i dag fået justitsministerens ord for, at det her ikke koster noget.

Nu kan man jo diskutere, om der snart bliver valg eller ej – og det skal vi ikke diskutere i dag – men noget kunne måske tyde på, at der bliver mulighed for endnu en finanslovforhandling for Dansk Folkeparti. Jeg anerkender, at man i en finanslovforhandling jo skal tage en masse økonomiske sager med ind osv., men Dansk Folkeparti er jo kendt for lige sådan til sidst, inden man lukker forhandlingerne, at komme med sådan nogle værdiforslag, og dyrevelfærd kunne jo også anses for at være en værdi. Kunne det da være, at ordføreren vil love, at man, hvis det her nu ikke bliver vedtaget, inden vi går på sommerferie i Folketinget, så tager det her forslag og måske et par andre dyrevelfærdsforslag, som ikke koster samfundet noget, med ind i finanslovforhandlingerne – nogle, som Dansk Folkeparti virkelig taler for, virkelig brænder for, virkelig siger de ønsker at gennemføre – og så får man dem gennemført?

Kl. 11:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal henlede opmærksomheden på, at taletiden til korte bemærkninger er 1 minut.

Ordføreren.

Kl. 11:01

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår, hvorfor hr. Christian H. Hansen er så kritisk over for Dansk Folkeparti, for Dansk Folkeparti er jo faktisk blandt dem her i Folketinget, der arbejder for bedre dyrevelfærd. Så jeg forstår det ikke. Altså, jeg synes, at man hellere skulle rette skytset mod f.eks. regeringen, som gør det i mindre grad, synes jeg i hvert fald, og som jo personligt og politisk arbejder for bl.a. at få oprettet et dyrepoliti og få højere straffe på det her område osv.

Så det er en lidt mærkelig form for skyts, som hr. Christian H. Hansen retter mod Dansk Folkeparti – jeg ved ikke lige helt, hvor det kommer fra, men kritikken er der nu engang, kan jeg i hvert fald fornemme på hr. Christian H. Hansen, og sådan er det jo.

Men det betyder ikke, at vi i Dansk Folkepartis så reelt tror på de påstande, som hr. Christian H. Hansen kommer med, nemlig at vi i Dansk Folkeparti skulle være mindre optagede af dyrevelfærd end hr. Christian H. Hansen selv.

Kl. 11:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:02

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Det er jo ingen kritik af Dansk Folkeparti, det er faktisk bare et godt råd. For normalt, når Dansk Folkeparti går til finanslovforhandlinger og de økonomiske ting er sat på plads, er det, man altid kommer med til sidst, en masse stramninger på udlændingeområdet – nu skal det strammes lidt mere op – og så skal de ældre lige have lidt mere i form af ældrechecken, og så slutter det og man lukker finanslovforhandlingerne.

Der er det bare jeg så foreslår, at man, når man nu går så meget ind for dyrevelfærd i Dansk Folkeparti, næste gang, der er finanslovforhandlinger, lader være med at komme med forslag om f.eks. stramninger på udlændingeområdet, men i stedet smækker man lige tre-fire forslag om dyrevelfærd, som ikke koster noget, på bordet, og det gør man, fordi man virkelig brænder for det. Så det er jo ikke en kritik af Dansk Folkeparti. Det er bare et spørgsmål om, om Dansk Folkeparti ikke godt vil handle ved den kommende finanslovforhandling, i stedet for at vi i Folketingssalen hele tiden skal se de her paradeborger, som ikke bliver til noget. Virkeligheden er jo, at Dansk Folkeparti sidder med nøglen til, at det her kan blive gennemført, for selvfølgelig vil en regering ikke sige nej til det og så lade en finanslovforhandling falde på grund af sådan et par forslag. Så det var bare et godt forslag.

Kl. 11:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Marlene Harpsøe (DF):

Ja, et godt forslag eller et godt råd – og så skal jeg da sige tak for det gode råd til hr. Christian H. Hansen. Så skal jeg dertil også sige, at det jo selvfølgelig er meget nemt at sidde i Folketinget som løsgænger, som hr. Christian H. Hansen gør, og ikke rigtig være ansvarlig for den politik, der ellers gennemføres her i Folketinget, i hvert fald i forhold til finanslov osv.

Når det så er sagt, går vi i Dansk Folkeparti jo altid til finanslovforhandlingerne med en række forslag ikke kun på dyrevelfærdsområdet, men også med hensyn til ældre- og udlændingeområdet, som hr. Christian H. Hansen nævner. Nu er hr. Christian H. Hansen og hans parti jo sådan set et parti, der kun går op i dyrene, og det er fair nok, det er reelt, det må man jo selvfølgelig bare anerkende og respektere, men i Dansk Folkeparti har vi en politik over en bred kam. Altså, vi koncentrerer os ikke kun om dyrene, vi koncentrerer os også om de ældre og de svage, om dem, som har kræft og skal have behandling på sygehuset. Vi har fået vedtaget kræftbehandlingsplaner gang på gang bl.a., så det vil sige, at vi går til forhandlinger med en lang række forslag, ikke kun for dyrenes vedkommende, men også for en række andre, som har behov her i det her samfund.

Kl. 11:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod dyresex.

Af Christian H. Hansen (UFG).

(Fremsættelse 31.03.2011).

Kl. 11:05

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 11:06

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Dette beslutningsforslag indebærer, at regeringen skal pålægges at fremsætte lovforslag, der forbyder seksuelt misbrug af dyr og dyrepornografi, og som indebærer, at en overtrædelse af forbuddet skal straffes på linje med andre overtrædelser af dyreværnsloven. Som forslagsstilleren anfører i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er der jo tale om en genfremsættelse af en række tidligere beslutningsforslag, der enten er blevet forkastet af et flertal i Folketinget, eller som alene er blevet førstebehandlet.

Som bekendt bad Justitsministeriet efter behandlingen af beslutningsforslag nr. B 31 i 2005 Det Dyreetiske Råd om en udtalelse om menneskers seksuelle omgang med dyr for at sikre en samlet gennemgang og vurdering af de undersøgelser, der foreligger om emnet. Det Dyreetiske Råd afgav sin udtalelse om menneskers seksuelle omgang med dyr i november 2006. Et flertal af rådets medlemmer fandt, at der ikke er behov for lovgivning, som forbyder privatpersoners omgang med egne dyr. For så vidt angår personers seksuelle omgang med andres dyr og seksuelle omgang med dyr i organiseret og kommercielt regi, f.eks. dyresexshow og dyrebordeller, kunne der imidlertid efter rådets opfattelse være et behov for lovgivningsmæssige initiativer, hvis den nugældende lovgivning ikke yder tilstrækkelig beskyttelse.

Som reglerne er i dag, er menneskers seksuelle omgang med dyr allerede forbudt efter dyreværnslovens § 1, hvis dyret udsættes for smerte, lidelse, angst, varige men og væsentlig ulempe. Derudover indeholder dyreværnslovens § 17 et forbud mod at bruge dyr til fil-moptagelser og lignende, hvis dyret i den forbindelse bliver udsat for en væsentlig ulempe. Straffen for vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr er efter dyreværnslovens § 28 bøde eller fængsel i op til 1 år, mens straffen for mishandling af dyr er fængsel i op til 1 år og i gentagelsestilfælde op til 2 års fængsel.

For så vidt angår seksuel omgang med andres dyr, følger det af straffelovens § 264, stk. 1, der omhandler husfredskrænkelser, at det er strafbart at skaffe sig adgang til andres huse eller andet ikke frit tilgængeligt areal, og det er således ikke tilladt uberettiget at gå ind på anden persons indhegnede mark eller i denne persons stald, uanset om formålet er at have seksuel omgang med vedkommendes dyr

eller ej. Overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, straffes med op til 6 måneders fængsel.

Kl. 11:12

Dyreværnsloven og straffeloven indeholder således allerede i dag en beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andres dyr seksuelt, og det gælder også i organiseret og kommercielt regi. Forslaget om at kriminalisere enhver seksuel omgang med dyr vil derfor kun have betydning i de tilfælde, hvor den seksuelle omgang med dyret ikke er i strid med dyreværnsloven og altså ikke volder dyret eksempelvis smerte, lidelse eller angst.

Når det er sagt, er det jo vigtigt at slå fast, at dyr skal behandles forsvarligt og omsorgsfuldt. Mishandling, vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr er alvorlige forseelser, som samfundet skal slå hårdt ned på. Den gældende lovgivning indeholder imidlertid allerede i dag en beskyttelse af dyr mod seksuelle overgreb fra mennesker, hvor dyret udsættes for smerte, lidelse, angst, varige men eller væsentlig ulempe.

Det kommer så, at det jo vil være forbundet med betydelige vanskeligheder for politi og domstole at håndhæve sådan et generelt forbud mod menneskers seksuelle omgang med dyr, da politiet vil have meget svært ved at løfte bevisbyrden i de tilfælde, hvor dyret ikke har pådraget sig fysiske skader. Jeg kan også oplyse, at Justitsministeriet som opfølgning på behandlingen af beslutningsforslag nr. B 176 og B 213 i foråret 2010 anmodede Rigspolitiet samt Reden, Sexarbejdernes InteresseOrganisation og Den Danske Dyrælgeforening om at oplyse, om de er bekendte med eksistensen af seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, herunder dyresexshow, dyreklubber eller dyrebordeller, og i givet fald om udbredelsen af det fænomen. Rigspolitiet og foreningerne oplyste, at fænomenet dem bekendt enten ikke forekommer eller forekommer i ekstremt sjældne tilfælde, og Retsudvalget er blevet orienteret om det ved brev af 20. september 2010.

Sammenfattende er det fortsat regeringens opfattelse, at dyreværnsloven og straffeloven allerede i dag indeholder en tilstrækkelig beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andre menneskers dyr seksuelt, og derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Det er jo nok sådan, at hvis jeg bliver vækket om natten, kan jeg sige, hvad justitsministeren mener om sodomi, og hvis justitsministeren bliver vækket om natten, vil han kunne sige, hvad Christian H. Hansen mener om sodomi, så mange gange har vi efterhånden drøftet det.

Men det, som jo skal være essensen i det her forslag, og det, som er det vigtige for mig i det her forslag, er jo sådan set ikke, at der er en dyreværnslov, som siger, at det sådan set er forbudt, når vi kommer ud i de ekstreme tilfælde. Det er at sende et klart signal om, et fornuftigt signal om i samfundet, at dyresex, sodomi, er noget, vi tager afstand fra. Det kræver så lidt at føre det ind i dyreværnsloven, at jeg simpelt hen ikke kan forstå det. Det er der altså også over 30.000 mennesker, som har skrevet under på for en dyreværnsorganisation, der hedder Dyrenes Venner, 30.000 danskere, og der er endnu flere, som simpelt hen ikke kan forstå, at det er så svært for regeringen at skrive en lille passus ind i dyreværnsloven, hvor der står: Sodomi, dyresex, i Danmark er forbudt. Det tillader vi ikke. Mere skal der ikke til. Det er simpelt. Hvad er det, der gør, at justitsministeren bliver ved med at holde hånden over den mulighed?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:12

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan bekræfte, at jeg godt kunne blive vækket om natten og så rejse mig op og sige, hvad hr. Christian H. Hansen ville sige om de temaer, ligesom det modsatte er tilfældet, for det er jo noget, vi har drøftet flere gange før.

Det er også sådan, og det er jeg da enig i, at det jo ville være meget let at skrive sådan en bestemmelse ind i loven. Det er jo ikke teknisk eller juridisk vanskeligt at gøre det. Det er jo også sådan, tror jeg, eller det er jeg sikker på, at alle vi, som sidder her, tager dyb afstand fra menneskers seksuelle omgang med dyr. Men nogle gange skal man lige besinde sig, fordi det jo er en alvorlig ting at lave lovgivning, og derfor skal man jo lige overveje, om det fører til noget eller ikke fører til noget, herunder om man i virkeligheden allerede har forbudt det, man gerne vil forbyde. Det, vi dybest set gerne vil forbyde, er jo, at dyr bliver påført lidelse, smerte, angst osv. i alle mulige sammenhænge, også i forbindelse med menneskers seksuelle omgang med dyr. Det er sådan set forbudt allerede, og det er derfor, at det er lidt unødvendigt at gøre det, og i det omfang der ikke er tale om, at dyrene bliver påført lidelse eller varige men, er det jo sådan, at det faktisk ville være en bestemmelse, som det ville være meget svært at håndhæve, da man, som jeg nævnte, ikke kan løfte bevisbyrden for det.

Så vi mener sådan set, at med den lovgivning, vi har i dag, har vi de tilstrækkelige redskaber i det omfang, det overhovedet er muligt at skride ind over for det, for selvfølgelig deler jeg opfattelsen af, at det er usympatisk og noget, vi må tage afstand fra, altså, at mennesker har seksuel omgang med dyr.

Kl. 11:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:14

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg synes egentlig, at ministeren lidt modsiger sig selv, for ministeren siger, at det er usympatisk, og at vi skal tage afstand fra det. Det er egentlig det, ministeren står og siger, og det er jeg jo selvfølgelig glad for at ministeren siger, men samtidig vil man ikke sætte en lille passus ind i en lovgivning om, at det gør man så og på den måde sende et signal ud i samfundet om, at det tages der afstand fra.

Så bliver jeg altså også nødt til i forbindelse med det med, at man kan dømme for det i dag – altså i de grove tilfælde, hvor man kan se, at dyrene har haft smerter osv. – at sige, at der simpelt hen ikke er ressourcer nok til at gøre det. Det er så også en af grundene til, at vi skal have dyreværnspoliti. Men ministeren oplyste jo også før, at nu var man kommet frem til, at det faktisk næsten ikke foregik i Danmark. Der synes jeg nok at TV 2's udsendelse, Danmark ifølge Bubber, klart viste, at der foregår sodomi, dyresex, i Danmark, at det klart eksisterer, at det er noget, man kan søge inde på nettet, og at det er meget nemt at få en aftale med nogle, der kommer forbi med en hanhund, og det synes jeg simpelt hen, at vi som samfund skal sende et signal om, og jeg forstår... Nej, jeg skal passe på, hvad jeg siger, men jeg forstår simpelt hen ikke, at ministeren bliver ved med at holde hånden over det, og at vi ikke bare kan få den passus i lovgivningen, for det vil jo, som ministeren siger, være så let som at knipse med fingrene.

Kl. 11:15

Kl. 11:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:15

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er jo ikke enig i, at jeg modsiger mig selv, når jeg siger, at det er usympatisk og noget, som jeg tror er os alle sammen her i salen meget imod. Men det er noget, der er dækket ind i lovgivningen allerede. Jeg mener ikke, at det er at modsige sig selv, fordi hvis det var sådan, at vi, hver gang noget er os imod, og hver gang vi synes, at noget er usympatisk, skulle skride til lovgivning og forbud mod det, som vi synes er usympatisk eller os meget imod, selv om det ikke ændrer noget, eller selv om det allerede er forbudt, så var der mange ting, vi kunne begynde at lave forbud imod og regler om. Det er sådan set i den sammenhæng, jeg siger det.

Så sagde jeg ikke noget om, i hvilket udstrækning dyresex finder sted, altså at mennesker har sex med dyr. Det, jeg sagde noget om, var den vurdering, vi havde fået lavet med hensyn til sådan mere organiseret, kommerciel seksuel omgang med dyr fra menneskers side. Det var det, jeg kommenterede på, for det har vi lavet en vurdering af, i forbindelse med at forslaget var oppe sidste år.

Kl. 11:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til justitsministeren. Vi er selvfølgelig også i Dansk Folkeparti, som jo bakker op om det her forslag og selv har stillet et lignende forslag mange gange, ærgerlige over, at ministeren åbenbart ikke vil indføre det her i lovgivningen. Men jeg synes alligevel, at ministeren skal tage stilling til følgende, for i det netop omtalte program Danmark ifølge Bubber, som blev vist i starten af april måned, så kom der et begreb ind, som hed fence hopping, som består i, at mennesker simpelt hen bryder ind på andre menneskers ejendom for derefter at forgribe sig på et dyr. I et konkret tilfælde, som blev præsenteret i programmet, så var det en mand, som var trængt ind på en kvindes ejendom og havde forgrebet sig seksuelt på en ged, som stod fastbundet og dermed ikke kunne komme væk.

Sådan som det i hvert fald er, og sådan som ministeren også redegjorde for i sin tale, kan man godt blive straffet for at tilvinge sig adgang til andre menneskers private ejendom på den måde, men man kan bare ikke blive straffet for overgrebet på dyret. Er det ikke lidt usympatisk, at man godt kan blive straffet for en slags ting, nemlig at bryde ind på andre menneskers ejendom, men at man ikke kan blive straffet for overgreb på et dyr?

Kl. 11:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:18

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu har jeg ikke haft lejlighed til at se det pågældende tv-program, men de handlinger, der blev afdækket i programmet, sådan som jeg har fået det refereret, hvor dyr blev udsat for smerte og lidelse, ville jo også være straffbare allerede af den grund. Det er ikke sådan, at vi kun straffer det at trænge ind på andres ejendom. Vi straffer jo også selve det at udsætte dyr for smerte og lidelse og derunder også, at de får varige men. Så hvis det var tilfældet i forhold til den nævnte hændelse med geden, ville det jo også være strafbart i sig selv, uanset om der var sket indtrængen på andres ejendom eller ej.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Nej, det er fru Marlene Harpsøe igen. Undskyld.

Kl. 11:19

Marlene Harpsøe (DF):

Ministeren fortæller, at han endnu ikke har haft lejlighed til at se det her program, Danmark ifølge Bubber, om dyresex, der blev vist i starten af april. Men nu har Dansk Folkeparti jo indkaldt til samråd i Retsudvalget den 12. maj om netop det her emne med mennesker, der forbryder sig seksuelt mod dyr, og hvor vi netop henviser til den her udsendelse. Så jeg synes faktisk, at ministeren skulle sætte sig ned og lige bruge den der halve time på at se det her program. For der er også kommet nogle nye ting frem, og det kunne være, at ministeren ved rent faktisk at se det her program kunne blive oplyst om nogle nye ting, som ministeren kunne bringe videre med henblik på at sikre, at dyrene rent faktisk får den beskyttelse, som de har behov for, bl.a. ved at forbyde seksuelt misbrug af dyr.

Kl. 11:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:19

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er muligvis en god idé at se den pågældende tv-udsendelse, det vil jeg ikke udelukke at jeg gør, hvis den er tilgængelig på nettet. Men jeg vil bare sådan helt overordnet sige, at vi jo her i Folketinget efter min opfattelse skal være meget varsomme med at lovgive ud fra en stemning, der bliver pisket op i forbindelse med en konkret tv-udsendelse, hvor tingene altid kan blive fremstillet på en ensidig måde, i forhold til hvad lovgivningen f.eks. har af muligheder i forvejen. Det er jo vigtigt, at vi her i Folketinget forholder os lidt nøgternt til tingene, herunder vurderer, f.eks. om de hændelser, som nu er beskrevet i den udsendelse, egentlig ikke er straffbare i forvejen, i stedet for at lade os gribe af en journalistisk fremstilling, der kan være ensidig. Men jeg har ikke set udsendelsen, så jeg ved ikke, om det er tilfældet i den her konkrete sammenhæng.

Kl. 11:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til ministeren, og så er det hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:21

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Det forslag, som vi her har til behandling, har til formål at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, som skal indebære et forbud mod seksuelt misbrug af dyr og anvendelse af dyr i forbindelse med dyrepornografi. Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget, jævnfør hvad vi tidligere har udtrykt i forbindelse med lignende forslag og også med dette forslag i øvrigt, som jo er en genfremsættelse.

Jeg synes, at ministeren netop har givet en række gode, grundige begrundelser for, at det ikke vil være fornuftigt at vedtage det pågældende forslag her. Det er jo sådan, at ved mishandling af dyr, misbrug af dyr, hvis man påfører et dyr lidelse, smerte, angst og ulempe eller varige men, ja, så er der i lovgivningen i dag mulighed for at skride ind. Det er sådan, at det allerede i § 1 i dyreværnsloven klart er beskrevet, at sådanne overgreb på dyr er forbudt og kan straffes. Det fremgår også af dyreværnsloven § 17, at det er forbudt at bruge dyr til filmoptagelser, hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe. I Venstre synes vi, at der således er lovgivningsmæssig hjemmel til at skride ind over for personer, som misbruger dyr som her beskrevet.

Endvidere vil jeg også gerne fremhæve, at det måske i forbindelse med et decideret forbud som foreslået i beslutningsforslaget kunne være en overvejelse at indføre det, hvis det havde en væsentlig præventiv effekt. Men her er der jo altså mange vurderinger, der går på, at det i forvejen er så få mennesker, der bruger dyr på den måde, at det næppe vil have en sådan en præventiv effekt. Hertil kommer så vanskeligheden ved at håndhæve et forbud. Jeg tror, at alle kan sætte sig ind i, at det ville være en umådelig vanskelig opgave at pålægge politiet. Jeg synes ikke, at man skal indføre noget, som ikke kan håndhæves, og jeg synes heller ikke, at vi skal indføre en så restriktiv lovgivning, som der her ville være tale om, hvis det er for at sende et signal. Jeg tror, at de fleste er udmærket klar over, at i vores samfund og i vores kulturkreds er de omtalte handlinger noget, som vi normalt tager afstand fra.

Derfor kan Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 11:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Jeg må jo så sige, at efterhånden kender jeg også hr. Kim Andersens synspunkter på det her område. Man lægger meget mærke til, at hr. Kim Andersen siger, at hvis det handler om, at dyret lider, så er der allerede en mulighed i lovgivningen for at skride ind og gribe til handling. Det er jo også korrekt, men skal jeg så tolke det hen i den retning, at hvis dyret *ikke* lider, så mener hr. Kim Andersen og Venstre, at det er i orden at have tævehunden med i sengen?

Kl. 11:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:25

Kim Andersen (V):

Altså, vi synes, at lovgivningen i forhold til at beskytte dyr mod et misbrug, som medfører lidelse og angst og ulempe osv., som jeg nævnte i min tale, er klar i dyreværnsloven. Det er forbudt, og der kan skrives ind, og der kan ske domfældelse på baggrund af dyreværnslovens § 1. Det synes vi er den hjemmel, der skal til for at hindre, at dyr bliver misbrugt i den her sammenhæng og lider derved. I den forstand synes vi at lovgivningen er tilstrækkelig.

Kl. 11:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:26

Christian H. Hansen (UFG):

Hr. Kim Andersen fra Venstre svarer jo ikke på spørgsmålet. Hr. Kim Andersen fortæller et eller andet om, at så synes man og så synes man, og at det er der hjemmel til det, men det konkrete spørgsmål var: Hvis dyret ikke lider, synes hr. Kim Andersen og Venstre så, at det er i orden at have sin hund med i sengen? Hvis den nu ikke lider, hvis den nu bare ligefrem nyder det – hvis det er det, Venstre kan komme frem til – er det så i orden? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hr. Kim Andersen siger, at man ikke skal lave symbollovgivning. Hr. Kim Andersen er jo en meget dygtig retsordfører, ved jeg. Han er meget inde i sit stof og går meget op i det. Man indførte i sin tid loven om, at cykeltyveri er forbudt. Hvor mange cykeltyverier bliver i dag opklaret, i forhold til hvor mange cykler der bliver stjålet? Eller er det i virkeligheden sådan, at det også er en slags symbollovgivning, som man egentlig godt ved er der,

men hvor man også ved, at alle sagerne ikke bliver opklaret. Det er et retssamfund, og derfor sender vi et signal om, at man ikke må gå rundt og stjæle hinandens cykler.

Kl. 11:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:27

Kim Andersen (V):

Det er jo forbudt at stjæle cykler, og det kan man også blive dømt for at gøre, og der sker også efterforskning af det, og der optages rapporter, og det har også et forsikringsmæssigt aspekt.

Jeg tror, at hr. Christian H. Hansen udmærket er klar over, at de handlinger her, som hr. Christian H. Hansen hentyder til, altså med misbrug af dyr i seksuel sammenhæng, er noget, som de fleste af os herinde og i det hele taget tager dyb afstand fra. Men hvis man indfører en lovgivning, må man have en rimelig antagelse af, at man også kan effektivere lovgivningen, og at man kan efterforske, og at man kan føre et bevis, der kan føre til domfældelse. Jeg tror, at alle kan se vanskeligheden heri, og derfor vil det her, som vi ser det, have symbolkarakter, og da det ifølge sagkyndige udsagn er relativt få personer, vi taler om, så kan man næppe tale om, at et forbud vil have en egentlig præventiv effekt.

Kl. 11:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Marlene Harpsøe (DF):

Som der også er blevet redegjort for, er det jo tilsyneladende helt lovligt i Danmark at voldtage et dyr, og det, som hr. Kim Andersen så henviser til, er, at der skal kunne føres bevis for at kunne dømme de her forbrydere for at have voldtager et dyr. Men synes hr. Kim Andersen – ordføreren – ikke, at det er lidt svært, når dyret ikke selv kan tale, altså sige fra og fortælle om det, som dyr har oplevet, at skulle føre det her såkaldte sandhedsbevis for, at dyret har lidt overlast? Hvordan skal man så egentlig gribe det an, mener ordføreren?

Kl. 11:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:29

Kim Andersen (V):

Jamen jeg er meget enig med spørgeren i, at det må forekomme at være en meget vanskelig problemstilling, og det vil være vanskeligt at føre et bevis, som kan føre til domfældelse. Derfor er vi også imod at indføre en sådan regel, og derfor afviser vi også beslutningsforslaget.

Kl. 11:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:29

Marlene Harpsøe (DF):

Så det vil sige, at man mener, det er en vanskelig problemstilling. Jeg forstår i hvert fald, at hr. Kim Andersen ikke bryder sig om, når mennesker voldtager dyr. Men hvis man så ikke kan dømme de pågældende, fordi man ikke kan tale med dyret og dermed bevise, at dyret har lidt overlast, så må vi jo i de her tilfælde, hvor der netop er tale om dyr, som jo ikke har de evner, som mennesker har, til at tale og redegøre for et forløb, tage dyrenes parti og sige, at vi indfører et forbud mod seksuelt misbrug og krænkelse af dyr, fordi vi først og

fremmest beskytter dyrene. For dyrene går jo ikke hen til et menneske med henblik på at voldtage det. Det er mennesker, som bevidst benytter sig af dyr til at forgribe sig seksuelt på dem og tilfredsstille egne behov. Det er jo ikke dyrene, man gør det for, det er egne seksuelle behov, og dermed skal der også være et forbud.

Kl. 11:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Kim Andersen (V):

Jamen der skal ikke være spor tvivl om, at Venstre naturligvis i enhver henseende er imod, at man påfører dyr lidelse, smerte og angst, og hvis man gør det i forbindelse med seksuelt misbrug af dyr, så er det i forvejen strafbart i henhold til dyreværnsloven. Men jeg tror også, at spørgeren må give mig ret i, at det jo ikke er alting, vi tager afstand fra, som vi kan undgå ved at skrive paragraffer ind i loven om det. Der er nogle ting, vi må tage afstand fra, uden at vi kan regulere det lovgivningsmæssigt, og uden at vi strafmæssigt kan følge det. Og man kan godt tage afstand fra det, uden at man dermed vil lave lovgivning på området. Jeg tror, det ligger, i hvert fald for de fleste af os, sådan, at vi med vores opdragelse og vores kulturbaggrund tager afstand fra den slags handlinger, som fru Marlene Harpsø her taler om, og det tror jeg i virkeligheden er det allervigtigste og væsentligste værn mod et sådant misbrug.

Kl. 11:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til Venstres ordfører. Hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:32

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Sidste år diskuterede vi også, hvorvidt vi skulle forbyde menneskers seksuelle omgang med dyr i Danmark. Dengang som nu er det Socialdemokraternes holdning, at det er et emne, som kræver gode ner- ver at diskutere. Selve tanken om seksuel omgang med dyr er for biz- zar og for ubehagelig, og det synes jeg stadig væk emnet er i dag. Men selv om emnet altså er bizart og ubehageligt, er det tvingende nødvendigt, at vi igen sætter fokus på problematikken, og jeg vil gerne uddybe nærmere. Men først vil jeg gerne slå fast med syvtom- mersøm, at det altså allerede i dag er ulovligt at have seksuel om- gang med dyr, hvis dyret lider skade. I nogle af vores nabolande har man så en lovgivning, der er mere specifik. Selv om jeg ikke mener, at det nødvendigvis vil give den store juridiske forskel, så kan det have en symbolsk værdi. Jeg vil ligesom sidste år pointere, at Social- demokraterne ikke er afvisende over for at skærpe lovgivningen, når det gælder fremstilling af dyrepornografi og om egentlig, organiseret bordeldrift med dyr. Som jeg også fremførte, da vi diskuterede selv samme emne sidste år, kræver det dog, at vi har en nødvendig viden om fænomenet, hvis vi skal ændre ordlyden i den nuværende lovgiv- ning.

I efteråret fremlagde Justitsministeriet en redegørelse, fremlagt i brev af 20. september 2010, der ikke viste, at der skulle være proble- mer med organiserede dyrebordeller eller fremstilling af dyreporno- grafi. Vi må antage, at den viden er fremskaffet på den på daværende tidspunkt bedste vis. Vi har naturligvis også set en tv-udsendelse på TV 2, det tror jeg alle har, og den har præsenteret et miljø, der fore- kommer særdeles ubehageligt. Sådant en udsendelse sætter naturlig- vis ministerens undersøgelse fra efteråret i et nyt perspektiv, og vi føler os ikke hundrede procent sikre på, at det er et sikkert beslut- ningsgrundlag. Det understreger, at vi har brug for mere viden. Vi kan hverken basere beslutninger her i Folketinget alene på Justitsmi-

nisteriets redegørelse eller for den sags skyld på en enkelt tv-udsen- delse på TV 2.

Jeg har noteret mig, at efter den omtalte TV 2-udsendelse har især Det Dyreetiske Råd fremført en række synspunkter i den offent- lige debat. Socialdemokraterne mener dog ikke, at de synspunkter kan stå alene i forbindelse med det her forslags behandling, og vi har derfor brug for flere synspunkter og mere viden. Vi synes derfor, det er vigtigt at høre andre organisationers holdninger til problemet i den organiserede form, herunder naturligvis relevante dyreværnsorgani- sationer. Jeg vil derfor gerne opfordre forslagsstilleren til, at det foreliggende beslutningsforslag sendes i offentlig høring, så alle re- levante organisationer kan komme med bidrag til debatten.

På det foreliggende grundlag, som forslaget er udformet nu og in- den en eventuel skriftlig høring, kan Socialdemokraterne ikke stem- me for forslaget. Men når der har været afholdt en skriftlig høring, hvor forhåbentlig alle vil og kan bidrage, kan vi forestille os, at der kunne komme en fælles beretning på tale. Men det afhænger natu- rigvis af udfaldet af en sådan høring.

Kl. 11:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:35

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Det undrer mig lidt, at den socialdemokratiske ordfører her siger, at det kunne være interessant at høre andre dyreværnsorga- nisationers holdning til det her. Altså, jeg tror da nok, at rigtig man- ge dyreværnsorganisationer gang på gang har tilkendegivet deres holdning på det her område, altså netop, at de faktisk synes, at der skal indføres et forbud.

Men jeg er nødt til at spørge den socialdemokratiske ordfører, om det ikke er korrekt, at vi på en lang række andre områder i vores samfund – jeg nævnte et eksempel før – har en lovgivning, hvor vi tager afstand fra en eller anden ting; det får vi skrevet ind i vores lov. Men vi kan ikke sådan rende rundt og måle det direkte hver dag, og det er heller ikke sikkert, at effekten og succesraten for at finde ud af, hvor meget der sker på det område, er der, men vi har valgt i samfundet at sende et signal om, at det tager vi afstand fra.

Det er jo egentlig det, det her forslag i bund og grund handler om, og det ved ordføreren også godt. Det handler om, at vi skal sen- de et signal om, at vi i samfundet tager afstand fra dyresex, og læn- gere er den ikke. Den er ikke længere, der behøver ikke at være så mange undersøgelser for at finde ud af, at vi skal tage afstand fra det.

Kl. 11:36

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har noteret mig, at en række dyrevelfærdsorganisationer i hvert fald har sagt, at det burde være relativt nemt at dokumentere, at der skulle være et problem, særlig et problem i forbindelse med organi- seret dyresex, altså egentlig bordeldrift. Og jeg vil også gerne sige, at hvis det er sådan, at denne organiserede bordeldrift findes, så er det en alvorlig problemstilling.

Men hvis det er så relativt nemt at finde frem til det her, som det i hvert fald er blevet beskrevet for mig at det burde være – jeg kan og- så forstå, at hr. Christian H. Hansen i sine kommentarer tidligere her i debatten har antydnet, at det er relativt nemt at finde frem til det – så bør det også være muligt at finde frem til en sådan dokumentation. Jeg skal gerne erkende, at jeg ikke har den store lyst til at foretage en sådan undersøgelse selv, for at sige det ganske ærligt, og jeg synes også, at det er mest relevant, at det er eksperter på området, der gør det. Men det er klart, at hvis det er muligt at påvise, så er der bestemt også hos os en interesse i at sende et klart signal på området, også selv om – og det vil jeg gerne understrege og sagde også i min ord-

førertale – jeg ikke nødvendigvis tror, at dette vil ændre på det juridiske grundlag. Men som hr. Christian H. Hansen siger, vil det være en symbolsk lovgivning.

Kl. 11:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:37

Christian H. Hansen (UFG):

Ordføreren, hr. Benny Engelbrecht, fortalte jo selv i sin ordførertale, at han havde set programmet, og dermed har hr. Benny Engelbrecht også med egne øjne set, at det foregår i Danmark, og at det faktisk er rimelig nemt via internettet at få kontrakter, som relaterer i den retning. Hvorfor er det så, at man i Socialdemokratiet bliver ved med at slå ned på noget, hver gang vi diskuterer forslaget? Det er lidt forskelligt, hvad man lige slår ned på, men den her gang er det så dyrebordeller. Hvis det kan bevises, at der findes dyrebordeller i Danmark, så tager man afstand, men ikke før.

Altså, Socialdemokratiet er da om nogen kendt for at være et parti, der synes, at det er en rigtig god idé – og den opfattelse deler jeg – at sende nogle signaler om, hvad det er for værdier, man synes er gode i samfundet, hvad det er for ting, man skal tage afstand fra. Hvad er det, der gør, at det er så svært for Socialdemokratiet simpelt hen bare lige at være med til at lægge stemmer til, at der i en lovgivning bliver skrevet: I Danmark tager vi afstand fra sodomi – punktum? Hvad er det, der er så besværligt for Socialdemokratiet?

Kl. 11:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:39

Benny Engelbrecht (S):

Det er jo altså nødvendigvis sådan, at vi må henholde os til det beslutningsgrundlag, som er juridisk, og ikke til tv-udsendelser og slet ikke enkelte tv-udsendelser. Men som jeg også nævnte i min ordførertale, må det nødvendigvis være sådan, at den tv-udsendelse sår tvivl om det vidensgrundlag, vi har på nuværende tidspunkt, og jeg håber også, at hr. Christian H. Hansen anerkender, at det er et synspunkt, som jeg har bidraget med her. Og netop af samme årsag håber jeg naturligvis også, at ordføreren for forslagsstillerne vil være med til netop at lave en sådan skriftlig høring. Jeg ved godt, at det tager lidt tid, men jeg mener også, at vi bør arbejde grundigt med spørgsmål af den her alvorlighed.

Kl. 11:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Marlene Harpsø som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Marlene Harpsø (DF):

I Dansk Folkeparti har vi ved flere lejligheder fremsat beslutningsforslag her i Folketinget om forbud mod seksuelt misbrug af dyr og forbud mod dyrepornografi, og derfor kan vi i Dansk Folkeparti også helhjertet støtte dette forslag, som vi i dag behandler, nemlig B 102. Sexmisbrug af dyr er fuldstændig afskyeligt og uacceptabelt. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at det i Danmark ifølge lovgivningen er tilladt, at mennesker kan forgribe sig på et dyr for at tilfredsstille egne seksuelle behov. Med andre ord er det i Danmark altså lovligt at voldtage et dyr. Jeg synes rent faktisk, det er ret pinligt, at vi i Danmark har en lovgivning, som gør det lovligt.

Så er der nogle her i Folketinget, som er inde på, at vi jo ikke kan føre bevis. Nej, det kan være rigtig, rigtig svært, for dyrene kan jo ikke selv tale deres sag. Hvordan skal man få en ged eller en hest til at fortælle om det overgreb, som dyret er blevet udsat for? Det er reelt rigtig, rigtig svært, og ikke engang ved brug af videoovervågning er det sikkert, at man kan dømme personer for at have voldttaget et dyr. For hvis man ikke kan bevise, at dyret har lidt overlast – dyret kan netop ikke sige fra eller sige, hvad det har følt ved overgrebet – er det jo klart, at det er svært at bevise. Det er derfor, vi er nødt til have et generelt forbud mod den her slags i lovgivningen, for vi må først og fremmest beskytte dyrene.

Det er ikke rimeligt, at mennesker kan forgribe sig seksuelt på dyrene for at tilfredsstille sine egne behov, for det lider dyrene kun overlast af. I Dansk Folkeparti mener vi, det er et godt menneskesyn at være god ved dyr, og det er altså ikke at være god ved dyr at forgribe sig seksuelt på dem.

Så er der nogle andre ting, som vi også er inde på her, bl.a. at det fra andre ordføreres side flere gange, f.eks. fra justitsministerens side, er blevet sagt, at der kun er ganske få tilfælde af det her i Danmark. Alligevel formåede det her tv-program på TV 2, Danmark ifølge Bubber, at komme med nogle eksempler på, at man altså rimelig nemt via internettet kan komme i kontakt med mennesker, som stiller deres hunde til rådighed for de her seksuelle krænkelser, og det mener vi i Dansk Folkeparti ikke er rimeligt.

Grunden til, at der ikke rent officielt er så mange eksempler på det, er jo, at det her er et område, der er meget tabubelagt, og derfor må vi også sørge for at få det belyst noget mere. Jeg synes, det er ærgerligt, at justitsministeren endnu ikke har haft lejlighed til at se den her tv-udsendelse, for så ville justitsministeren med egne øjne kunne se, hvor nemt det rent faktisk er at skaffe sig seksuelt samkvem med et dyr.

I Dansk Folkeparti har vi indkaldt justitsministeren til et samråd den 12. maj i Folketingets Retsudvalg netop om det her spørgsmål, og noget af det, som vi jo gerne vil have at ministeren forholder sig til under det samråd, er, hvordan det kan lade sig gøre, at det er lovligt at voldtage et dyr, men ulovligt at voldtage et menneske. Og så er der jo de her dyrebordeller, som også findes i Danmark, og som bl.a. 24timer tidligere har afdækket. Dem vil vi også ind på under det her åbne samråd.

Vi mener, det er urimeligt, at vi ikke i dag en gang for alle kan blive enige om her i Folketinget, at et seksuelt overgreb på et dyr er uacceptabelt, for de er dyr, og de kan ikke selv sige fra og sige: Det her er en krænkelse af min integritet. I Dansk Folkeparti mener vi ikke, at det her kun handler om at sende et signal. Det handler i høj grad om at beskytte dyrene, så også politiet reelt kan efterforske de her sager og føre dem til doms.

Jeg har ikke så meget mere at sige i forhold til det her, andet end at jeg virkelig havde håbet, at vi her i dag en gang for alle kunne blive enige om det, for det er altså et lovgivningsmæssigt skridt, som vi er nødt til at tage. I Dansk Folkeparti har vi som sagt tidligere fremsat et næsten enslydende beslutningsforslag som det, vi behandler i dag, som vi heller ikke har fået igennem, og nu vil vi så prøve at indkalde justitsministeren til et samråd i Retsudvalget, hvor vi forhåbentlig kan få uddybet, hvorfor man fra regeringens side stadig væk mener, at det skal være lovligt at voldtage et dyr i Danmark.

Kl. 11:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

KI. 11:45

KI. 11:49

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi har jo diskuteret et forbud mod dyresex nogle gange før her i Folketinget, og jeg tror, der er rigtig, rigtig mange mennesker, som tager afstand fra dyresex. Det synes jeg nu ikke skal være mit ærinde her i dag. Jeg skal hverken være snerpet eller være moralens vogter. Hvis man er til lyserøde gummistøvler eller til latex, synes jeg, det er et personligt valg, og jeg synes ikke bare, vi kan forbyde noget, fordi vi ikke bryder os om det. Men når det handler om dyresex, er det mere end et personligt valg, fordi det involverer et dyr, og det kan betyde, at risikoen for, at det er et overgreb, eller at det bliver et overgreb, er til stede. Det er så også kriminaliseret i dag, hvis dyret lider overlast.

Det, der jo netop er med dyr, er, at de ikke kan sige til eller fra, og derfor er det selvfølgelig lidt svært præcis at vide, hvornår dyret har lidt overlast. Det Dyreetiske Råd har jo sagt, at dyresex er o.k., medmindre dyret lider overlast selvfølgelig, og alt andet er kriminaliseret. Vi har jo diskuteret, om de her dyrebordeller findes i Danmark, og nu har jeg jo også set tv-programmet med Bubber, og det er jo ikke nogen videnskabelig undersøgelse, må man sige, men det viser, at det i hvert fald kan lade sig gøre at komme i kontakt med folk, som lejer deres dyr ud til sex, og det viser også, at der faktisk foregår overgreb på dyr.

Vi har som sagt diskuteret det flere gange, Justitsministeriet har undersøgt det og spurgt politiet, hvordan det ser ud på det her område. Jeg kan jo lytte mig til, at der ikke er et flertal for det her i salen i dag, og jeg synes faktisk, at vi, også når det gælder dyresex, må et spadestik dybere. Jeg vil foreslå, at vi får lavet en høring på det her forslag. Jeg har i hvert fald en gang tidligere set i Retsudvalget, at man på et beslutningsforslag faktisk har indhentet høringssvar. Det vil give os mulighed for at spørge alle de dyreorganisationer og alle de andre relevante fagfolk, som ved noget om det her område og få en holdning og en tilkendegivelse, som giver os et mere sikkert grundlag at vurdere den her sag ud fra. Og så synes jeg faktisk også, det vil være relevant at få en gennemgang af de sager og domme, der har været på området, og jeg kan forstå, at det faktisk ikke er så nemt, fordi man i dag ikke opgør det på en måde, så man kan skelne, om det er en dyreværnslovgivningssag, eller om det er en sag, som har et seksuelt motiv. Derfor kunne en måde at gå videre med det her på være at få lavet en indberetningsordning, så vi får klarhed over de her sager.

Jeg så jo også i tv-programmet med Bubber eksemplet med det her begreb, som hedder fence hopping, og det er jo en åben sag ved politiet, kunne jeg forstå på det. Det betyder, at en person trænger ind og forgriber sig på et andet menneskes dyr, og jeg kan forstå, at det allerede i dag er en skærpende omstændighed, som kan give op til 6 års fængsel, hvis man gør det. Der har bare ikke været ført nogen sager endnu.

Så lad os få et mere stærkt fundament at stå på i forhold til den her sag, det tror jeg vil være den mest realistiske vej frem i forhold til hr. Christian H. Hansens forslag. Jeg synes, vi skal have en lovgivning, som er effektiv, og som er gennemtænkt, og derfor skal vi videre end bare det, at justitsministeren spørger politiet, for jeg tror, at hr. Christian H. Hansen har fuldstændig ret i, at politiet mange gange måske ikke synes, at dyresager er det vigtigste i verden, og der er ikke fokus på det, og derfor har man faktisk ikke det fulde overblik. Jeg tror, vi skal et spadestik dybere, lad os spørge de forskellige organisationer på området om et høringssvar i forhold til det her beslutningsforslag, og lad os få lavet en indberetningsordning, så vi faktisk kan få klarhed over, hvad det er for nogle sager, der er, og hvordan de er ført.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

KI. 11:49

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Først vil jeg lige takke for den støtte, der umiddelbart er til forslaget. Men så vil jeg gerne spørge ind til en ting, og det er igen det her med, at man bliver ved med at sige, at der skal nogle flere klare beviser på bordet. Men vi må bare anerkende, at det er svært at få klare beviser på bordet, når det handler om det her.

Vil fru Karina Lorentzen fra SF ikke give mig ret i, at hvis en mand en onsdag aften voldtager sin tævehund på sofaen og flanser skeden på den, så vil det være meget usandsynligt, at han dagen efter går op til dyrlægen og siger: Jeg hyggede mig med min tævehund i går aften, og jeg er faktisk kommet til at få skeden op på hende. Kan du lige kigge på det? Vil det ikke være meget usandsynligt, at det vil ske, at manden vil gøre det? Vil det ikke være meget sandsynligt, at det bare vil foregå i det skjulte?

KI. 11:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KI. 11:50

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jo, det tror jeg. Man kan sige, at lige præcis den handling, som hr. Christian H. Hansen refererer til, jo netop er omfattet af loven i dag; det er faktisk strafbart. Men det er jo lige præcis det, der er det svære i de her sager – alle de ting, som foregår inden for hjemmets fire vægge, og som ikke nødvendigvis resulterer i det overgreb, som bliver beskrevet her, vil jo være rigtig, rigtig svære at bevise. Det er så heller ikke sikkert, at et forbud nødvendigvis ville betyde, at den her person ville afholde sig fra at gøre det, fordi risikoen for at blive opdaget jo er uendelig lille.

Jeg tror, at hvis vi skal et spadestik dybere i den her diskussion, så er den realistiske vej at rykke frem ad faktisk at få noget mere konkret viden, og det skal være mere end den undersøgelse, som justitsministeren tidligere har lavet med politiet. Jeg synes faktisk, vi skal gå ud og bede de mennesker, som ved noget om det her, om et konkret høringssvar. Så får hele Folketinget et bedre grundlag at se det her på.

KI. 11:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen.

KI. 11:51

Christian H. Hansen (UFG):

Det vil jo stadig være svært at finde ud af – det må ordføreren jo også erkende, for det har ordføreren sagt indtil nu – så er det i bund og grund ikke bare rigtigt, at det, det her handler om, er, at vi som samfund for en gangs skyld sender et signal om, at det tager vi afstand fra, og så får vi det skrevet ind i lovgivningen?

Kort og godt: Der behøves ikke dybe undersøgelser i denne forbindelse; det er jo blevet afsløret gang på gang. Alle har set programmet Danmark ifølge Bubber – undtagen justitsministeren, men det har han så lovet i dag, tror jeg nok, at han vil se. Men lad os nu få sendt et signal, længere er den ikke. Hvorfor skal det vente, hvorfor skal det trække ud år efter år?

KI. 11:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:52   dyr er en forfærdelig gerning, som selvfølgelig skal straffes og straffes hårdt?

Kl. 11:55

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg tror, at vi må være realistiske her. Altså, jeg tror også godt, at hr. Christian H. Hansen kan lytte sig frem til, at der ikke er et flertal for det her forslag i Folketinget. Derfor er mit konstruktive forslag i forhold til at kunne rykke videre mod den proces, som kan ende med et forbud mod dyresex, bare, at vi får noget mere konkret viden her i Folketinget. Det kan vi bl.a. få, hvis vi spørger de her forskellige organisationer, og hvis vi får undersøgt, hvad der egentlig bliver ført af sager på det her område. Det har vi faktisk ikke engang en konkret viden om, som det er i dag. Så jeg prøver egentlig bare at være konstruktiv og løsningsorienteret, for der er tilsyneladende ikke et flertal for et forbud mod dyresex i dag.

Kl. 11:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tage Leegaard som konservativ ordfører.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. Jeg er overbevist om, at langt de fleste finder dyresex frastødende og endog særdeles upassende.

Christian H. Hansen har fremsat et forslag, der forbyder sex mellem dyr og mennesker, og som forbyder fremstilling og udbredelse af dyrepornografi. Det er naturligvis meget sympatisk, at man på den måde forsøger at bremse forskellige former for misbrug af dyr, og i Det Konservative Folkeparti er vi altid optaget af, at vi har den bedst tænkelige velfærd for vores dyr, de skal behandles med omsorg og respekt som de levende væsener, de er.

Ifølge dyreværnsloven er det forbudt at udsætte dyr for vold, smerte, lidelse og væsentlig ulempe. Endvidere er det forbudt at udsætte dyrere for tilsvarende lidelser ved optagelse af film og forestillinger. Det er ikke tilladt at trænge ind på anden mands ejendom for at udnytte hans dyr seksuelt.

Men uanset hvor mange forbud man forsøger at udstikke imod sex med dyr, er det svært at forestille sig, hvordan man vil håndhæve et sådant forbud, og det vil sige, at en eventuel lovgivning vil være af symbolsk karakter og dermed uden den ønskede effekt. Såfremt dyrene skades, er der helt klart tale om overtrædelse af dyreværnslovens allerede eksisterende bestemmelser.

I 2005 blev Det Ethiske Råd forespurgt om problemstillingen, og her var der et flertal, som ikke kunne gå ind for et forbud mod sex med dyr. Det er naturligvis problematisk, uetisk og anstødeligt, at mennesker forulemper dyr, der ikke kan tage til genmæle, og der kan ikke findes argumenter, der taler for, at mennesker skal bruge dyr seksuelt, hvad enten der sker fysisk overlast på dyret eller ej.

I Det Konservative Folkeparti er vi dog af den opfattelse, at problemer med misbrug af dyr er dækket ind af lovens bestemmelser, og vi kan således ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, men vi ser frem til det kommende arbejde i udvalget.

Kl. 11:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti er vi glade for, at man bl.a. ifølge straffeloven kan komme efter mennesker, som voldtager et andet menneske. Vi synes jo, at det er en forfærdelig gerning at forgribe sig seksuelt på andre mennesker, men der er desværre også mennesker, der forgriber sig på dyr. Er hr. Tage Leegaard ikke enig i, at det at voldtage et

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:55

Tage Leegaard (KF):

Jeg synes, at jeg har sagt det helt klart i min ordførertale, at vi tager afstand fra sex med dyr. Når det så er sagt, og når fru Marlene Harpsøe tager voldtægt af mennesker op, oplever vi allerede her, hvor svært det er at få dømt den voldtægtsforbyder. Langt de fleste sager, hvor en mand har forulempet en kvinde, bliver opgivet. Så kan man forestille sig, hvor utrolig meget sværere det bliver, hvis man skal bevise, at en person har forulempet et dyr, som ikke er i stand til at tage til genmæle. Alene af den grund er det utrolig svært overhovedet at foretage en opklaring af sådanne forbrydelser.

Kl. 11:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:56

Marlene Harpsøe (DF):

Men der er nu den særlige forskel på mennesker og dyr, og det håber jeg at hr. Tage Leegaard fra De Konservative er enig i, at mennesker kan tale. De kan fortælle, hvad de har oplevet. Dyr kan pibe, kukke, gø eller mjave, men vi forstår jo ikke deres sprog. Er hr. Tage Leegaard ikke enig i, at fordi vi netop ikke kan forstå dyrenes sprog, er vi nødt til at være ansvarlige og tage det overordnede ansvar for at sikre, at dyr ikke lider overlast og ikke bliver forulempet seksuelt? Hvornår bliver De Konservative klar til at støtte et forbud mod seksuelt misbrug af dyr? Det er i dag lovligt at voldtage dyr!

Kl. 11:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Tage Leegaard (KF):

Som jeg sagde, tager vi meget kraftigt afstand fra det, men vi er af den opfattelse, at det ville være af symbolsk karakter at gennemføre en lovgivning på nuværende tidspunkt, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:57

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Jeg var ikke så glad for ordførerens tale, men det var nok, fordi det ikke fremgik af den, at han støttede mit forslag, men jeg var utrolig glad for det svar, som ordføreren gav her for lidt siden, nemlig at vi har en lovgivning, som forbyder voldtægt af kvinder, voldtægt af mennesker, men vi må også konstatere, at disse i langt de fleste tilfælde ikke bliver opklaret. Tidligere har man jo hørt ordføreren sige, at grunden til, at man ikke vil indføre et forbud mod sodomi, er, at man i langt de fleste tilfælde nok ikke vil få opklaret sagerne.

Hvad er forskellen? Hvorfor vil man åbenbart gerne have en symbolpolitik på det ene område, men ikke, når det handler om dyr? Og når ordføreren så også oven i købet siger, at man hos De Konservative ikke går ind for sex med dyr, så er det jo ikke sandt, for så

ville man jo netop få indskrevet i lovgivningen, at sodomi var forbudt i Danmark.

Kl. 12:01

Kl. 11:58 (Ordfører)

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Tage Leegaard (KF):

Jeg synes, jeg har gjort det helt klart, at Det Konservative Folkeparti tager afstand fra sex med dyr. Når jeg så tager parallellen til sex med mennesker og sex mellem mennesker og dyr op, er det bare for at forklare, at det da helt klart vil være af symbolsk karakter at sige, at sex med dyr er forbudt. Vi ser dog trods alt, at selv om der er mange ulovlige seksager mellem mennesker, der ikke bliver opklaret, så er der trods alt en væsentlig større risiko for, at man bliver grebet i at begå voldtægt mod en anden person, og alene af den grund synes jeg ikke, det er rimeligt at drage den parallel, som hr. Christian H. Hansen gør.

Kl. 11:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:59

Christian H. Hansen (UFG):

Det er jo nok, fordi mit syn på, hvad der er levende væsener, er meget forskellig fra hr. Tage Leegaards, men lad det nu ligge, det skal vi ikke debattere så meget i dag.

Men når ordføreren for De Konservative siger, at De Konservative er imod dyresex, er det jo kun dyresex, hvor dyret lider smerte, for det er jo det, vi har mulighed for at håndhæve i dag ifølge dyreværnsloven. Det er jo kun, hvis dyret lider smerte, eller hvis der er nogen, der trænger ind på en andens ejendom og forvolder et eller andet; det findes der også lovgivning om. Men vi har jo ikke et signal om, at vi tager afstand fra dyresex.

Så jeg må konkludere, at Det Konservative Folkeparti kun er imod dyresex, hvis dyret bliver udsat for smerte. Hvis det ikke bliver udsat for smerte og det ikke kan bevises, går man ind for det. Det er jo det, der er konklusionen af det, som hr. Tage Leegaard står og siger her i salen i dag.

Kl. 12:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Tage Leegaard (KF):

Det udsagn, der kommer fra hr. Christian H. Hansen lige nu, synes jeg da er ligesom at tolke bibelen, hvis man er en vis herre. Jeg synes, jeg klart har sagt, at Det Konservative Folkeparti tager afstand fra seksuel omgang med dyr, og det står vi fast på. Men vi står også fast på, at vi mener, det er af symbolsk karakter at gennemføre en lovgivning imod dyresex, og derfor støtter vi ikke beslutningsforslaget, som det ligger nu. Men som jeg også sagde, er vi klar til at tage positivt fat på et udvalgsarbejde om det her.

Kl. 12:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den konservative ordfører. Så er det den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

(Ordfører)
Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, fru Bente Dahl, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget. Det er jo et forslag, der har været fremsat adskillige gange, og jeg skal derfor henvise til vores taler ved de tidligere beslutningsforslag.

Kl. 12:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 12:02

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Fordelen ved at føre de her debatter mange gange er, at det jo efterhånden står nogenlunde klart, hvad det er, det her forslag handler om. Det handler sådan set overhovedet ikke om dyrevelfærd, det handler om seksualmoral. Det fremgår jo klart af de bemærkninger, som hr. Christian H. Hansen er kommet med i forbindelse med det her beslutningsforslag, at uanset om dyret lider nogen skade eller ej, skal seksuel omgang mellem dyr og mennesker være forbudt. Jeg går ud fra, at straffeforanstaltningerne udelukkende retter sig mod menneskene i den sag. Men det er jo pointen.

Det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at hr. Christian H. Hansen er enig i, at den nuværende lovgivning gør det muligt at straffe, hvis man har seksuel omgang med dyr på en måde, som kan skade dyret. Det handler ikke bare om at volde skade og smerte, det handler også om at indgyde dyret angst, for det er jo noget af det, som man mener at man i nogen udstrækning er i stand til at måle i forhold til et dyr. Det, der er tilbage, er så en opfattelse af, at seksuel omgang mellem mennesker og dyr er moralsk forkastelig og noget griseri, og hvad man ellers kan bruge af spændende udtryk om det.

Altså, jeg har sådan set ikke lyst til her i Folketingssalen at indgå i en debat om, hvilke former for seksuel udfoldelse der er noget griseri eller noget, man ikke bryder sig om osv. Med den forholdsvis begrænsede fantasi, jeg er i besiddelse af, kunne jeg jo glemme nogle områder, som også er forkastelige, og ikke få dem med, og det vil jeg være trist.

Jeg synes, det er et skråplan at komme ind på, hvis man begynder at lovgive med udgangspunkt i seksualmoral på de her områder. Jeg vil bare sige, at i USA har man jo en meget udførlig sodomilovgivning, som forbyder adskillige handlinger, som vistnok er forbudt, fordi man opfatter dem som særligt dyriske, men som foregår mellem mennesker, så det vil jeg advare imod.

Så vil jeg sige en lille smule om det dyrevelfærdsmæssige i det her, for jeg mener sådan set, at nogle af de synspunkter, der er fremført i dag, kan føre ganske vidt. Det er blevet sagt, at når vi skal forbyde seksuel omgang mellem dyr og mennesker, er det, fordi det kan krænke dyrenes integritet. Jeg tror, at hvis man prøver at kigge på, hvordan vi bruger dyr i vores samfund, og hvordan mennesker historisk set har brugt dyr, er der én ting, der karakteriserer det, nemlig at vi bruger dyr til at tilfredsstille vores behov. Det kan være behovet for mad, det kan være behovet for at få noget tøj med noget smart skind på, eller det kan være behovet for at få en form for social bekræftelse af, at man er god nok. Hunde viser jo altid kærlighed, uanset hvor dum man er, så det er jo rigtig godt.

Det er det, man bruger dyr til, og faktisk er der ikke nogen af de ting, vi bruger dyr til i dag, som vi ikke kunne løse på anden vis, hvis vi ville. Det vil vi så ikke, fordi vi føler, at der er noget behagelighed ved det.

Det får selvfølgelig den logiske konsekvens, at når det er sådan, er vi også forpligtet til at sikre, at dyrene bliver behandlet ordentligt. Og det forsøger vi så lovgivningsmæssigt at regulere, ved at vi siger, at man ikke må udsætte dyr for unødigt – det står der oven i købet – smerte, lidelse eller angst. Det er nogle formuleringer, som man efter min mening godt kunne overveje om skulle skærpes. F.eks. kunne man jo godt diskutere, om ordet unødigt skal indgå, for det giver ligesom den der mulighed for, at hvis det, man gør, bare er tilpas nødvendigt, kan man så tilføre dyrene yderligere lidelser eller smerter. Det synes jeg godt man kunne overveje.

Jeg tror dog ikke, at en vej, hvor vi kommer særlig langt, er ved at udstyre dyrene med en særlig integritet, som de selv skal forsvare og varetage, for jeg tror sådan set, at der grundlæggende er forskel på mennesker og dyr. Og derfor er det her et forsøg på ligesom at give dyr menneskers rettigheder, og det fører os kun på vildspor. Det kan nemlig ikke udelukkes, at nogle dyr faktisk ikke har nogen som helst modvilje mod at have en eller anden form for seksuel forbindelse til mennesker. Altså, jeg tror sådan set, at vi alle sammen kender eksempler på, at de udviser en adfærd, der tyder på, at det har de ikke noget imod.

Derfor er det her et forsøg på ligesom at sige, at hvad dyrs integritet gør, hvad de ikke vil finde sig i eller acceptere, og hvad de vil le være kede af, hvis de kunne tale, har vi ingen forudsætninger for at bedømme, ingen forudsætninger for at forstå, ingen forudsætninger for at vide. Vi kan sagtens have en holdning til, hvilken seksuel adfærd vi synes er passende, men hvordan dyr opfatter det, oplever det og reagerer på det, har vi ingen forudsætninger for at vide.

Det, vi kan måle, og det, vi kan konstatere, er, om dyr påføres skader, og om de lider smerte, og i nogle tilfælde vil man også kunne måle, om de påføres angst. Det er det, vi kan, og det er det, vi siger er strafbart, og som vi retsforfølger.

Så er det klart, at hvis det kan påvises, at der foregår en systematisk udnyttelse af dyr i, hvad man kunne kalde sådan en industriel sexindustri, hvor man kan sige, at det, man udsætter dyrene for, har et sådant omfang, at det i sig selv er et problem, så skal man selvfølgelig gå ind og forbyde det. Det kunne godt være, så derfor kunne der godt være en eller anden lille niche i det her, man skulle gå ind og se på. Men ellers vil jeg bare sige, at Enhedslisten ikke ønsker at lovgive om seksualmoral.

Kl. 12:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 12:07

Christian H. Hansen (UFG):

Det var ellers lige før, at ordføreren var sluppet for spørgsmålet, men der kom til sidst, som jeg hørte det, og så må ordføreren rette mig, hvis det ikke er rigtigt, en bemærkning om, at der findes eksempler på, at dyr godt kan lide at have sex med mennesker. Sådan opfattede jeg det lidt. Hvad er det for eksempler? Kunne vi få dem præciseret lidt nærmere? Og hvad er det for nogle undersøgelser?

Kl. 12:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 12:08

Per Clausen (EL):

Jeg er nødt til, selv om det selvfølgelig godt kan blive lidt pinligt, at starte med at sige, at jeg føler ingen lyst og trang til og har ingen ønsker om at blive udsat for det, så det er ikke sådan, det er fat. Men jeg tror da, at de fleste, der plejer omgang med hunde, vil vide, at de ganske ofte giver udtryk for en seksuel adfærd også over for mennesker. Ellers kan jeg da sige, at lige efter, at Bubbles berømte tv-pro-

gram blev vist, blev der vist et andet tv-program, som gav et meget illustrativt indtryk af, hvor voldsomt det kan gå for sig. Så hvis hr. Christian H. Hansen ikke har stiftet bekendtskab med det, vil jeg sige, at jeg er en smule overrasket, for jeg troede faktisk, at hr. Christian H. Hansen havde et ret tæt og nært forhold til dyr og derfor vidste, hvordan de opfører sig.

Kl. 12:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 12:08

Christian H. Hansen (UFG):

Jo, jeg har et meget tæt og nært forhold til dyr, men der er åbenbart nogle grænser, der skiller mig og hr. Per Clausen ad.

Jeg må så konstatere, at jeg synes, at hr. Per Clausen skal gå til nogle dyrepyskologer og tage en dyb samtale med dem, for jeg kan forestille mig, at det, hr. Per Clausen tænker på, f.eks. kan være, at nogle af de små hanhunde rider på ens ben, men lad os så lige få en ordentlig forklaring på, om det i virkeligheden er, fordi dyret indbyder til sex med et menneske, for så tror jeg, at hr. Per Clausen får udvidet sit vidensgrundlag utrolig meget. Det vil jeg simpelt hen opfordre til. Og jeg vil gerne deltage i sådan et møde og arrangere sådan et møde, så hr. Per Clausen kan få lidt viden på det her felt.

Kl. 12:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 12:09

Per Clausen (EL):

Jeg arbejder jo altid systematisk på at blive klogere, så det kan der sikkert også godt blive tid til. Ved den lejlighed kan vi så gennemgå alle de andre konkrete eksempler, som jeg har på, at dyr faktisk indimellem lægger op til seksuel adfærd med andre dyr og med mennesker. Det er bare for at sige, at det mener jeg forekommer.

Men hovedpointen i den her diskussion er jo det ganske banale synspunkt, at hr. Christian H. Hansen i den her sag ikke er ude i et dyrevelfærdsanliggende, men har et seksualmoralisk ærinde, og det seksualmoraliske ærinde deler jeg ikke med hr. Christian H. Hansen.

Kl. 12:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 12:10

Marlene Harpsøe (DF):

Skal jeg forstå det, Enhedslistens ordfører i dag står og siger, sådan, at dyr godt kan lide at blive voldtaget af mennesker?

Kl. 12:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 12:10

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne sige, at ordet voldtægt forudsætter, at den seksuelle akt gennemføres mod den enes vilje. Det kan i forhold til et dyr vel kun kunne konstateres med sikkerhed, hvis man overværer det eller der efterfølgende kan ses nogle konkrete skader. Og i de tilfælde, hvor dyr påføres skader, det være sig af fysisk art eller på den måde, at det påfører dyret angst, er det allerede i dag ulovligt og skal straffes.

Kl. 12:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:11

Marlene Harpsøe (DF):

Hvordan vil Enhedslistens ordfører bevise, at dyret har lidt overlast eller angst, altså at dyret vitterlig har været angst ved det overgreb, som der er sket, uanset om andre mennesker har overværet det eller ej? Hvordan vil hr. Per Clausen egentlig bevise det?

Vi ved jo, at dyr ikke selv kan sige fra, at dyr ikke selv kan tale og på den måde føre bevis for, at det overgreb, dyret har været over-sat for, har været reelt, krænkende og fuldstændig uacceptabelt. Jeg må altså indrømme, at hr. Per Clausens holdning her i dag er mig fuldstændig ubegribelig. Jeg regnede med, at vi i dag skulle tale for dyrene og ikke for, at mennesker skal have lov til at voldtage dyr.

Kl. 12:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:11

Per Clausen (EL):

Som hr. Tage Leegaard vistnok forsøgte at forklare tidligere i dag, gør det sig også gældende, hvis man taler om voldtægt i forhold til mennesker, at der skal foreligge dokumentation, som kan holde i en retssag, for, at der er sket en voldtægt. Selv om mennesker kan tale, er det at sige, at man er blevet voldtaget, heller ikke nok i dag. Så det løser altså ikke problemet.

Men jeg er enig i, at vi nogle gange står i den situation, at vi på grund af bevisets stilling må lade sager falde, hvor det godt kan være, at der er en forbyrder, der går fri. Sådan er det, og sådan vil det også være fremover.

Alternativet til det er fru Marlene Harpsøes og hr. Christian H. Hansens tankegang om, at vi så forbyrder enhver form for seksuel omgang mellem mennesker og dyr. Det næste, vi så får vanskeligt ved, er vel præcist at få defineret, hvornår der er tale om en sådan seksuel omgang. Altså: Forudsætter det, at der er tale om penetre-ring, indtrængen, eller er der andre objektive forhold, der skal have gjort sig gældende?

Jeg tror ikke, man løser det ene bevismæssige problem ved at få et andet, men man får selvfølgelig sendt et klart seksualpolitisk signal, seksualmoralisk signal, og hvis det er det, man vil, så skal man jo bare gøre det.

Kl. 12:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Christian H. Hansen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 12:13

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne takke for debatten, der har været her i dag, selv om den jo efter min opfattelse igen bare beviser, at man simpelt hen ikke ønsker, at det bliver præciseret i lovgivningen, at vi tager afstand fra dyreseks i Danmark. Og det synes jeg er lidt foruroligende.

Jeg vil egentlig også gerne lige komme med en bemærkning i starten. Det er til fru Marlene Harpsøe, som tidligere i Folketingssalen i dag sagde, at partiet Fokus kun havde dyrevelfærd som politik. Der bliver jeg nødt til at sige, at det må være en udtalelse på baggrund af et meget, meget dårligt vidensgrundlag, for hvis man går ind på vores hjemmeside, vil man kunne se, at vi har et fuldt politisk program – det har vi haft fra dag et – som fylder ca. 35-38 sider. Vi giver også en håndsrækning til bedre psykiatri i Danmark. Vi giver en forklaring på, at SU'en skal sættes op herhjemme. Vi siger ja til mere kollektiv trafik, ja til et grønnere Danmark osv. osv. Så det er

bare at gå ind og læse; så vil man kunne se, at der faktisk er et rigtig godt program derinde, og skulle man føle sig yderligere fristet til at gå ind i Fokus, kan vi da også tale om det.

Jeg vil gerne sige, at det, det jo egentlig handler om her, er at sende et signal, en signallovgivning. Det handler om at lave en fornuftig signallovgivning om, at vi i Danmark synes, at vi skal tage afstand fra dyreseks. Jeg ved som forslagsstiller udmærket godt, at hvis dyret har lidt overlast, kan man skride ind, og at hvis nogen trænger ind på en andens ejendom, så kan man også skride ind. Det er rigtigt nok, at så kan man straffe. Men alle indrømmer også samtidig her i Folketingssalen, at det er meget sjældent, at det bliver bevist, og som jeg selv har fremført, vil en person, som måske har voldtaget sin tævehund om aftenen hjemme på sofaen, næppe selv drage op til dyrlægen dagen efter og sige: Nu har jeg sprængt skeden på min hund, og derfor vil jeg gerne anmelde mig selv. Nej, så det vil jo aldrig nogen sinde kunne bevises.

Det grundlæggende i det her er jo, at vi som mennesker kan sige fra over for hinanden. Hvis jeg foretog en handling lige her om lidt, f.eks. sprang over til formanden og lagde an på ham, så ville formanden kunne sige fra, og jeg ville nok også blive fjernet af nogle folketingsbetjente, men det er så en helt anden sag. Men formanden ville kunne sige fra, og det ville et dyr ikke kunne gøre; der ville jeg kunne gennemføre min handling, uden at det havde en mulighed for at sige fra. Det er det, der er det grundlæggende i det her.

Det handler om, at vi som mennesker skal tage et ansvar over for dyr, og derfor skal vi selvfølgelig også sige, at vi er imod sodomi, og få skrevet ind i vores dyreværnslovgivning, at vi er imod dyreseks. Det er der andre lande der gør. Det koster ikke noget at gøre det, det er et signal, vi sender. Men jeg må jo så sige, at af en eller anden årsag, som jeg tidligere har nævnt, også i Folketingssalen, er der en række folketingspolitikere – og jeg kan ikke finde ind til årsagen – der stadig væk gerne vil have, at muligheden skal have lov til at være der. Nu har tv-programmet Danmark ifølge Bubber – ikke en verden ifølge Bubber, men det kan være, at det kommer senere – simpelt hen afsløret, at det foregår i Danmark, afsløret, at det er ganske nemt at gå ind på nettet og få kontakter, som vil give mulighed for dyreseks. Men alligevel er der en række folketingspolitikere, der synes, at der skal være en dør på klem til, at man kan få lov til at dyrke dyreseks i Danmark. Jeg forstår det ikke. Men jeg må jo tage til takke med, at der er nogle, der siger, at vi nu skal have en høring, og så kan vi jo bruge et års tid på det igen. Vi ved jo godt, at det er det, det handler om i Folketinget. Det handler om at få udskudt tingene, og så kommer der ingen handling.

Kl. 12:17

Så derfor har jeg i dag en rigtig stor appel på dyrenes vegne – for jeg kan godt se, hvor det her fører hen, nemlig til endnu en syltekrukke, hvor der ikke rigtig sker noget, hvor man lægger det ud til en høring – og den vil jeg faktisk komme med til Dansk Folkeparti, som jo har fremsat det her forslag rigtig mange gange. De er det parlamentariske grundlag for regeringen, så i stedet for at komme med ti stramninger på udlændingeområdet til den næste finanslov, synes jeg, at man skal nøjes med otte og så gennemføre det forslag, vi tidligere har drøftet i dag, og som de selv har fremsat, om skærpede muligheder for straf på dyrevelfærdsområdet, og så gennemføre det her forslag om, at vi får skrevet sodomi ind i dyreværnslovgivningen.

Det er den mulighed, der er, for, at det kan blive gennemført i Folketinget, for de andre partier vil ikke være med til det. Jeg takker i øvrigt også for Dansk Folkepartis støtte. Men det er Dansk Folkeparti, der har – jeg vil simpelt hen give dem nøglen i dag – muligheden for at få det gennemført. Det kan man ved de næste finanslovsforhandlinger. Lige så vel som man gang på gang har kunnet lave stramninger på udlændingeområdet og andre ting, ja, så kan man få gennemført det her. Jeg tror, at regeringen vil sige: Det gør vi bare.

For det er ikke noget, der koster noget på finansloven, overhovedet ikke. Det er bare at få det sat ind i de enkelte lovgivninger, og så er det egentlig ovre. Så regeringen vil sige: Det skal vi nok gennemføre. Og så bliver der vedtaget en finanslov.

Der er åbenbart nogle folketingspolitikere, der synes, at muligheden for at dyrke sex med dyr stadig væk skal være der i Danmark, altså at folk skal have den her mulighed. Jeg må konstatere, at det er det, det handler om, for man får aldrig bevist, hvor stort omfanget af det her er, lige så vel som man aldrig får bevist, hvor mange cykler der bliver stjålet i Danmark – jo, det får man bevist, for man ved måske nogenlunde, hvor mange det drejer sig, men man finder jo ikke alle cykelforbrydere. Men man sender alligevel et signal om, at det at stjele en cykel tager vi afstand fra. Så kan vi da for pokker også sende et signal om, at vi tager afstand fra, at man har sex med dyr. Altså, længere er den ikke, og sværere at den ikke for regeringen og for ministeren. Og så håber jeg virkelig, at ministeren, som har ansvaret for det her område, måske ikke allerede i aften, men i hvert fald i løbet af ugen afsætter en halv times tid til at se programmet, så ministeren også kan se, at det faktisk foregår i virkeligheden i Danmark.

Tak for debatten. Og så tak på dyrenes vegne, for jeg tror jo på, at Dansk Folkeparti tager det her med til finanslovforhandlingerne og får det gennemført. Så har vi løst det her, og så er vi også alle sammen fri for at skulle diskutere det tre-fire gange mere i Folketingssalen, som det jo ellers vil ende med.

Kl. 12:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til forslagsstilleren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2011).

Kl. 12:20

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 12:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Efter det her beslutningsforslag, som vi nu skal drøfte, skal regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår – så skal vi skynde os – fremsætte lovforslag om en ændring af straffeloven, der indebærer, at forældelsesfristen i sager angående seksuelle overgreb mod mindreårige skal afskaffes. Forslaget skal også sikre, at forældelsesfristen i incestsager bortfalder.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget bliver der som begrundelse for forslaget henvist til de forskellige gode grunde, der navnlig kan være til, at et forhold om seksuelt misbrug først bliver anmeldt

mange år efter, at kränkelsen har fundet sted. Der henvises også til den betydning, som en retsforfølgning af krænkeren kan have for offerets helingsproces og for forebyggelsen af, at samme gerningsmand gentager sine ugerninger.

Det synes jeg som sagt er gode grunde, som det er værd at tage med i sådan en samlet overvejelse, og jeg vil også gerne slå fast, at regeringen selvfølgelig ser på sager om seksuelt misbrug af børn med den allerstørste alvor. Derfor har jeg naturligvis også stor sympati for forslagsstillernes ønske om at retsforfølge personer, som har begået seksuelle overgreb, og sikre, at de personer ikke får mulighed for at gentage deres overgreb på andre børn. Jeg har også fuld forståelse for, at politianmeldelse og retsforfølgelse af krænkeren er et vigtigt led for offeret i processen med at kunne komme videre.

Efter de gældende bestemmelser i straffelovens § 93 afhænger forældelsesfristen som udgangspunkt af strafferammen for den pågældende forbrydelse. Begrundelsen for den sammenhæng, altså sammenhængen mellem forældelsesfristen og lovovertrædelsens grovhed, er, at jo grovere lovovertrædelsen er, desto større behov vil der typisk være for at forfølge den, selv om der er gået længere tid, efter at lovovertrædelsen er begået, og desto svagere vil de hensyn være, der kan tale imod en sådan forfølgning.

Derudover følger det af straffelovens § 94, at forældelsesfristen som udgangspunkt regnes fra den dag, den straffbare handling er oplyst. Dog regnes forældelsesfristen for bl.a. en række sædelighedsforbrydelser, herunder seksuelt misbrug af børn og incest, dog tidligst fra den dag, hvor den forurettede fylder 18 år. Den regel blev indført i 2000 efter forslag fra Børnerådet og indebærer, at personer, der som børn har været udsat for seksuelt misbrug, som voksne, hvor de jo bedre vil være i stand til at varetage egne interesser, har mulighed for at reagere over for det misbrug, som de har været udsat for.

De gældende regler er altså udtryk for en samlet afvejning af på den ene side hensynet til offeret og samfundets interesse i, at de forbrydelser så vidt muligt bliver genstand for en retsforfølgning, og så på den anden side bl.a. hensynet til at undgå omfattende efterforskning af sager, der ikke vil kunne gennemføres på grund af utilstrækkelige beviser.

Det er altså sådan, at det ofte vil være vanskeligt at klarlægge de faktiske omstændigheder i en sag, hvor forholdet er begået for meget lang tid siden, og det gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor der ikke er tekniske beviser, men hvor beviserne i det væsentlige eller udelukkende består af vidneforklaringen fra den forurettede. Det vil ofte være tilfældet i sager om seksuelt misbrug af børn, der først anmeldes længe efter gerningstidspunktet. Jeg må i den forbindelse fremhæve, at en eventuel afskaffelse af forældelsesfristen jo ikke samtidig vil indebære en ændring af kravene til bevisets styrke.

Derudover kan man anføre, at den forurettede formentlig vil opleve det som en yderligere krænkelse, hvis politiet er nødt til at opgive en sag på grund af manglende beviser eller gerningsmanden bliver frifundet, hvis beviserne efter lang tids forløb ikke rækker til en domfældelse. Som det fremgår af beslutningsforslaget, er der imidlertid løbende konkrete sager fremme i medierne, som giver anledning til en politisk og offentlig debat – og en berettiget debat – om forældelsesfristerne i pædofilisager. Derfor er det efter min opfattelse også sådan, at der er behov for at overveje, om de gældende regler om forældelse fortsat er fuldt ud tidssvarende.

Som bekendt har Justitsministeriet anmodet Straffelovrådet om at foretage en generel gennemgang af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden og i forbindelse hermed overveje, om der efter rådets opfattelse er grundlag for at ophæve eller ændre forældelsesfristen i sager om seksuelt misbrug og andre former for seksuel krænkelse af børn. Det følger af Straffelovrådets kommissorium, at rådet i forbindelse med gennemgangen af straffelovens kapitel 24 kan overveje forholdet til straffelovens § 210 om incest, og Straffelovrådet vil derved bl.a. have mulighed for at overve-

je spørgsmål om forældelse i relation til incest. Det er min opfattelse, at eventuelle lovgivningsinitiativer på området bør afvente Straffelovrådets arbejde.

Sammenfattende kan jeg sige, at regeringen har stor sympati for intentionerne bag beslutningsforslaget, men at regeringen af de grunde, jeg har nævnt, ikke kan støtte forslaget, da vi som sagt vil afvente Straffelovrådets arbejde.

Kl. 12:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 12:26

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til justitsministeren for gennemgangen af regeringens holdning til forslaget. Det er klart, at vi ikke er enige i, at det ikke bør være sådan, at man ikke kan føre sager, hvis forløb ligger længe tilbage. Som vi påpeger i forslaget, er det meget ofte sådan, at når kvinder, der har været udsat for misbrug i en ung alder, får børn, kommer de i tanker om de forfærdelige ting, de selv har været udsat for, da de var små. Derfor lægger vi meget vægt på, at regeringen kigger på det her fordomsfrit, selv om man tidligere har været modstander af at ændre ved reglen.

Det, som jeg vil spørge justitsministeren om, er, om ikke ministeren kan eller vil være opmærksom på, at det jo meget ofte er sådan, at selv om man måske ikke kan komme med fysiske beviser på det misbrug, der har fundet sted, er det under alle omstændigheder sådan, at det for den person, der vil være med til at føre en sag, kan være en del af en helingsproces at kunne være aktiv deltager i en sådan sag.

Kl. 12:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 12:28

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jo, det er jeg opmærksom på og enig i. Jeg tror også, at jeg nævnte, at det også skal tages med som en af de grunde, der taler til fordel for at ophæve forældelsesfristen, det at det kan være en helingsproces. Over for det står så de problemer, det vil give, hvis det så ikke lykkes at løfte bevisbyrden. Det kan så på den anden side måske endda skade den helingsproces, så der er nogle forskellige modstående hensyn, hvorfor jeg ikke mener, det er så ligetil bare at sige ja til forslaget. Og det er derfor, jeg mener, vi skal afvente den gennemgang, Straffelovrådet nu laver af de forskellige hensyn, der er, og de forslag, som de kommer med.

Kl. 12:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:28

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes bare, at man her skal være opmærksom på, at selv om ministeren da kan have ret i, at det nok slet ikke er alle sager af den her karakter, som vil kunne vindes, fordi der mangler beviser, så vil det jo være sådan, i givet fald man fører en sag, at politiet i en sådan sag vurderer, at der er beviser til stede, og at det er derfor, sagen så bliver ført. I dag er den juridiske tilstand jo så bare, at der kan være kvinder eller mænd, som har været misbrugt som små, og som overhovedet ikke kan føre en sag alene på grund af den her forældelsesfrist.

Det er derfor, jeg efterlyser et klart svar fra regeringen på, om det ikke er en uholdbar situation. For det er jo en dybt krænkende handling, og det er noget, der kan påvirke dem, der bliver udsat for det, resten af livet. Derfor er det uholdbart, at man afskærer nogle – og sådan set også myndigheder, der måske kan se et systematisk misbrug, hvis det måtte ske – fra at føre den slags sager.

ling, og det er noget, der kan påvirke dem, der bliver udsat for det, resten af livet. Derfor er det uholdbart, at man afskærer nogle – og sådan set også myndigheder, der måske kan se et systematisk misbrug, hvis det måtte ske – fra at føre den slags sager.

Kl. 12:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 12:30

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er sådan set enig i de grunde. Det er nu engang bare sådan, at der er sager, hvor der både er noget, der taler for, og noget, der taler imod, noget, der taler i den ene retning, og noget, der taler i den anden retning. Det er ikke altid sådan, at tingene er sorte eller hvide, og derfor må man foretage en nuanceret vurdering af, hvad det er, der skal til.

Det er rigtigt at politiet, hvis der ikke er de fornødne beviser, så kan nå frem til, at der ikke er grundlag for at rejse en sag. Men det kan jo også være dybt frustrerende for den, som er blevet krænkede og ved, at vedkommende er blevet krænkede, at politiet så afviser at føre sagen, på grund af at der ikke er beviser. Det ville være den rigtige beslutning fra politiets side, men det kan jo også føre til dyb frustration eller det, der er værre, hos den, som så ikke af politiet får medhold i, at der kan rejses en sag, der kan prøves ved domstolene. For politiet må jo vurdere, om der overhovedet er grundlag for at rejse en sag og dermed, om der er bevismateriale for det. Det er bl.a. det, der gør, at det er kompliceret at sige enten ja eller nej til det her.

Kl. 12:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:31

Marlene Harpsøe (DF):

Pædofili, altså seksuelle krænkelse af børn, er jo meget, meget groft og meget krænkende. Jeg er heller ikke i tvivl om, at justitsministeren er fuldstændig enig med Dansk Folkeparti i netop det. Men så må justitsministeren jo også være enig i den realitet, at hvis man som barn er blevet krænkede seksuelt, kan der gå utrolig mange år, før man er nået til det sted i sit liv, hvor man er klar til at fortælle om det overgreb, man har været udsat for, og dermed også anmelde det til politiet. Vi taler ikke bare om 10, 15 eller 20 år, der kan gå endnu længere tid. Mener justitsministeren vitterlig, at man skal være afskåret fra at kunne få den der retfærdige undersøgelse og efterforskning af sin sag hos politiet, når man nu endelig er klar til at gå til politiet?

Kl. 12:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 12:32

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg har jo sagt, at jeg har fuldstændig forståelse for de gode grunde, der er til at ophæve forældelsesfristerne i de her sager, og derfor er jeg sådan set enig i de grunde, som fru Marlene Harpsøe anfører her. Men som sagt er der også noget, der taler imod det og i hvert fald gør, at vi skal overveje det grundigt, inden vi skrider til den ændring af straffeloven, at man ændrer på forældelsesfristerne eller eventuelt helt ophæver dem. Det er den samlede overvejelse, jeg gerne vil have fra Straffelovrådet, inden vi tager endelig stilling til det her i Folketinget og eventuelt gør det, som der bliver bedt om i beslutningsforslaget. Jeg vil da ikke udelukke, at det ender der.

Kl. 12:32

Kl. 12:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:32

Marlene Harpsøe (DF):

Så må justitsministeren bare love, at Straffelovrådet ikke bliver en sovepude for regeringen på det her punkt. Altså, det er vigtigt, at vi konkret handler for at sikre, at ofre for seksualforbrydelser får en bedre retsstilling, end de har i dag.

Det, der også optager Dansk Folkeparti, er, at alt imens man så ikke kan få efterforsket sin sag, fordi forældelsesfristen er overskredet, så er der rent faktisk også forbrydere, som kan fortsætte med deres adfærd. De har jo også en bevidsthed om, at der kan gå rigtig mange år, før en sådan sag vil kunne komme frem i lyset. Men man vil ikke kunne komme efter dem, fordi politiet ikke kan efterforske sagerne, når den her frist er overskredet. Så hvordan har ministeren det egentlig med, at forbryderen, selv om der vitterlig er sket nogle forbrydelser, som man så ikke kan efterforske hos politiet, endda også kan fortsætte med sine forbrydelser?

Kl. 12:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 12:33

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er da dybt utilfredsstillende. Det er det i sådan nogle sager her, og det er det også i mange andre sager. Jeg må bare påpege, at her er der jo også tale om, at ofrene for krænkelse, de krænkede, ifølge beslutningsforslaget skal have mulighed for at have længere tid til at afgøre, om de vil rejse en sag, og forberede sig på at rejse en sag. Så det her forslag vil kun betyde, at der i mange sager måske går længere tid, før forbryderen bliver stillet over for en anklage og vi måske ad den vej får bremset den pågældende. Så forslaget lægger jo ikke op til, at vi hurtigere gør op med det. Forslaget lægger op til, at man skal kunne vente længere tid med at rejse sagerne og dermed give forbryderen længere tid. Så jeg synes ikke, at det her forslag i sig selv imødekommer lige præcis det hensyn.

Men som sagt kan jeg udmærket se de gode grunde, der kan være til at gennemføre forslaget, og det er jo også derfor, jeg sådan set er meget imødekommende, men siger, at vi nu vil have en samlet vurdering af det fra Straffelovrådets side.

Kl. 12:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:34

Lone Dybkjær (RV):

Det sidste, det her med, at der gik længere tid, var en lidt interessant bemærkning, synes jeg, men det skal jeg ikke komme ind på. Det, jeg gerne vil med det her, er at stille et spørgsmål om tidsrammen for Straffelovrådet, for den har forskudt sig, også fordi der kommer flere opgaver ind, og det er jo sådan en samlepakke efterhånden, som Straffelovrådet skal tage stilling til. Så jeg vil høre, om der overhovedet er noget nyt omkring tidsrammen for arbejdet.

Kl. 12:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo korrekt, at der kommer mere til, og det er jo bl.a. også, fordi vi af gode grunde her i Folketinget har flere sager, som vi gerne vil have Straffelovrådet skal vurdere. Det gælder ikke mindst i den her sammenhæng, hvor der har været rejst flere delproblemstillinger, som vi så har bedt Straffelovrådet om at gå ind i. Jeg tør ikke sige præcis, hvornår Straffelovrådet er færdig med deres samlede gennemgang af det her kapitel, men det vil da i hvert fald ske inden for et års tid, tror jeg. Man kan eventuelt stille spørgsmål om det i udvalgsarbejdet.

Kl. 12:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:35

Lone Dybkjær (RV):

Nu smuttede det for mig. Inden for et års tid? O.k., så er det jo altså også forskudt. Vi kan sagtens stille spørgsmål om det i udvalgsarbejdet, og det, man så kan prøve at spørge ministeren om, er, om det måske kan blive delt op på en hensigtsmæssig måde, så det ikke er alt, der ligesom bliver udskudt i ret lang tid.

Kl. 12:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 12:36

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Ja, det kan man spørge om under udvalgsarbejdet.

Kl. 12:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 12:36

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Det beslutningsforslag, vi her har til behandling, berører jo nogle problemstillinger, som er meget, meget alvorlige. Det vedrører jo en form for overgreb, en form for kriminalitet, som vel er blandt de alleraltergroveste, mest fornedrende og krænkende – og så oven i købet over for mindreårige børn.

Dansk Folkeparti skal have tak, fordi man fremsætter det her forslag, fordi det jo altså berører noget væsentligt og sætter fingeren på et ømt punkt, og vi har, som man næsten kan lytte sig til allerede nu, i Venstre forståelse og sympati for intentionerne i forslaget. Jeg må også henvise til, at justitsministeren netop har givet en meget grundig og, synes jeg, forstandig redegørelse for kompleksiteten i den her sammenhæng, og derfor er vi fra Venstres side, jeg havde nær sagt naturligvis, indstillet på, at den her sag skal undersøges og underbygges så godt som overhovedet muligt, og vi er derfor ikke indstillet på at ændre ved den nugældende retstilstand, før vi har set en vurdering fra Straffelovrådet. Vi er meget tilfredse med, at det her arbejde for længst er sat i gang i Straffelovrådet. Jeg vil også gerne sige, at vi, når vi har redegørelsen fra Straffelovrådet, vil være meget fordomsfrie i vores tilgang til den problemstilling, som rejses af Dansk Folkeparti.

Men enkelt er det jo ikke, og det sagde ministeren også tydeligt. I forvejen har vi jo her med en ganske forfærdende form for kriminalitet at gøre, som af gode grunde har en sen ikrafttræden for forældelsestidspunktet, nemlig først fra det fyldte 18. år. Men vi har jo også det problem, at vi jo ved, at jo ældre sager bliver, jo vanskeligere bliver det at finde dokumentation, finde beviser og rejse en sigtelse,

som kan føre til dom, og som ministeren sagde, og jeg kan henholde mig til det, kan man jo sagtens tænke sig den situation, hvor en sådan manglende sigtelse og manglende domfældelse i en rejst sag kan komme til at gøre voldsomt meget, måske endnu mere ondt på den pågældende end det, at sagen slet ikke kunne rejse.

Noget andet, og jeg tror måske, at det var det, justitsministeren var inde på her til sidst i sin besvarelse til et par spørgere, og som fru Lone Dybkjær også berørte, er, at hvis ikke der er en forældelsesfrist, kan man jo frygte, at nogle, som i og for sig har i sinde at ville rejse en sag om overgreb, der fandt sted mod en for mange år siden, vil udskyde tidspunktet for, hvornår de rejser den, fordi de er viden- de om, at der er masser af tid, da den ikke bliver forældet, og fordi det er en forfærdelig sag, der vil smerte og gøre ondt at skulle til at forholde sig til igen og at få ribbet op i. Måske tror vedkommende, at vedkommende er i en bedre livssituation om 5 eller 10 år, hvor vedkommende vil kunne magte at løfte det her, alt imens beviserne tynder ud og de retlige muligheder for at kunne føre en sag til doms svinder ind, alt imens en eventuel krænker, forbryder, går fri i læn- gere tid uden at få rejst en sigtelse. Det er jo også en reel problem- stilling, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, som jeg synes vi skal tage i betragtning i forbindelse med det her beslutningsforslag.

Derfor tror jeg, at det er bedst, at vi afventer en grundig gennem- gang fra Straffelovrådet og så vender tilbage til det her spørgsmål, når vi har det bedst tænkelige beslutningsgrundlag at vurdere det på. Så kan jeg til gengæld sige, at vi fra Venstres side vil være meget fordomsfrie og positive over for at vurdere det reelt.

Kl. 12:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 12:41

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for den forholdsvis positive modtagelse hos Venstres ordfører af Dansk Folkepartis forslag om at fjerne forældelsesfristen i de her sager. Det er glædeligt, hvis forslaget i hvert fald kan være begyndelsen på, at man får den forældelsesfrist fjernet, for det er et problem, ved vi fra samtaler med foreninger, der organiserer kvinder og mænd, der har været udsat for de her ting, at de altså ikke kan få afsluttet den helingsproces, som de er i gang med, for at komme over det, der er sket.

Jeg synes ikke, at hr. Kim Andersen behøver at være så nervøs for det nej til en eventuel domfældelse, som en retssag kan medføre. Jeg tror helt sikkert, at selve det, at man har muligheden for at få sagen prøvet – det er ikke engang sikkert, at sagen behøver at blive prøvet – er ekstremt meget bedre end den nuværende situation, hvor man ikke har muligheden.

Derfor vil jeg spørge hr. Kim Andersen, om Venstre vil være med til at skubbe på, for at Straffelovrådet, som åbenbart er det helt afgørende spørgsmål også for Venstre, skal blive færdig med den her undersøgelse før end om et år, for det er godt nok lang tid at vente. Hvis vi først skal vente et år og derefter lave lovgivning, så kan der jo gå et år mere.

Kl. 12:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:43

Kim Andersen (V):

Jeg synes jo, at hr. Peter Skaarups indlæg viser endnu et element af, hvor mange nuancer der er i den her problemstilling. Hr. Peter Skaarup nævner, at alene det, at der er en mulighed for at rejse sin sag, derved at der ikke er en forældelsesfrist, for nogle kan medvirke til

en helingsproces og dermed være en hjælp videre i livet. Jeg aner- kender, at sådan vil det sikkert kunne føles af nogle.

Modsat tror jeg også, at hr. Peter Skaarup kan følge det, jeg frem- drog, nemlig at det for nogle vil være endnu en krænkelse, hvis man først indleder en sag med alle de traumatiske, psykiske oplevelser, jeg kunne forestille mig, det kunne give, og at man så risikerer, at det ender med et tiltalefrafald, eller at der ikke kan ske domfældelse. Det må hr. Peter Skaarup også erkende kan være et problem, lige så vel som jeg nævnte problemet med, at en udskydelse af at tage en sag op, samtidig med at en eventuel skyldig går fri, også er et pro- blem.

Vi vil gerne skynde på. Modsat er det seriøse ting, vi har med at gøre, og jeg tror, at Straffelovrådet gør det så hurtigt, det kan.

Kl. 12:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror ikke, vi bliver helt enige, vil jeg sige til hr. Kim Andersen, for jeg må sige, at jeg ikke deler, at det er et problem, som det kan være, at sagen så ikke bliver vundet. For det første er det jo sådan, at anklagemyndigheden skal tro på, at der er nogle beviser til stede, før der bliver tale om en sag ved domstolene. Så allerede på det tids- punkt finder man jo ud af fordele og ulemper ved at prøve en sag, fordi anklagemyndigheden altså i givet fald skal have nogle beviser, hvis der bliver en sag, der tyder på, at man kan vinde.

For det andet er den her slags sager jo ikke anderledes end andre retssager, for der er jo altid en risiko for at tabe. Der er jo, ligegyldigt hvad vi diskuterer her i Folketinget, ligegyldigt hvad der foregår omkring retssager, altid en risiko for at tabe på grund af sagens stil- ling, manglende beviser, eller hvad det nu er, der er det springende punkt, for at det, som mange vil synes er en oplagt sag, ikke bliver vundet. Sådan er spillets regler, når der føres retssager. Det ved alle borgere i det her land, at med den retssikkerhed, vi kender, er der den risiko.

Så det, vi egentlig taler om, er at give mulighed for, at der kan føres en sag, og jeg kan ikke forstå, at man ikke finder det oplagt, at der skal være den mulighed under alle omstændigheder.

Kl. 12:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:45

Kim Andersen (V):

Vi kan jo prioritere de forskellige argumenter og scenarier forskel- ligt, og vi kan vægte de forskellige hensyn forskelligt. Det, som jeg personligt lægger meget vægt på, og som jeg tror vi kan blive enige om, hr. Peter Skaarup og jeg, er, at vi under alle omstændigheder skal sørge for, uanset hvilke argumenter vi vægter mest, at vi har det bedst mulige beslutningsgrundlag. Det synes jeg at vi skylder lov- givningen, i særdeleshed i et så vanskeligt og ømtåleligt spørgsmål som det, vi her behandler.

Man når det så er sagt, kan det jo godt være, at vi ikke bliver eni- ge og ikke ser ens på det. Det bekræfter hr. Peter Skaarup mig måske i virkeligheden lidt i med det sidste, han siger, nemlig at det her så er en retssag som alle andre, og at enhver i det her land ved, at man har en risiko for at tabe, når det kommer for en dommer.

Ja, der er det nok, vi så bliver lidt uenige, for jeg er ikke sikker på, at jeg betragter det her som en retssag som alle mulige andre. Jeg tror, at de her retssager typisk er så ondskabsfulde, så komplicerede, at de for den involverede betyder så meget i livet og gør så ondt i

sjælen, at de er noget ganske andet, end de fleste andre sager i øvrigt vil være.

Kl. 12:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 12:47

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

For et par måneder siden var der nogle mennesker, der havde inviteret til høring i Brønshøj om seksuelt misbrug. Der var en hel masse mennesker til stede i salen, som var kommet for at høre nogle forskellige politikere herinde fra Folketinget, herunder mig selv, og rigtig mange af de mennesker, der var til stede i salen, var selv ofre. De rejste sig på skift op og tog ordet og bad os om at ændre loven, som de fandt meget urimelig.

Jeg havde på det tidspunkt den holdning og det synspunkt, at det ikke ville nytte noget at ændre loven, fordi man ikke ville kunne føre retssagerne. Men de tilstedeværende gjorde det meget klart, at det, der var vigtigt for dem, sådan set bare var, at de fik muligheden for at indgive en anmeldelse.

Jeg gjorde efterfølgende det, at jeg stillede et spørgsmål til justitsministeren, hvor jeg bl.a. spurgte til, hvornår Straffelovrådet vil være færdig. Nu hørte jeg før en henvisning til, at man kunne stille et spørgsmål om det, men det behøver man ikke at gøre, for det er for meget kort tid siden blevet besvaret, og svaret var, at Straffelovrådet vil være færdig med sin vurdering af reglerne inden for det her område inden udgangen af 2011.

Men noget af det, som jeg har tænkt over, og som jeg har talt med flere om ved den høring om seksuelle krænkelser, er, hvad man gør, hvis der er tekniske beviser. Vi står jo en situation, hvor der ikke kan rejses en sag, medmindre anklagemyndigheden finder, at der er beviser, der vil kunne føre til en domfældelse, men hvad gør man i de tilfælde, hvor der rent faktisk findes billeder eller videoklip, der dokumenterer, at overgrebene reelt har fundet sted, men hvor fristen er overskredet?

Derfor vil jeg sådan set gerne sige, at jeg ligesom ministeren og Venstres ordfører også afventer Straffelovrådets vurdering – jeg synes, at vi skal have den med, inden vi foretager ændringer.

Men jeg vil gerne sige på vegne af Socialdemokraterne, at vi er villige til at gå ind i det her for at se på, om der er nogle af reglerne, der skal udformes på en anderledes måde, sådan at vi imødekommer de mange forskelligartede hensyn og de mange, mange svære aspekter, der er i den her sag, og som både justitsministeren og Venstres ordfører redegjorde for der er.

Så vi afventer ligesom de øvrige Straffelovrådets vurdering, men vil gerne være med til at se på, hvad man kan gøre, sådan at de mennesker, der har været udsat for forbrydelser, og som er kommet ind i deres voksenliv, inden de tør se det i øjnene, inden de måske selv opdager det, også kan føle, at de bliver mødt med retfærdighed.

Der er ikke nogen tvivl om, at ofrenes liv bliver påvirket og i nogle tilfælde fuldstændig ødelagt. De oplever, at de ikke kan hænge sammen i deres familierelationer, eller at de ikke kan være på arbejdsmarkedet; de har behov for psykologhjælp.

Noget af det, vi jo bl.a. også kunne se på, var, hvad vi kan gøre for at hjælpe de her ofre. Udover at snakke om, at man skal kunne anmelde til politiet, hvad kan vi så i virkeligheden give af hjælp til de mennesker, der har været udsat for de her meget forfærdelige forbrydelser? Det kan vi jo godt gøre, selv om vi venter på Straffelovrådet. Vi kunne jo godt gå i gang med at se på psykologordningen, hvor jeg bl.a. synes, det er forargeligt, at man kun kan få 10 timer, og at man så endda skal have en egenbetaling op af lommen, før man kan få lov at få hjælpen.

Mange af de her mennesker vil jo havne i vores sociale system, og flere af dem, jeg talte med ved høringen, fortalte, hvordan de skal møde op og forklare, hvorfor de ikke er i stand til at have et arbejde, og at de så skal igennem det ene og det andet, selv om det i virkeligheden er dem, der er ofrene. Vi kan godt blive bedre til at tage os af de her mennesker, som har været udsat for noget, der er så invaliderende, som seksuelle overgreb i barndommen er.

Socialdemokraterne afviser altså i første omgang det her beslutningsforslag med den begrundelse, at vi afventer Straffelovrådets vurdering, men vi er meget interesserede i at finde en løsning. Vi tror, at der skal ændringer til, og det arbejde vil vi gerne gå konstruktivt ind i, når Straffelovrådet er kommet med sin vurdering.

Kl. 12:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 12:50

Peter Skaarup (DF):

Jeg takker da for den principielle støtte til forslaget, som jeg fornemmer det fra Socialdemokraterne, men jeg må så indrømme, at jeg ikke forstår det næste, der bliver sagt, fordi hvis man støtter forslaget, hvorfor afviser man det så? Og hvad er det, der er så vigtigt, at Straffelovrådet skal vurdere det? Hvis man er overbevist om, at det skal være muligt efter det 28. år at kunne føre en sag om seksuelt misbrug, og det forstår jeg at vi er enige om, hvorfor er det så vigtigt at afvente Straffelovrådet, som jo egentlig bare rent teknisk måske skal diskutere det frem og tilbage, og hvad nu hvis de når frem til, at det er en dårlig idé? Man skal lige huske på, at skolen inden for Justitsministeriet og Folketinget jo igennem mange år nu har været at afvise det her forslag. Hvad er det, der skulle få Straffelovrådet til at vende om og sige, at det pludselig er en god idé? Altså, det, jeg rent ud sagt er bange for, er, at man parkerer sin beslutningskompetence hos Straffelovrådet.

Kl. 12:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 12:52

Karen Hækkerup (S):

Det, jeg synes er så svært ved de her sager, er, at der jo kan være tale om forbrydelser, der har fundet sted 20, 30, 40 år tilbage i tiden. Der kan også være tale om, at forbrydelsen slet ikke har fundet sted, og at gerningsmanden eller den påståede gerningsmand aldrig har begået det, han eller hun er blevet anklaget for. Der er altså en retssikkerhed både i forhold til offeret og i forhold til gerningsmanden i de her sager, og så er der problemstillingen om, hvad det, at der er en forældelsesfrist, betyder i forhold til det, som Venstres ordfører nævnte, nemlig, om der i virkeligheden er en boble, hvor man kan sige, at nu begynder ofrene at melde sig, for de ved godt, at hvis de ikke gør det nu, får de aldrig mulighed for det. Findes den boble? Det vil jeg egentlig gerne have belæg for.

Jeg vil gerne vide noget mere om det, men jeg synes, at jeg principielt må sige, at så kan vi ikke acceptere, hvis vi står i en situation, hvor der eksempelvis kan være videobilleder af et overgreb, og hvor vi så alligevel får at vide, at vi ikke kan føre sagen, fordi den er forældet. Derfor synes jeg, at vi skal have gjort noget ved det. Jeg vil bare rigtig gerne finde ud af, hvordan det skal skrues sammen, og der tror jeg, at Straffelovrådet med den kompetence og den ekspertise, de har inden for det her område, vil kunne hjælpe os til at gøre det på den rigtige måde.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da ikke afvise, at der kan være nogle tekniske, juridiske ting, som man skal have hjælp til. Nu er det her jo et beslutningsforslag, som så fører frem til at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag. Men når det så er sagt, synes jeg da, at det er galt at lægge alle vores æg hos Straffelovrådet og så sige, at det må de finde ud af. Det er da oplagt, at der er en hel masse problemstillinger, i det øjeblik der bliver mulighed for at føre en sag.

Problemet er bare, at muligheden ikke er der for at føre en sag, når man er over de 28 år i dag, og det er jo det, der virker helt grotesk. Også på den høring, vi deltog i sammen, var der mange mennesker, der havde været udsat for de her ting, eller kender nogle, der havde været udsat for det, og den helingsproces, som der ligger i, at man kan få lov til at føre en sag, er der ikke; den har samfundet så at sige udelukket en fra. Så samfundet er i virkeligheden en modpart her i stedet for en medpart, som de jo burde være for at kunne hjælpe på den helingsproces, som de mennesker forhåbentlig er godt i gang med.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Karen Hækkerup (S):

Jeg er jo enig med hr. Peter Skaarup i det, der bliver sagt om ofrene: Vi skal give dem al den støtte og al den opbakning og al den forståelse og al den hjælp, vi kan. Det, vi taler om nu, er selve lovændringen, og det, der står i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, er jo, at Folketinget skal pålægges inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte lovforslag, og det kan vi ikke nå. Vi kan ikke nå at høre Straffelovrådet, vi kan ikke nå at få de vurderinger, vi kan ikke nå at finde ud af, hvordan det i givet fald ville skulle ændres, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Men Straffelovrådet har ifølge det svar, jeg har fået fra justitsministeren, meddelt, at de vil være færdige med deres arbejde med at se på de her områder inden udgangen af 2011, og så står det jo frit for, når der har været et folketingsvalg, når vi starter igen i oktober, uanset hvem der har vundet, at vi sætter os ned sammen og ser på, hvad der er kommet fra Straffelovrådet, og så må vi finde nogle løsninger i fællesskab. Det tror jeg godt vi kan.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

I fredags havde jeg et møde med landsforeningen, som arbejder for seksuelt misbrugte. De havde en lang ønskeliste med, og der er ingen tvivl om, at der er en række områder, hvor vi godt kunne forbedre tingene herinde fra Folketingets side. Det synes jeg vi skal være meget lydhøre over for, for det er ganske voldsomt at have været udsat for et seksuelt overgreb som barn.

Der er mange, der lever med det resten af livet, og det popper op i alle mulige livssammenhænge og er yderst belastende for den pågældende. Jeg har i hvert fald set nogle meldinger om, at hver tiende

barn i Danmark i en eller anden udstrækning har været udsat for en uønsket seksuel kontakt, ikke nødvendigvis et seksuelt overgreb som sådan, men en uønsket kontakt. Det synes jeg at vi skal tage meget alvorligt. Det betyder, at der vil være en stor skare mennesker, som til enhver tid kunne have behov for støtte og behandling, rådgivning og vejledning.

Et af de meget store ønsker fra den her forening er, at man bliver anerkendt som offer. Det handler måske ikke nødvendigvis om adgang til at kunne føre en sag, som fru Karen Hækkerup også sagde, men om på en eller anden måde at kunne blive anerkendt i systemet. Det handler bl.a. om adgangen til at kunne få erstatning eller i det mindste få sin sag registreret hos politiet. Jeg kan forstå, at man i Norge, Finland og Irland har en lidt anderledes lovgivning på det her område, hvor der er en mulighed for at få en erstatning, selv om sagen ikke nødvendigvis bliver ført i et retssystem, fordi det kan være rigtig svært at samle det fornødne bevismateriale.

Der var også et interessant forslag om, at man kunne få de her sager registreret ved politiet, og så kunne der over tid måske dukke flere registreringer op på den samme person. Så kunne politiet måske ane et mønster, og så ville der blive en adgang til på et tidspunkt at sige, at nu er der så mange sager på den pågældende person, at det må være en indikation på, at der er noget om snakken, så der på den måde kunne samles beviser til at kunne føre en sag. Det synes jeg er et interessant forslag, som jeg håber vi kan arbejde videre med.

Men det, det handler om her i dag, er jo at afskaffe tidsfristen i de her sager om seksuelle overgreb. Vi har stillet os positive over for at se på det i en erkendelse af, at det i rigtig mange år har været et tabu at tale om det, og mange ofre finder først nu det fornødne mod til at stå frem med de oplevelser, de har haft. Særlig i forbindelse med sagerne i den katolske kirke har vi set, at ofre er stået frem efter mange år og har et behov for på en eller anden måde at få sat gang i de sager. Det har så ikke været muligt.

Derfor synes vi faktisk principielt, at man bør afskaffe forældelsesfristen, men vi anerkender også, at vi faktisk allerede fra Folketingets side har tilkendegivet, at det her er et vigtigt område. Vi har sat Straffelovrådet i gang med det, og jeg kan i hvert fald ikke personligt overskue, hvad det vil sige at fjerne forældelsestidsfristen helt. Der kan jo være ting, som vi ikke lige har kunnet forudse herindefra. Derfor synes jeg faktisk, det er fornuftigt, at vi afventer, hvad Straffelovrådet kan komme med på det her område.

Jeg synes, det er fint, at vi har tilkendegivet, at vi synes, at der skal ses på det her fra Folketingets side, men jeg vil også godt sige, at der er behov for at arbejde videre i en retning, hvor vi i det mindste i de sager, som aldrig vil kunne føres, får givet den rette hjælp til de her ofre, så de kan komme over kränkelsen. Det synes jeg ikke at vi er gode nok til endnu i Danmark.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Seksuelt overgreb på børn er meget forfærdelige og meget voldsomme krænkelser. Der er tale om noget, som påvirker enormt, og som skader helt ufatteligt. Derfor er det meget, meget vigtigt, at vi til stadighed ser på, om vi ikke kan gøre det her lidt bedre. Kan vi gøre det her på en lidt anderledes måde, sådan at vi i endnu højere grad og endnu bedre bliver i stand til at hjælpe ofrene, uanset hvor lang tid der er gået? For de, der er ofre, er ofre, uanset hvilke juridiske spilleregler vi har. Det er meget vigtigt at se på, hvordan vi kan gøre det endnu bedre i forhold til ofrene.

Det er også vigtigt, at vi ser på – uanset de juridiske regler, der er for forældelse osv. – hvordan vi kan få standset krænkeren. For selv om der kan være gået år, kan der jo godt være behov for, at der bliver taget hånd om de mennesker, der har krænket. Det er ikke sikkert, de gør det længere, men det er muligt, at de stadig væk gør det. Det er vigtigt, at vi på en eller en måde får taget hånd om den situation.

Der synes jeg, det er interessant – det, som nogle efterhånden begynder at omtale – at man vistnok i andre lande har nogle andre muligheder og metoder; der er vistnok noget, man kan nogle steder. Det synes jeg kunne være rigtig interessant at få set på.

Jeg synes også, det kunne være interessant at få diskuteret lidt mere fagligt-juridisk problemstillingen og det dilemma, som vi er i i forhold til forældelsesfristerne. Der er jeg jo meget tilfreds med, at regeringen har bedt Straffelovrådet om at se på hele den her problemstilling og se på, om vi kan gøre det her på en lidt anderledes måde, på en bedre måde, på en måde, hvor vi i endnu højere grad kommer ofrene til hjælp, og hvor vi på en måde ikke nødvendigvis skal komme efter dem, der har krænket, for det er ikke sikkert, man kan det, men en eller anden måde, hvorpå vi kan komme også krænkerne til hjælp. Typisk er det jo det, der er tale om, nemlig at der er behov for, at også de får en hjælp til at komme videre uden fortsat at være krænkere.

Så det er mange forskellige elementer, der spiller ind, og vi er meget tilfredse med, at Straffelovrådet er blevet bedt om at se på det. Det, som vi især kommer til at se på med interesse, er jo de dilemmaer, som opstår, når vi taler om de her tidsfrister. I dag har vi jo en udvidet forældelsesfrist i de her sager. Normalvis ville forældelsesfristen være 10 år, men præcis når vi taler om seksuelle overgreb på børn, starter 10-års-forældelsesfristen først, fra offeret bliver 18 år. Det vil sige, at der jo sådan helt teoretisk er en 28-års-forældelsesfrist i de her sager.

Så vi har allerede en længere forældelsesfrist end i andre tilsvarende sager og i det hele taget, bortset fra nogle få tilfælde, hvor der slet ikke er nogen tidsbegrænsning, og det er jo typisk i drabssager. Men der opstår nogle dilemmaer i forhold til seksuelle overgreb på børn, hvis vi bare fjernede den tidsbegrænsning, der er på, hvornår man kan komme og anmelde en forbrydelse. Dilemmaerne opstår ved, at hvis man har været krænket, er det jo i sig selv en meget voldsom belastning, men jeg tror også uden præcis at vide det, at det for dem, der er ofre – og som skal gøre op med sig selv, om de vil ribbe op i hele sagen en gang til, gå til myndighederne og anmelde det, skulle afhøres igen og komme til retsmøder, hvor de skal sidde og forklare sig, og det bliver påstand mod påstand – vil blive meget opslidende. Der tror jeg at rigtig mange, hvis ikke der var en forældelsesfrist, ville have en tilbøjelighed til at sige: Nej, ikke i dag, jeg venter lige lidt endnu. Og hvis man bliver ved med at sige det, kan der til sidst være gået så lang tid, at der overhovedet ikke er nogen, der kan huske, hvad det egentlig var, der skete på det pågældende tidspunkt, og det er ikke hensigtsmæssigt.

Der kommer det andet dilemma så ind i billedet: Jo længere tid, der er gået, efter at en forbrydelse er sket – især, hvis der ikke er nogen konkrete beviser på, at der er sket en forbrydelse – desto mere vil det være sådan, fordi det jo er udgangspunktet i vores retspleje, at enhver tvivl skal komme den tiltalte til gode, at man kan komme i den situation, at beviserne simpelt hen bliver så tynde, eller det bliver så meget påstand mod påstand, at man simpelt hen er nødt til at frafalde sagen, eller at domstolene simpelt hen er nødt til at kende den pågældende tiltalte uskyldig. Det tror jeg i sig selv også kan være en ret voldsom belastning for dem, der er ofre.

Så skal vi heller ikke glemme – og det synes jeg måske nok man har en tendens til, fordi det er så ubehagelige sager, vi taler om – at den tiltalte jo altså også har en retssikkerhed. Det, at man er mistænkt, det, at man er tiltalt, er jo ikke ensbetydende med, at man har

gjort det. Det er ensbetydende med, at der er nogle, der påstår, at man har gjort det. Men der kan jo også være tale om, at det rent faktisk ikke forholder sig på den måde, og der er det vanskeligt, hvis man er blevet tiltalt for noget, der skete for 30 eller 40 år eller længere tid siden, at huske, præcis hvad det var, der skete. Derfor kan det også være svært at bevise sin uskyld. Den del synes jeg også vi skal tage med.

Men vi er fra konservativ side som sagt meget opsatte på at prøve at finde nogle løsninger på, hvordan vi kan komme de her dilemmaer til livs og gøre det på en lidt bedre måde i fremtiden. Det er vi meget opsatte på.

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

De tidligere ordførere for De Konservative og Venstre har meget godt redegjort for en række af de dilemmaer, der er i forbindelse med den her slags sager, og selv om man godt kan være meget positiv over for forslaget – og det er vi sådan set fra Det Radikale Venstres side – er der selvfølgelig også nogle negative sider ved at forlænge uendeligt. Derfor er vi også tilfredse med, at det er et emne, som Straffelovrådet har taget op, og så kan vi senere få en drøftelse af det.

Jeg kan i forbindelse med forslaget godt undre mig lidt over – men det gælder såmænd så mange forslag, der bliver fremsat – at man absolut vil have en regering til at fremsætte et forslag inden for ingen tid, for så er man da i hvert fald helt sikker på, at det ikke bliver gennemført. Men det er åbenbart en skrivemåde, man benytter sig af, men det indebærer jo ikke, at man ikke skulle se at komme af med den skrivemåde med, at det skal være gennemført og fremsat inden udløbet af dette folketingsår. Det er nu en skønhedsdetalje, så skidt med det.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at det her spørgsmål bliver drøftet, men altså bliver drøftet på en saglig måde, og at det derfor er et arbejde, som Straffelovrådet tager sig af.

Så er jeg i øvrigt enig i det, der er blevet sagt om, at der også kan være andre ting i det. Det var den socialdemokratiske ordfører, der nævnte ordet psykologhjælp, og der er i hvert fald en ting, der er helt sikkert, og det er, at med alt det, vi foreslår her i Folketinget, er der såmænd ikke psykologer nok. Der er jo altså mange områder, som godt kunne fortjene noget mere psykologhjælp, men det er jo igen et spørgsmål om, hvad samfundet generelt mener man kan stille til rådighed af penge på det her område. Men principielt er jeg da enig i, at der er behov for psykologhjælp; jeg bliver bare også nødt til at sige, at jeg kender en lang række områder, der er lige så vigtige, og hvor der altså også kan være behov for psykologhjælp. Så det er selvfølgelig en eller anden form for afvejning.

Så er der endelig også det, synes jeg, at det er værd at undersøge, hvad man gør i andre lande, men selvfølgelig også, om der er andre måder, man kan gøre det på. Og her er vi på linje med andre partier jo optaget af, om der er nogle konfliktmetoder, som kan anvendes her; man kan måske finde nogle løsninger, hvor offeret og den krænkende bliver konfronteret med hinanden, og måske kan det føre til det, der er nødvendigt, for at offeret reelt kan komme videre med sit liv. Men alt det kan vi jo se på, når Straffelovrådet er kommet med sin redegørelse for sagen, og så kan vi tage det derfra.

Kl. 13:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:08

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for de forholdsvis rosende bemærkninger til forslaget minus åbenbart det med, hvornår det skulle træde i kraft. Jeg synes egentlig ikke, at det ville være helt uoverstigeligt, at det kunne træde i kraft i den her folketingssamling, altså ved at regeringen bliver pålagt at fremsætte et lovforslag. Det er jo en kendt sag, at fra at man fremsætter sådan et forslag, går der noget tid, inden det kommer på dagsordenen, og der er altså gået en del tid her, og dermed vil regeringen jo være vidende om, at et sådant forslag ligger der.

Dertil kommer så, vil jeg sige til fru Lone Dybkjær, at det jo ikke er noget, som Straffelovrådet lige i går er blevet bedt om at kigge på. Det er en problemstilling, vi har diskuteret herinde i Folketinget rigtig, rigtig mange gange. Vi har diskuteret den på møder, vi har diskuteret den i offentligheden mange gange, så det kommer ikke bag på nogen, at vi har den her diskussion, og derfor er det heller ikke uoverstigeligt at tage stilling til, om vi allerede nu kunne give ofrene den mulighed, som de altså ikke har i dag, efter de er fyldt 29 år.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:09

Lone Dybkjær (RV):

Der er for en gangs skyld faktisk ikke gået så sindssygt længe, fra forslaget blev fremsat, til det er kommet til behandling, for det er jo faktisk fremsat så sent som den 5. april. Jeg synes, at det gælder mange forslag, at de kommer senere. Jeg har i hvert fald nogle gange oplevet, at de er kommet senere til behandling end i det her tilfælde. Det er så en ting.

Den anden ting er, at jeg faktisk synes, at det er meget fornuftigt, nu da vi har sat Straffelovrådet i gang, at høre dem. Så kan jeg også høre til dem, der synes, at der går lidt lang tid, men det er så, hvad det er. Det skal jeg ikke sådan kommentere i detaljer. Jeg kunne godt have ønsket, at det var noget før, de blev færdige, men når nu det arbejde er sat i gang, synes jeg faktisk også, at man i respekt for det skal afvente at høre, hvad Straffelovrådet mener. For det er jo ikke en sag, der er så enkel, at man kan sige, at bare man ophæver forældelsesfristen, er alt lykkeligt. Men jeg er positiv over for at kigge på det, for jeg synes, at der er noget rigtigt i det. Jeg vil dog gerne lige høre, hvad der bliver sagt fra Straffelovrådets side.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:11

Peter Skaarup (DF):

Som sagt er jeg da tilfreds med, at fru Lone Dybkjær kan se, at der er noget rigtigt i det, men problemstillingen er jo bare, at vi har nogle ofre, der i dag ikke har den mulighed, og hvis fru Lone Dybkjær mener, at det kan være vigtigt, at de får den mulighed, hvad jeg forstår, så skal jeg bare lige fortælle fru Lone Dybkjær, at hvis vi skal lægge vores beslutningskompetence sådan mere eller mindre hos Straffelovrådet og afvente deres udspil, så har ministeren sagt, at der formentlig vil gå et år, før Straffelovrådet er færdige med et udspil.

Det betyder, at hvis der skal laves lovgivning efter det – for Straffelovrådet kan jo ikke lave loven, det skal Justitsministeriet eller regeringen i givet fald gøre – kan vi forvente, at der måske går 2 år, før det er en realitet, at man som 29-årig kan få lov til at føre en sådan sag, som er meget vigtig for den pågældende. Det betyder altså, at vi har et antal sager over de næste 2 år, der bliver forældet. Så

er det bare spørgsmålet, om De Radikale synes, at det er rigtigt. Ja, det gør de måske. Det synes vi ikke det er i Dansk Folkeparti.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Lone Dybkjær (RV):

Nej, vi synes for så vidt ikke, at det er særlig rart, at der går et stykke tid. Justitsministeren har givet et svar om, at Straffelovrådet skulle have færdiggjort arbejdet inden udgangen af det her år. Det er et skriftligt svar på et spørgsmål, har jeg forstået fra spørgeren. Det tager så lidt tid, men jeg synes også, at vi har været ude for en hel del lovgivning, som er blevet jappet igennem i løbet af ingen tid, og som har været meget uhensigtsmæssig. Så man kan altid tage en enkelt sag frem, og hr. Peter Skaarup ved, at det er lige så sagligt eller usagligt, som den slags nu er. Det er altid slemt for den enkelte, men det behøver ikke at betyde, at det er klogt, at vi laver en generel lovændring uden at have tænkt os om.

Jeg kan nævne adskillige lovgivninger, som jeg ved Dansk Folkeparti har stået fadder til, og som jeg bestemt synes kunne have tålt en lidt længere sagsbehandling, end de har fået. Det har sikkert ikke ændret sig, for Dansk Folkeparti sidder jo med magten i en lang række sammenhænge og i en lang række situationer – jeg er da meget spændt på, i hvilket omfang vi skal til at have grænsebomme og den slags nu – som gør, at de kan få de mest absurde ting igennem. Respekt for det, det er dygtig forhandlingsteknik og -taktik.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Sager om seksuelle overgreb mod børn er jo nogle af de værste sager, vi overhovedet har, og vi er alle sammen optaget af, hvad vi kan gøre for at forebygge dem – det må jo være den allervigtigste opgave for os. Men vi er jo også optaget af, hvad vi kan gøre for at hjælpe dem, der bliver ofre for forbrydelserne.

Det er det, som Straffelovrådet sidder og arbejder med. Jeg er enig i, at det tager lang tid. Det kunne være, vi en dag skulle have en snak om Straffelovrådets bevillinger, og om der er nogle muligheder for, at man måske ved at tilføre lidt mere sekretariatsbistand kunne gøre, at Straffelovrådet kunne arbejde lidt hurtigere, end vi oplever de gør i nogle sager, når der er nogle ting, som vi har behov for at få afklaret, og hvor vi har brug for den ekspertviden, som de sidder med. Men jeg er enig i, at vi er nødt til at vente på det arbejde, som vi har bedt dem om at gå i gang med, og se på, hvad de kommer med.

Men der er en anden del, som vi jo for så vidt ikke behøver at vente med, og som ikke er med i forslaget, desværre, nemlig det, der handler om psykologhjælp. Jeg forstår selvfølgelig godt fru Lone Dybkjærs overvejelser om, at det koster penge, men jeg tror jo helt generelt, at man på lang sigt sparer penge i samfundet, hvis vi behandler folk, når de har brug for behandling, i stedet for at de går i årevis og ikke får behandlet tingene og så får en masse andre sygdomme og en masse andre problemer.

På det fysiske område behandler vi jo også folk med det samme og giver dem den nødvendige behandling, så længe de har behov for behandlingen. Hvis de har et sår, der ikke vil hele, så bliver man ved med at give dem sårhelingsbehandling, indtil det faktisk er lykkedes at behandle dem. Hvis ikke man gjorde det, kunne det jo ende med

at blive langt dyrere for samfundet, hvis de f.eks. så skulle have sat benet af.

På samme måde er det, når man ikke giver folk den nødvendige behandling til de sår, de har fået på deres psyke, for så kan det også komme til at koste samfundet langt, langt mere, end hvis vi gav dem den behandling, de har brug for, med det samme. Derfor synes jeg, at man godt kunne overveje at få sat den del i gang med det samme.

Så er der den del, der handler om, hvorvidt vi så skal have afskaffet forældelsesfristen. Det er om det, jeg er meget spændt på at se, hvad Straffelovrådet kommer med, og hvor jeg ligesom fru Lone Dybkjær mener, at man er nødt til også at se på andre måder end straffesager, for som mange har været inde på under debatten, så vil det være meget få sager, hvor man vil kunne føre tilstrækkeligt bevis, og det vil være meget få sager, der overhovedet bliver rejst for domstolene, fordi anklagemyndigheden normalt kun må rejse sagerne, hvis den regner med at få den, der er mistænkt for en gerning, dømt, og det vil være få sager, der så bliver ført.

Derfor er spørgsmålet: Skal vi se på nogle andre måder, hvor offeret faktisk kan få den mulighed, hvis offeret ønsker det, at blive konfronteret med den, man siger har begået overgrebet, og få sagt, hvad det egentlig har betydet for en, og komme af med den vrede, man har, og måske få nogle løfter om, at der ikke sker overgreb på andre. For det er jo den anden del af det, som jeg i hvert fald hører fra nogle af dem, der gerne vil have muligheden for at rejse sager, nemlig at de er bange for, at der bliver begået nye overgreb.

Derfor er det selvfølgelig også noget, vi skal have med i vores overvejelser, nemlig hvilke muligheder der er der. Og derfor synes jeg, at det er fornuftigt, som andre har været inde på, at se på de erfaringer, der er fra andre lande, om, hvad man kan gøre på forskellig vis.

Så vil jeg bare gerne afslutningsvis over for justitsministeren efterlyse, hvornår vi får gang i de børnehuse, som samtlige partier i Folketinget har ønsket vi skal have, og som giver mulighed for, at straks der er mistanke om et overgreb, kan barnet komme hen og blive undersøgt, og det kan blive afklaret. For hvis vi fik dem, ville vi også få opbygget en større viden om overgreb mod børn, og det kunne være, at der, hvis den viden bredte sig i samfundet, faktisk her var nogle steder, hvor man tog sig godt af børnene med det samme, så var der flere, der på mistanken henvendte sig, så man kunne få afklaret, om der var begået overgreb mod børnene eller ej. For jo hurtigere, vi får det afklaret – og hvis det viser sig, at der har været et overgreb, får hjulpet barnet – jo mindre bliver sandsynligheden for, at der kommer følger senere i livet, og jo mindre bliver sandsynligheden også for, at det barn senere, når barnet selv bliver stort, begår overgreb mod andre, hvilket vi desværre ser, at nogle få af dem, der har været udsat for overgreb, gør.

Så derfor håber jeg meget, at ministeren vil presse på, for at de børnehuse rent faktisk bliver oprettet, sådan som et enigt Folketing har besluttet man ønsker.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:18

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for en sådan set positiv modtagelse af Dansk Folkepartis forslag. Det er ikke sikkert, at det bliver vedtaget. Det kan man jo så begræde, samtidig med at man kan glæde sig over, at der rundtomkring var positive ord fra partierne til forslaget. Grunden til, at det så ikke bliver vedtaget, er, at der i dag har dannet sig en skole i Folketingssalen, der siger, at vi skal afvente Straffelovrådet og finde ud af, hvad de siger til det. Det bliver så, hvis man skal dømme efter det

svar, der kommer fra justitsministeren, engang næste år, at vi kan debattere det, altså i 2012; for det kommer formentlig i løbet af 1 år, siger justitsministeren. Måske kommer det i slutningen af 2011, men det er jo så først i 2012, at vi måske – hvis Straffelovrådet vel at mærke siger, at de synes, det er en god idé at fjerne den her forældelsesfrist eller at forlænge den – kan komme til at diskutere, hvordan vi rent faktisk skal gøre det i form af lovgivning. Vi synes ikke, at det er tilfredsstillende, at der skal gå 1 år eller måske 2 år – hvis vi overhovedet får det gjort – før Folketinget kan handle i den her sag. Desværre er det for lang tid. Vi havde håbet på handling før.

Man kan så sige, at der inden for den skole så igen måske er to skoler. Der er nogle, der siger mere eller mindre håndfast, at de faktisk ønsker at fjerne forældelsesfristen, hvis Straffelovrådet siger, at det er en god idé. Og der er andre, der siger, at de vil lade det være helt op til Straffelovrådet; de har ligesom parkeret deres holdning hos Straffelovrådet, som absolut skal mene, at det skal være på en bestemt måde, og så vil man følge det fra de pågældende politikeres side.

Vi er i Dansk Folkeparti lidt kede af, at man i den grad deponerer sin holdning hos et råd, som ikke er folkevalgt. Det er jo et råd – og det kan der være tradition for – hvor vi lader komplicerede spørgsmål vurdere, altså i Straffelovrådet, men vi synes jo ikke, det bør være sådan, at vi politikere herinde i Folketinget, der er valgt af borgerne, deponerer vores holdning hos Straffelovrådet, der så kan sjakere rundt med, hvad det er, vi skal mene på det retspolitiske område.

Så jeg efterlyser, når jeg hører en debat som den i dag, at der er en lidt mere selvstændig holdning, og at man siger: Vi ønsker faktisk, at den her paragraf ændres. Og hvis man så ønsker det, skal man jo også være parat til at sige, at selv om Straffelovrådet måtte mene noget andet, så ønsker man det stadig væk. Og det kunne man meget vel gøre, synes jeg, set ud fra den tilstand, vi har i øjeblikket.

Vi var nogle medlemmer af Retsudvalget og Socialudvalget, der var til en høring for ikke så længe siden om netop det her spørgsmål. Og det var egentlig skræmmende at høre nogle af de beretninger, der kom frem, og nogle af os har også efterfølgende fået nogle af dem på skrift.

Et eksempel på den problematik, der er om forældelsesfristen, kommer fra en anonym kvinde, der har været i den situation, at hun blev seksuelt misbrugt, fra hun var 1 år, til hun var 13 år. Hun har så skriftligt meddelt, at hun først opdagede det her forhold som 40-årig. Hun havde altså været udsat for overgreb i barndommen, men opdagede det først som 40-årig. Så skriver hun videre:

Dette var, efter at jeg, da jeg var i 30'erne, havde haft en depression. Chokket efter det kom op til overfladen og skulle først bearbejdes på det tidspunkt. Da jeg overvejede at melde min krænkelse, var det dobbelt krænkende, at jeg ikke engang havde muligheden for at anmelde det. Min krænkelse har endda tilstået, og det har jeg optaget på bånd, og i dag har jeg ikke engang mulighed for at anmelde det, fordi jeg ikke kunne huske overgrebene, før jeg var fyldt 40 år.

Det er jo i virkeligheden situationen for mange af de kvinder og mænd, der i barndommen har været udsat for de her ting. Man er ikke sporet ind på, hvad det overhovedet var, man var udsat for, men det er først måske sent i 20'erne eller i 30'erne eller i 40'erne, at man egentlig finder ud af, hvad det var, man var udsat for, og hvem der gjorde det.

Kl. 13:23

Det, der i virkeligheden er det aller mest skræmmende ved den nuværende regel, er, at man simpelt hen har afskåret mange af dem, der er blevet krænket, fra overhovedet at føre en sag over for deres krænkelse. Og ikke nok med det: Man har også afskåret samfundet fra at afsløre den krænkelse med henblik på at stoppe vedkommende, der måske vil begå nye krænkelse mod andre. For al erfaring viser nemlig, at en person, der kan finde på at misbruge børn seksuelt, også kan finde på at gøre det igen og igen og igen.

Derfor er det et dobbelt problem, at man i dag har en forældelsesfrist, der betyder, at det først er, når man er fyldt 18 år plus 10, altså 28 år, at man kan anmelde de forbrydelser, som man har været udsat for.

Så er der nogle, der spørger: Jamen skulle vi nu ikke lige afvente det her Straffelovråd, for det er altså vigtigt, at vi gør tingene på den rigtige måde? Og det er da rigtigt nok, at tingene selvfølgelig rent teknisk skal være strikket sammen på den rigtige måde. Men for dem, der ikke har fulgt den her debat, vil jeg dog lige sige, at vi i Folketinget har debatteret det her spørgsmål flere gange. Dansk Folkeparti har fremsat det her forslag flere gange. Vi har diskuteret det i offentligheden.

For 1 år siden, i april 2010, var der også en levende diskussion af det her spørgsmål i forbindelse med sagerne i den katolske kirke, hvor det viste sig – og det var der, hvor sagerne endte – at et antal sager simpelt hen var forældede, så de sager slet ikke kunne anmeldes, slet ikke kunne behandles af retssystemet, der jo ellers var begyndt at kigge på, om der var sket noget.

I forbindelse med det sagde Venstre i øvrigt, at man ville forlænge pædofilanmeldelsesmuligheden, altså ændre ved forældelsesfristen. Det var så i april 2010, og det var også i 2010, at man fik sat Straffelovrådet i gang med at vurdere de her ting. Men det arbejder jo altså ekstremt langsomt, som fru Line Barfod også var inde på i sin tale i dag.

Det er jo så ikke bare et problem i den her sag. Det er også et problem i andre sager, og det var måske noget, vi skulle kigge på i Folketinget, altså om den slags råd, som vi så i øvrigt for nogle partiers vedkommende åbenbart deponerer vores handlefrihed hos, skal tage så lang tid om sådan nogle sager. Men det er så et andet spørgsmål, som vi må tage op ved en anden lejlighed.

Der er nogle ordførere, der er inde på – og det synes jeg er korrekt at se på – om der så er nogle andre ting, vi kan gøre, mens vi venter på, at det her spørgsmål bliver afklaret: psykologbistand, bearbejdning i folkeskolen, advarselslamper i det hele taget i folkeskolen i forbindelse med ting, der ser ud til at pege i retning af, at der kan være tale om misbrug. Det er bestemt nogle af de overvejelser, vi skal have, og vi er i Dansk Folkeparti meget indstillet på at drøfte, også i forbindelse med udvalgsbehandlingen af det her forslag, om vi kan lave nogle ændringer, der gør det muligt at hjælpe ofrene bedre. For det er jo af hensyn til ofrene, at vi overhovedet har den her diskussion.

Umiddelbart er vi, som jeg sagde i indledningen, i Dansk Folkeparti glade for, at vi har haft en fornuftig debat om det herinde i salen i dag. Vi er kede af, at der skal gå så lang tid, men vi har forhåbninger om, at de ordførere, der har sagt, at der skal ske noget, også vil stå ved deres ord, uanset hvad Straffelovrådet i øvrigt måtte sige, når de nu fortæller os, hvad de mener om et halvt eller helt år, eller hvornår de nu gør det.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Lone Dybkjær (RV):

Det skal bare være til bemærkningen om, at der er nogle af os, der har deponeret vores holdninger i, hvad Straffelovrådet siger. Det er der ikke nogen der har sagt. Der er derimod nogle, der har haft de saglige betragtninger, som jeg føler det er, at når vi har bedt et råd om at komme med nogle betragtninger og eventuelle forslag til ændringer, så afventer vi også, hvad det råd siger. Det er ikke ensbetydende med, at vi har deponeret vores holdning og kommer med det forslag, som rådet kommer med, men det indebærer, at vi gerne vil høre en argumentation, inden vi fremsætter og inden vi har fastlagt vores endelige holdning til tingene. Og det er jo noget ganske andet.

Det er jo i modsætning til Dansk Folkepartis generelle indstilling, så det undrer mig ikke, jeg synes bare ikke, man skal pådutte os, at vi har deponeret vores holdning et andet sted.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Peter Skaarup (DF):

Men jeg må indrømme, at jeg jo ikke rigtig kan tolke det anderledes. Hvis man ikke er parat til at se allerede nu, at det er uholdbart, når mange mennesker får det problem, når de er fyldt 29 år eller mere, at de ikke kan føre en sag, og er villig til at sige, at det vil man ændre ved allerede nu, men hele tiden siger, at man lige må have Straffelovrådet til at se på det, og at man er meget spændt på, hvad Straffelovrådet siger til det og frem og tilbage, så kan jeg bruge et andet ord end deponere, men så vil man i hvert fald ikke tage stilling til det, før Straffelovrådet er færdig. Og der er det så bare, at jeg siger, at det, vi vil arbejde for under udvalgsbehandlingen, først og fremmest er at få Straffelovrådet til at arbejde hurtigere. Altså, vi skal ikke vente et år, som justitsministeren siger, eller knap nok, som der står i svaret fra Folketingets Retsudvalg, vi skal sørge for at handle hurtigt. Det er det ene. Og det andet er, at jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke behøver Straffelovrådet til at vurdere, at man som 29-årige skal have mulighed for at kunne anmelde, ikke nødvendigvis vinde en sag, men anmelde et seksuelt forhold, hvor man er blevet misbrugt som barn.

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:30

Lone Dybkjær (RV):

Det undrer mig ikke, at Dansk Folkeparti ikke vil afvente Straffelovrådets arbejde, deri er der sådan set ikke noget nyt i. Jeg tog også bare ordet, fordi jeg ønskede at sige, at vi dog gerne vil høre nogle argumenter fra et råd, som vi selv har bedt om at arbejde med det. Det er jo det sidste, der er pointen.

Så vil jeg godt sige, at jeg synes, at en af delene, som fru Line Barfod også pegede på, i forbindelse med Straffelovrådet, er, om bevillingssituationen er god nok for Straffelovrådets arbejde. Hastigheden afhænger jo altså også af den sekretariatsbistand, der er, og er der nogen, der har ansvar for, hvor stor sekretariatsbistanden er, så er det Dansk Folkeparti, som jo er dem, der for alvor har indflydelse på finansloven – det praler de i hvert fald af i forskellige sammenhænge. Så man kan sådan set sige, at hvis man havde ønsket, at det her arbejde skulle gå hurtigere, skulle man have bevilget nogle flere penge.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:31

Peter Skaarup (DF):

Det kan man så have sin holdning til. Jeg tror ikke, at man kan sige, at Dansk Folkeparti i alle detaljer vedrørende alle råd eller nævn, eller hvad der måtte være her i kongeriget, har ansvaret for, om der er nogle, der mangler bevillinger eller ej. Men jeg skal meget gerne, og det kan vi måske være fælles om i forbindelse med udvalgsbehandlingen, spørge justitsministeren, som jo er den, der har det daglige ansvar for, hvad der foregår i de råd og nævn, der hører under justitsområdet, om der er et problem med bevillingerne, siden det tager så

lang tid. Vi er i hvert fald enige om, at det tager frygtelig lang tid med ting og sager, når man beder Straffelovrådet og nogle af de andre råd om de her ting. Så det kan vi godt være enige om.

Men jeg synes ikke, man behøver at være så skeptisk over for, at ting kan ske, uden at Straffelovrådet er inde over. Jeg synes sagtens, man kan sige: Jamen vi ønsker, at man får mulighed for i en senere alder at kunne anmelde de her ting og at få ført sager ved domstolene, uanset at Straffelovrådet så sidder og skal vurdere det tekniske i det.

Men der er vi bare ikke enige, og sådan er det.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om stalking.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2011).

Kl. 13:32

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Beslutningsforslaget handler om stalking, der vistnok er et nyt dansk ord, men det udtales på engelsk, har jeg fået at vide, og vi finder vel under debatten her ud af, hvad det betyder.

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Beslutningsforslaget om stalking går ud på at pålægge regeringen hurtigst muligt at fremsætte et lovforslag med en særskilt bestemmelse om netop kriminalisering af stalking. Efter beslutningsforslaget skal der i den forbindelse indføres en klar definition af stalking, og stalkere skal kunne idømmes en straf uden forudgående tilhold. Det foreslås også, at der bliver indført en række initiativer i forhold til stalking, herunder hurtigere sagsbehandling, systematisk registrering hos politiet, ændring af bevisvurderingen, styrkelse af offerets retsbeskyttelse, erstatning og alternativer til fængselsstraf og at gøre det nemmere at tvangsindlægge psykisk syge stalkere.

Jeg vil starte med at slå fast, at jeg ser meget alvorligt på tilfælde, hvor en person bliver udsat for chikane og forfølgelse. Det er en meget ubehagelig og ofte utryk situation for offeret, og det er vigtigt, at der i disse sager reageres hurtigt og konsekvent. Jeg lægger stor vægt på indsatsen for både at hjælpe og støtte ofrene i disse sager og på en klar og konsekvent retshåndhævelse over for gerningsmanden, som står bag chikane og forfølgelse. Derfor har jeg også stor sympati for de intentioner, der ligger bag beslutningsforslaget, men som jeg vil redegøre for i det følgende, kan regeringen dog ikke støtte forslaget her og nu. Efter de gældende regler er det jo sådan, at politiet kan gribe ind over for stalking ved efter straffelovens § 265 at meddele en person et polititilhold. Med et tilhold forbydes den pågældende at

trænge ind på den anden eller skriftligt at forfølge eller på anden lignende måde forulempe den anden. Overtrædelse af et tilhold bliver straffet med bøde eller med fængsel i indtil 2 år.

Bestemmelsen omfatter en bred vifte af krænkelse, og der behøver ikke at være tale om krænkelse, som i sig selv er strafbare. Der kan f.eks. også meddeles tilhold ved hyppige uønskede personlige eller telefoniske henvendelser, eller hvis gerningsmanden gentagne gange uønsket sender f.eks. blomster til den forurettede. Afhængigt af de konkrete omstændigheder kan der også være tale om forhold, som i sig selv udgør en overtrædelse af andre bestemmelser i straffeloven, f.eks. om vold eller trusler. I de tilfælde, hvor tilholdet er rettet mod handlinger, som ikke i sig selv er strafbare, er tilholdet med til at gøre det klart for gerningsmanden, at hans eller hendes henvendelse er uønsket, og at fortsatte henvendelser til den, der beskyttes af tilholdet, herefter vil være strafbare. I den forbindelse skal det nævnes, at Rigsadvokaten i 2008 har udsendt nogle nye retningslinjer, bl.a. for at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af polititilhold.

Selv om der efter de gældende regler altså er mulighed for at gribe ind over for stalking, er det efter regeringens opfattelse væsentligt løbende at se på, om indsatsen på dette område kan styrkes for at beskytte personer mod at blive udsat for forfølgelse og chikane. Det er som nævnt væsentligt, at der bliver reageret hurtigt, målrettet og effektivt for at sikre ofrenes sikkerhed og tryghed.

Justitsministeriet har derfor bedt Strafferetsplejeudvalget om at gennemgå gældende regler og praksis vedrørende meddelelse af tilhold og at overveje, om der er behov for ændringer, navnlig for at sikre en bedre beskyttelse af ofrene. Udvalget skal i den forbindelse bl.a. overveje, om der bør kunne straffes for fredskrænkelser, forfølgelse m.v., selv om der ikke forudgående er givet et tilhold.

Nu har der jo i forbindelse med det forslag, vi netop har diskuteret, været en del diskussion om tidsterminerne i forbindelse med sådan noget udvalgsarbejde, og der kan jeg så meddele, at Strafferetsplejeudvalgets betænkning om denne sag forventes at foreligge inden for få måneder. Jeg vil også nævne det møde om stalking, som jeg havde med retsordførerne i sidste måned, hvor de tilstedeværende havde lejlighed til at give deres holdninger til kende. De meget nyttige input og ideer, som jeg fik på mødet, vil sammen med konklusionerne i Strafferetsplejeudvalgets kommende betænkning indgå i forberedelsen af et nyt lovforslag, som jeg agter at fremsætte i den kommende folketingssamling.

Jeg finder det således rigtigst i første omgang at afvente Strafferetsplejeudvalgets betænkning, inden der tages nærmere stilling til de spørgsmål, som rejses i beslutningsforslaget, og regeringen kan dermed ikke støtte beslutningsforslaget, men vil altså afvente udvalgets betænkning, inden vi tager et initiativ.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet, formand. Også tak til Dansk Folkeparti for at have fremsat det her forslag, B 125, som det rent teknisk hedder i sproget herinde, om at regeringen hurtigst muligt skal komme med et forslag, som indfører en særskilt bestemmelse i straffeloven, som kriminaliserer stalking.

Det er jo helt uomtvisteligt, at der er mennesker – desværre nok også en del mennesker, og flere end man umiddelbart tror – som i det her land bliver fulgt af såkaldte stalkere, og for hvem tilværelsen bliver forpestet i voldsom grad af personer, som bevidst, ubevidst eller misforstået forsøger at opretholde en kontakt eller en forbindelse med dem, en kontakt, som de pågældende bestemt ikke ønsker. Det udvikler sig altså til en besættelse, og for den forfulgte bli-

ver det en gene, som medfører nedsat livskvalitet og mange praktiske besværligheder i dagligdagen. Der er uomtvisteligt tale om et alvorligt spørgsmål.

Jeg synes også, man må sige, at regeringen og justitsministeren har forholdt sig resolut og seriøst til problemstillingen. Der har jo løbende været drøftelser om dette fænomen og problem, og senest har der for få uger siden været en grundig drøftelseovre hos justitsministeren, hvor han har diskuteret med retsordførerne og fået forskellige relevante input til det arbejde, som ministeren jo har igangsat i Strafferetsplejeudvalget.

I Venstre betragter vi dette som en alvorlig problemstilling, og vi tager den meget seriøst. Vi tror, der skal ske noget på området. Vi synes ikke, at det, med alt det, der nu i øvrigt er sat i gang, er tiden til her i Tinget at vedtage DF's beslutningsforslag. Det vil være rigtigst og sagligst, at vi afventer Strafferetsplejeudvalgets betænkning og så i øvrigt lader ministeriet og Strafferetsplejeudvalget sammen bearbejde de input, som de forskellige retsordførere for partierne for nylig afgav på mødet i Justitsministeriet.

Så er vi indstillet på, at der derudfra skal ske handling, og det er min opfattelse, at det også er ministerens indstilling, og at der allerede lægges an til handling i den kommende Folketingssamling. Det vil være rigtigst at afvente den procedure, og det er vi indstillet på fra Venstres side.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Problemet med stalking har været kendt i lang tid, og vi har også haft mange drøftelser af det herinde. Det var egentlig oprindelig SF, der satte det på dagsordenen, og som så senere sammen med os fremsatte et beslutningsforslag, som vi allerede har haft til behandling. Allerede for lang tid siden besluttede man jo at nedsætte et udvalg, der skulle se på, om der kunne komme en lovændring, og det er det arbejde, der nu er blevet redegjort for.

Så jeg ved ikke, hvorfor Venstre har så travlt med at takke Dansk Folkeparti for nu at sætte den her sag på dagsordenen. Det må måske skyldes nogle andre dagsordener end lige den her, for det er da lidt fjollet, at vi skal stå og bruge Folketingets tid på noget, der allerede er sat i gang. Det siger jeg med al den respekt, der er for ofre for stalking. Det her handler bare om, at Dansk Folkeparti fremsætter et forslag, som allerede er sat i gang, og som vi andre sådan set har arbejdet med ganske længe. Vi kan selvfølgelig ikke støtte det her forslag, eftersom det, der allerede er sat i gang, er startet. Tak.

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at det var lige lovlig hurtigt, at det her forslag blev afvist. Jeg synes, det var lidt hurtigt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Karen Hækkerup, om fru Karen Hækkerup ikke er enig i, at det her jo ikke bare er et spørgsmål om at afvente et udvalgsarbejde. Det her er også et spørgsmål om, at man har nogle holdninger til, hvad der skal ske, når det udvalgsarbejde er færdigt. Det er jo fint nok, at der er nogle, der sidder og arbejder med det, men det duer jo ikke, at vi igen deponerer vores holdning til, hvad vi så rent faktisk vil gøre, i det udvalg. Vi skal se på, at vi altså har en situation, hvor dem, der bliver udsat for det her

fænomen, bliver udsat for det på en måde, hvor der skal ske noget meget hurtigt, fra man bliver udsat for det, til nogen griber ind over for det.

Med det vil jeg egentlig spørge fru Karen Hækkerup: Vil Socialdemokraterne være indstillet på at forhøje strafferammerne kraftigt for dem, der udsætter andre mennesker for forfølgelse på helt urimelig vis over meget lang tid?

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Karen Hækkerup (S):

Skal vi så diskutere strafferammer, eller skal vi diskutere det her forslag? Når vi taler om stalkere, har straffen egentlig ikke det store at sige. Der er det behandling, der skal til, hvis de her mennesker skal holde op med at forfølge deres ofre. Jeg synes selvfølgelig godt, at vi kan tage en drøftelse af strafferammen, og hvor høj det er rimeligt at den skal være, men det, der er det vigtige for ofrene, er jo, at den chikane, de er udsat for, holder op. Og den holder ikke nødvendigvis op, ved at man får en straf. Der skal altså behandling til.

Når hr. Peter Skaarup spørger, hvad vi egentlig kan gøre, og hvorfor Socialdemokraterne ikke støtter det her forslag, må jeg sige: Fordi vi allerede har sat det på dagsordenen. Socialdemokraterne har sammen med SF og oppositionen sørget for, at der i Folketinget har været afholdt en høring, hvor jeg endda også tror at hr. Peter Skaarup selv var til stede, og jeg ved, at hr. Peter Skaarup derfor kender alle partiers holdning her i Folketinget til, hvad vi skal have gjort for at hjælpe de her ofre for stalking. Det her er en sag, vi har snakket om mange gange, og midt i den her proces, som altså er sat i gang, om, at der skal laves en lovændring, kommer Dansk Folkeparti så med sit eget forslag, og det synes jeg da bare er fjollet, for vi andre er jo allerede i gang.

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror altså, at fru Karen Hækkerup lider lidt af en erindringsfor skydning. Den høring blev etableret, efter at Dansk Folkeparti bad om, at det kom på dagsordenen i Folketingets Retsudvalg, og vedtaget blev den så – tror jeg – med Socialdemokraternes, De Radikales og SF's støtte, alle partiers støtte. Alle var enige om, at det var en god idé at få belyst de her ting på foranledning af et forslag fra Dansk Folkeparti.

Men uanset det vil jeg sige, at når jeg taler om strafferammer, taler jeg jo om, at det ene ikke behøver at udelukke det andet. Det er rigtigt, som fru Karen Hækkerup siger, at mange af dem, der udsætter andre mennesker for stalking, skal behandles. Men for at de kan behandles, kræver det jo ofte, at der falder en dom, og at der er en konkret straf. Det kan både være med polititilhold og i en længere periode, end det er tilfældet i dag. Det skal kræve mindre, kan man sige, at få etableret det polititilhold, og det skal også være sådan, at den fængselsstraf, der i de grove sager bliver givet, bliver meget længere, end det er tilfældet i dag, hvor nogle får en meget kort fængselsstraf med det resultat, at de kommer ud igen og fortsætter deres forfølgelse. Så det handler også om straf, det handler om længere straffe for dem, der udsætter andre mennesker for forfølgelse.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:46

Kl. 13:49

Karen Hækkerup (S):

Jeg kommer til at tænke på, når hr. Peter Skaarup taler om, at vi skal have længere straffe, at så må der være noget konsekvens, for hvis der skal flere mennesker længere tid i fængsel, må man bygge nogle flere pladser. Vi står lige nu og mangler over 200 fuldtidsfængselspladser. Et af de andre lovforslag, vi behandler her i Folketinget lige nu, og som Dansk Folkeparti vil stemme for, er, at man skal løslades på halv tid.

Det vil sige, at så kan man få en kæmpe lang straf ved domstolene, men hvis man opfylder noget for noget-ordningen, kan man komme ud efter halv tid. Jeg synes, at det var mere reelt, at man gav den straf, man syntes folk skulle have, at man sørgede for, at der var de pladser, der var brug for, at man sørgede for, at der var den behandling for de mennesker, som har behov for den, og at man sørgede for at tage hånd om ofrene. Jeg synes, at Dansk Folkepartis retspolitik bliver meget skinger, når man taler om at forhøje straffe, samtidig med at man sætter folk ud, og så fremsætter man forslag, der allerede er vedtaget. Jeg synes ærlig talt, at det er noget fjollerier.

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bliver nok også nødt til at samle bolden op efter fru Karen Hækkerup her og skælde Dansk Folkeparti lidt ud, for allerede i 2009 fremsatte vi jo et forslag om lige præcis at kriminalisere stalking. Og det ærgrer mig da, at vi ikke er kommet længere, end vi er på nuværende tidspunkt, men jeg er også glad for, at vi faktisk er enige om nu, at der skal en kriminalisering til, at der kommer til at ske noget, og at det oven i købet kommer til at ske ret hurtigt: Allerede i næste samling vil der komme et lovforslag, som retter op på de her skævheder. Derfor synes jeg ærlig talt, at Dansk Folkeparti burde have trukket det her forslag, i respekt for at vi faktisk alle sammen, inklusive Dansk Folkeparti, har siddet på et møde og givet udtryk for, hvad det er, vi mener der skal gøres.

Vi – flere af os, der er til stede her i salen – deltog jo i en høring lige præcis om stalking, og der lærte vi bl.a., hvor godt det vil være, at der kommer en hurtig reaktion. Det er faktisk afgørende for, om stalkingen holder op. Vi har også hørt på, at det faktisk ikke i mange tilfælde nytter særlig meget at straffe. Der var en kvinde, der kunne berette om, at hendes stalker havde været sat ind i en periode, men havde genoptaget stalkingen efterfølgende, og derfor er det altså afgørende, at vi også stiller op med de nødvendige behandlingsmuligheder, når vi vælger at straffe på det her område.

Det var også i høj grad et ønske fra ofrenes side at blive anerkendt som ofre, og det handler om adgang til erstatning, psykologhjælp og bistandsadvokat. Så jeg synes bestemt, der er nogle områder at tage fat på. Ofrenes beretninger er grufulde, og man kan jo slet ikke forstå, at det kan lade sig gøre at forfølge et andet menneske på den måde, uden at politiet skulle kunne have redskaber til at gribe ind på nuværende tidspunkt. Jeg er glad for, at vi alle sammen har sikret, at det nu faktisk også bliver til virkelighed, nu kommer vi faktisk det skridt videre, og det kommer oven i købet i politisk henseende til at ske meget hurtigt.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Peter Skaarup (DF):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt annoncerede, at der skulle skældes lidt ud på Dansk Folkeparti. Jeg synes så ikke, der rigtig kom noget skældud – altså, de skældud, jeg er vant til at få, er lidt hårdere end det her. Men o.k., der må vi så se, om det kan komme nu.

Uanset det vil jeg spørge fru Karina Lorentzen Dehnhardt: Vi er enige om sigtet, nemlig at der skal ske en definition af stalking, og at der skal laves en særlig antistalkinglov, men ud over det, er der vel ikke noget i vejen for, at vi allerede nu kunne tilkendegive, altså meddele omkring os, at straffniveauet på det her område simpelt hen bare er for lavt? De straffe, der gives, er jo ikke nogle, der aftvinger respekt overhovedet, og kombineret med behandlingsstraffe ville det være noget, der kunne komme til at virke over for dem, der gentagne gange forfølger andre mennesker på den måde, som stalking er udtryk for. Kunne vi ikke være enige om det allerede nu og måske sende det signal samlet til justitsministeren, at det skal med i det lovforslag, der så forhåbentlig kommer efter sommer?

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er jo en fuldstændig absurd diskussion, for området er ikke kriminaliseret endnu, og dermed findes der ikke en straf. Så derfor giver det heller ikke mening at snakke om højere straffe på nuværende tidspunkt. Jeg er optaget af, at det her hører op.

Når man lytter til ofrenes beretninger, kan man slet ikke forstå, at de i så mange år har måttet leve med den forfølgelse. Det vigtige for mig er at sørge for, at det hører op. Om det så er behandlingsdomme af en vis længde, der skal til, må vi jo så se på, når det her arbejde er afsluttet, for så har vi forhåbentlig nogle gode råd til, hvordan det kan lade sig gøre.

Men jeg kan ikke forstå, at vi rejser den diskussion her og nu. Vi har alle sammen, inklusive Dansk Folkeparti, for længst afgivet vores indstilling til, hvad der skal ligge i et lovforslag, og så er det for mig at se fuldstændig nytteløst at stå og tage det her endnu en gang. Det er spild af Folketingets tid.

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:51

Peter Skaarup (DF):

Nu bliver jeg lidt forvirret, for fru Karina Lorentzen Dehnhardt siger, at man i dag ikke kan straffe for at forfølge andre mennesker, som stalking er udtryk for. Det må jeg sige at jeg jo slet ikke er enig i. Der er da heldigvis nogle, der bliver straffet. Selv om der ikke er en konkret definition i straffeloven, der handler om stalking, så er der jo nogle andre paragraffer, der enten samlet eller enkeltvis kan bruges i den her sammenhæng, som vi taler om.

Vi havde jo på den høring, som vi begge to var til i Retsudvalget, besøg af en repræsentant for Nordsjællands Politi, der i øvrigt kunne fortælle, at der kun var én stalkingsag i Nordsjællands Politis område. Det virker jo i sig selv lidt mærkeligt, at der ikke var flere sager, i betragtning af de mange sager, man hører om. Men det, som vedkommende sagde, var, at der var brug for højere straffe på det her område. Der var brug for zoneforbud, der var brug for opkvalificering af politiets redskaber i form af mulighed for aflytning i de her sager.

Så der var mange konkrete forslag til, hvad der kunne gøres, og det er så bare et af dem, jeg spørger om: Hvad siger SF til højere straffe, som jo er et virkemiddel, der kan bruges?

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er jo klart, at i de tilfælde, hvor der er tale om trusler eller decideret vold, hvad der også kan være i forbindelse med stalking, så er der en mulighed for at gribe ind allerede i dag. Men vi har netop hørt på selve høringen, at straffene ikke altid er særlig afgørende for, om selve stalkingen køre op. Det kan være behandling af gerningsmanden, der er det.

Men der, hvor vi jo mangler en definition, er, når det f.eks. handler om, at en person sender 100 breve til en anden person, som vedkommende ikke ønsker – eller sender sms'er om, at vedkommende har overvåget den anden: Jeg ved, hvor du var klokken dit og dat; der så jeg, at du mødtes med den og den, som havde det tøj på.

Det kan være ubehageligt og intimiderende, og det er faktisk ikke ulovligt på nuværende tidspunkt. Det er jo det, vi i SF har ønsket skulle blive kriminaliseret, så politiet får nogle muligheder for at skride ind på et tidligere tidspunkt og give et tilhold. Det var også en del af vores forslag, at man på en eller anden måde skulle kunne skride ind med et tilhold på et tidligere tidspunkt. Det gør i virkeligheden også, at man får sat skred i sagen, så stalkeren måske hurtigere kan få en behandlingsdom, som er det, der sikrer, at stalkingen hører op.

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Stalking er jo et nyt begreb, men jeg tror ikke, at indholdet er nyt, jeg tror faktisk, at det er noget, der har fundet sted i rigtig, rigtig lang tid. Det at man bliver forfulgt af nogle, som stalking jo betyder, er et ganske alvorligt problem. Det er et alvorligt problem, at der er nogle mennesker, der ikke kan forstå, at man skal lade andre være i fred, at andre mennesker også har grænser for, hvad de vil finde sig i, og hvad de kan være med til, at vi hver især har en personlig frihed, som ikke skal krænkes af andre. Uanset hvad motivet kan være for stalking, skal man lade være med at gøre det, for den uønskede chikane, som det jo er, er ofte meget, meget voldsom i forhold til den, det går ud over, og påvirker ofret meget, meget voldsomt.

Derfor er det helt relevant, at vi får set på det her med stalking og får gjort noget ved det, for det er helt uhørt, at der er nogle, der på den måde kan blive forfulgt og krænket. Vi har jo allerede i dag nogle regler, der kan samle op på det her. Der er muligheder for, at man kan give et tilhold, altså at ofret henvender sig til politiet og siger, at vedkommende bliver forfulgt på den og den måde, så kan politiet gå til den person, der forfølger, og sige: Det må du ikke. Man kan give et tilhold om, at vedkommende ikke må opsøge den pågældende.

Men der er noget, der tyder på, at politiet har lidt svært ved at håndtere de regler, i hvert fald nogle steder i landet mere end andre, for når jeg hører forskellige politifolk fra landet give forskelligt udtryk for, hvordan man bruger de her regler, er der noget, der tyder på, at det måske godt kunne gøres noget bedre. Jeg tror, at man måske alle steder i politiet kunne lære noget af de steder, hvor det fungerer bedst, og det vil jeg gerne opfordre til at man gør allerede nu,

for afgørelsen på spørgsmålet, om der skal være nye love, nye regler, nye måder at gøre tingene på, ligger lidt ud i fremtiden, men indtil det sker, synes jeg i den grad, at man internt i politiet har behov for at kigge på hinanden og finde ud af, at de steder, hvor man faktisk kører de her sager på en rigtig fornuftig og hurtig måde, kunne andre politikredse måske lære noget af.

Så den opfordring vil jeg gerne give, for de, der bliver krænket, bliver det altså stadig væk, og de vil også blive det i månederne fremover, indtil vi får lavet nye regler. Der vil formentlig også være nogle, der vil blive forfulgt, efter vi får lavet nye regler, men så har vi måske et endnu stærkere redskab at tage fat i. Det, der ligger i fremtiden, er jo, som flere har været inde på, at Strafferetsplejeudvalget er blevet bedt om at se på det her. I politisk sammenhæng har de oven i købet fået en meget, meget kort tidsfrist til at komme med et konkret, et fagligt og sagligt indspil til os politisk, sådan at vi kan tage stilling til, om vi skal lave en egentlig ny bestemmelse i straffeloven, der handler om stalking. Der bliver det så opgaven at få den afgrænset, sådan at vi præcis ved, hvad der ligger i udtrykket, hvornår det er det ene og det andet, også sådan, at potentielle gerningsmænd ved, hvad det er, de skal forholde sig til, hvad det er, der er lovligt, og hvad det er, der er ulovligt, men det kunne også være, vi fik nogle indspil til, hvordan den eksisterende ordning, som stadig væk vil fungere, fungerer.

Uanset om vi laver en paragraf, vil den eksisterende ordning med at give tilhold jo stadig væk være til stede. Den kan også bruges i alle mulige andre sammenhænge, men den vil også være til stede i forhold til den her type sager. Så der kunne det også være, at vi fik et indspil til, hvordan ikke så meget vi, men myndighederne, politiet, domstolene i endnu højere grad og endnu bedre kunne benytte de muligheder, der rent faktisk findes i dag. Jeg er helt overbevist om, at det her kan gøres bedre. Der er nogle, der har vist, at det kan gøres bedre, og derfor er der god grund til at gøre det.

Men på nuværende tidspunkt afviser vi beslutningsforslaget her, og det er altså ud fra, at der ikke er nogen grund til at løbe en åbentstående dør ind, arbejdet er allerede i fuld gang.

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Som nogle ordførere allerede tidligere har nævnt, er det jo en sag, der har været diskuteret godt og længe, bl.a. på foranledning af SF, og derfor virker det lidt underligt, at DF absolut nu pludselig skal til at tage det her forslag frem. Men jeg er fuldstændig klar over, at det selvfølgelig er for at markere sig, og herinde er det, fordi DF vil sige, at vi ikke har nogen holdning – vi, der nu afventer det videre arbejde på det her område. Så det vil jeg sådan set ikke bruge meget mere tid på. Jeg synes, at processen er godt i gang med det her forslag, og vi afventer nu, hvad der kommer frem, og vil diskutere det videre på det tidspunkt. Tak.

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Stalking er, som mange har været inde på, et ganske alvorligt problem for dem, der bliver udsat for det. Derfor vil jeg også gerne som andre takke SF for, at de for et par år siden satte det på Folketingets

dagsorden, igangsætte det arbejde, der førte til, at vi, samtlige Folketingets partier, for nylig blev enige om, at der skulle ske noget, og at der er blevet sat et arbejde i værk, som vil føre til, at vi meget snart vil få et lovforslag fremsat, og at der også vil komme forslag til, hvad der i øvrigt skal iværksættes af foranstaltninger for både at prøve at sikre, at man bedre kan tage hånd om dem, der bliver ofre for stalking, og at man kan gribe ind over for gerningsmændene og også kan straffe dem og give dem behandling, og hvad der ellers måtte være behov for.

Så ligesom de øvrige ordførere forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor Dansk Folkeparti opretholder det her beslutningsforslag, når alle Folketingets partier er enige om, at der skal iværksættes tiltag. De tiltag er iværksat, og der kommer til at ske noget på området.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:00

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg takker for en positiv debat, synes jeg, om det her forslag. Selv om der var nogle, der måske sådan samtidig med, at de var positive, følte sig lidt foranlediget til muligvis at skælde lidt ud – jeg synes ikke, det blev til så meget skældud, men lidt var der måske – synes jeg da set i forhold til, hvad der i øvrigt er sket under debatten, at det har været en udmærket debat. Jeg er så ikke enig med f.eks. fru Line Barfod, der til sidst sagde, at det har været et sådan nærmest unødvendigt forslag – eller unødvendigt at debattere dette i Retsudvalget. Det er jo ikke ret lang tid siden, at vi netop deltog i et møde med justitsministeren, hvor justitsministeren indkaldte partierne, og hvor ministeren var interesseret i at få en diskussion med os om, hvad der er af gode ideer og holdninger på det her område, inden at Straffelovrådet ret snart så kommer med en melding. Og det er vel et udtryk for, at der er behov for, at vi på nogle områder her strammer lovgivningen ganske alvorligt, og at der også er interesse for at diskutere det, ud over at Straffelovrådet er blevet sat i gang med emnet for noget tid siden.

Optimismen med hensyn til dem, der hjælper os med de her ting, er jeg igen måske ikke den, der deler allermost, for igen kan vi jo altså godt her i Folketinget tage stilling til ting, uden at vi nødvendigvis skal have en hel masse analyser frem og tilbage fra nogle andre end os selv af, hvad der skal ske. Der har vi i vores beslutningsforslag jo anført nogle af de ting, som vi synes det er helt oplagt at tage fat på, og det behøvede vi ikke nødvendigvis at have Straffelovrådet eller andre råd til at gå ned i ret mange detaljer i forhold til.

Jeg tror, man sagtens, når man hører de beretninger, man hører fra nogle af dem, der udsættes for stalking, kan sætte sig ind i, at det er nogle meget lave straffe, der gives på det her område, og at de tilhold, som egentlig skulle fungere ved, at man ikke må nærme sig med et bestemt område eller en bestemt person, ikke fungerer tilstrækkelig effektivt. Og for nogle af os var det også en øjenåbner, at en psykolog fra det psykiatriske hospital i Risskov kunne fortælle, at skal man stoppe de her stalkere, skal det gøres inden for de første 14 dage, hvis man skal være sikker på, at det har en effekt. Derfor er der nogle ting her, som trænger sig på.

Der er også hele området omkring forældreansvarsloven, som jo ligger i et særligt regi og bliver diskuteret i øjeblikket med justitsministeren, hvor der givetvis er behov for nogle opstramninger, fordi nogle benytter sig af den ene chance efter den anden til at rejse de her sager om forlængelse af diskussioner vedrørende forældremyndighed. Så det er bestemt et område, som det ikke bare er nok at vi lader nogle vurdere med hensyn til, hvad der skal ske. Vi skal også selv ind i debatten og selv foretage nogle prioriteringer. En af de

ting, som var meget interessant på vores høring i Retsudvalget med forskellige eksperter på det her område, var også, at repræsentanten for Nordsjælland Politi kunne fortælle, at der er brug for, hvis politiet skal gå mere aktivt, på en mere helstøbt måde ind i de her sager – på nogle områder kan man selvfølgelig godt gøre det allerede i dag – f.eks. zoneforbud over for dem, der udsætter andre for stalking; der er brug for bedre behandling, behandlingsstraffe; der er brug for aflytning af dem, der bliver ved og ved og ikke kan forstå, at man ikke skal forfølge andre mennesker.

Så der er sådan set nok at tage fat på. Det, vi så bare håber på, er, at der er villighed, når vi når hen på den anden side af ekspertudvalgets vurderinger, så det ikke bliver noget med, at vi siger: Nå ja, det så meget godt ud – og så bliver der i øvrigt ikke gjort mere. Men der synes jeg, jeg trods alt opfatter de meldinger, der er kommet i dag i Folketinget, som tegn på, at det er en sag, der ses på med stor alvor. Jeg synes også, og regeringspartierne ordførere var meget opmærksomme på, at der her er et behov, som vi skal tage seriøst.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Tom Behnke (KF):

Det er kun et opklarende spørgsmål, for jeg er helt med på, at sådan et forslag selvfølgelig bliver skrevet i al hast, for at man kan nå at få det med, få det behandlet i Folketinget og sådan noget, og jeg kunne såmænd også selv finde på at skrive et hurtigt forslag, hvis det var det, så ingen kritik af det.

Men der er simpelt hen en enkelt ting, det hedder jo ikke et punkt, det må nærmest hedde et komma, for der er noget mellem to kommaer, som i sig selv ikke giver mening, og derfor vil jeg godt høre forslagsstilleren, hvad han mener med det; for det tror jeg måske kunne være ret interessant. Det er ovre i anden spalte, i anden og tredje linje, hvor man skriver: »bevisvurderingen i sager af den karakter«.

Men der står ikke noget om, hvad der skal ske med bevisvurderingen, og derfor vil jeg godt høre: Hvad er det, vi er ude i her? Er det, at der ikke skal være nogen beviser til stede, eller at man skal se mildere på det, eller at man skal se strengere på, altså der skal flere beviser til? Der står ikke noget om, hvilken retning vi skal cykle i, og det synes jeg måske er lidt forvirrende. Altså, hvad skal der ske med bevisvurderingen i sager af den karakter? Hvad forestiller forslagsstillerne sig?

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Peter Skaarup (DF):

Der er jo ingen tvivl om, at det store problem for en, der er blevet udsat for trusler eller for stalking, er at bevise, at de handlinger, som den pågældende udsætter vedkommende for, er krænkende. For, som det også blev diskuteret på høringen, vil mange mennesker jo sætte pris på at få blomster, men en, der vil være fri for at have kontakt med en bestemt person, har jo ikke nødvendigvis lyst til at få blomster fra den pågældende hele tiden og igen hver anden dag eller at få henvendelser, telefonopringninger, sms'er eller lignende. Og det er det, der tænkes på her. Det er muligt, at det ikke er blevet formuleret fuldstændig optimalt, men det er i hvert fald det, der tænkes på: at i forbindelse med de beviser, der skal til, skal barren sænkes for, hvad der kan bruges i retten.

Altså, man skal simpelt hen styrke lovgivningen på det her område, og det gør man altså også ved at lave en reel definition på stal-

king, der så bedre kan bruges af anklagemyndighederne i sager ved retten.

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om dna-registrering.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 07.04.2011).

Kl. 14:06

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 14:07

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Efter dette beslutningsforslag skal regeringen inden udgangen af 2011 fremsætte et lovforslag, der indebærer, at alle nyfødte børn i Danmark samt alle udlændinge, der tager ophold i Danmark, skal registreres i et centralt dna-profilregister. Som jeg forstår beslutningsforslaget, er det sådan, at denne registrering skal være obligatorisk. Virkningen af en sådan obligatorisk registrering vil med tiden blive, at alle herboende, eller i hvert fald alle med lovligt ophold til sidst vil være registreret i dna-registeret.

Beslutningsforslaget er til dels en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 236, som blev fremsat den 21. april 2010. Dog var det vistnok bl.a. tanken med det tidligere beslutningsforslag, at registrering af nyfødte kun skulle finde sted med forældrenes samtykke, og så var udlændinge, der tager ophold i Danmark, vist ikke omfattet af det.

Begrundelsen for det aktuelle beslutningsforslag er, at dna er et meget effektivt værktøj til dels at fælde gerningsmanden til en forbrydelse, dels at rense en uskyldig for mistanke. Forslagsstillerne har bl.a. henvist til en drabssag fra Herning, hvor en 48-årig mand sad varetægtsfængslet i ca. 3 uger, før en dna-test viste, at han ikke kunne være gerningsmanden. Efterfølgende fandt politiet ved hjælp af dna-spor frem til den person, som nu er dømt for det pågældende drab.

Som jeg startede med at sige ved førstebehandlingen af det tidligere beslutningsforslag, ønsker regeringen naturligvis at give politiet de bedst mulige betingelser for at efterforske forbrydelser. Derfor kan ideen om en obligatorisk dna-registrering jo umiddelbart lyde ganske besnærende. Som reglerne er i dag, kan politiet registrere dna fra personer, som har været sigtet for en lovovertrædelse med en strafferamme på 1½-års fængsel eller derover, og derudover kan der ske en registrering af dna fra sigtede i visse sager om børneporno-grafisk materiale. Desuden kan politiet udtage dna-prøver fra personer, som selv ønsker at afgive dna for at rense sig for en mistanke,

og mig bekendt benyttede politiet bl.a. den mulighed i den drabssag fra Herning, som jeg lige nævnte.

Obligatorisk dna-registrering som foreslået er med andre ord ikke nødvendigt for at kunne rense uskyldige for mistanke ved hjælp af dna; det er allerede en mulighed i dag. Derimod vil jeg ikke bestride, at obligatorisk dna-registrering i visse sager vil kunne hjælpe politiet til at fælde gerningsmanden. Så i den forstand er beslutningsforslaget som sagt besnærende.

Men jeg må også understrege, at der er væsentlige hensyn, som trækker i den modsatte retning. Det er afspejlet i den europæiske menneskerettighedskonvention. Konventionen fastslår bl.a., at enhver har ret til respekt for sit privatliv, og at myndighederne kun kan gøre indgreb i denne ret, hvis det er nødvendigt i et demokratisk samfund, f.eks. af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller for at forebygge uro eller forbrydelser.

Så menneskerettighedskonventionen sætter altså nogle rammer for, hvor langt vi kan gå, og obligatorisk dna-registrering af alle nyfødte og udlændinge som foreslået vil efter alt at dømme være i strid med konventionens krav om respekt for privatlivet. Det kan man bl.a. udlede af en dom, som menneskerettighedsdomstolen afsagde den 4. december 2008. Baggrunden for den sag var, at man ved mistanke om et strafbart forhold i Storbritannien kunne opbevare fingeraftryk, celleprøver og dna-profiler fra den sigtede, uafhængigt af hvor alvorlig den pågældende lovovertrædelse var, og uafhængigt af hvor gammel den sigtede var. Opbevaring af det materiale kunne desuden ske uden tidsbegrænsning, og der var kun begrænsede muligheder for at få fjernet eller destrueret materialet efter en frifindelse eller en påtaleopgivelse.

Menneskerettighedsdomstolen fandt, at Storbritannien derved havde krænket menneskerettighedskonventionens bestemmelse om ret til respekt for privatlivet. Baggrunden for afgørelsen var bl.a., at man efter reglerne om tidsbegrænset opbevaring af dna-profiler fra personer, der havde været sigtet, men ikke dømt for noget strafbart, ikke havde ramt en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til at opklare forbrydelser og så på den anden side hensynet til privatlivet. Derfor kan der næppe herske tvivl om, at en generel obligatorisk dna-registrering som foreslået er uforenelig med menneskerettighedskonventionen.

I Danmark gav menneskerettighedsdomstolens afgørelse i øvrigt anledning til en ændring af loven om det centrale dna-profilregister. I konsekvens af dommen gennemførte man en tidsfrist for, hvor længe der i dna-registeret må opbevares dna-profiler fra sigtede, men ikke dømte personer.

Kl. 14:12

Lovændringen indebar nærmere bestemt, at dna-profiler fra sigtede nu skal slettes fra registeret, når der er forløbet 10 år fra frifindelse eller afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår.

Som det forhåbentlig skinner igennem, har jeg sådan set stor forståelse for de gode intentioner, der ligger bag beslutningsforslaget, men selv om samfundets interesse i at opklare og forebygge kriminalitet naturligvis er et legitimt og tungtvejende hensyn, så må indgreb i private interesser ikke blive så vidtgående, at de kommer til at stå i et misforhold til det gode formål.

Det gælder ikke kun dna-registrering. Efter de gældende regler i retsplejeloven kan politiet jo heller ikke optage fingeraftryk eller foretage telefonaflytninger af alle og enhver.

Så regeringen kan altså på den baggrund ikke støtte forslaget.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:13

Karen Hækkerup (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg var meget tilfreds med, hvad ministeren sagde, og jeg synes, det lød fornuftigt.

I den forbindelse har jeg et spørgsmål. Vi ved jo alle sammen, at vi står i nogle forhandlinger nu, hvor der skal forhandles om Danmarks økonomi, nemlig forhandlingerne om 2020-planen, og regeringen og Dansk Folkeparti har jo tradition for at handle. Der bliver givet lidt på værdierne, og så tager man lidt på økonomien. Og jeg noterede mig, at hr. Kristian Thulesen Dahl, som er finansordfører for Dansk Folkeparti, på et tidspunkt var ude at sige, at hvis hans parti skulle være med til at afskaffe efterlønnen, skulle de have noget igen. Det ville blive en samlet afvejning af, om de synes, de har fået nok. I den forbindelse blev bl.a. ønsket om grænsebomme fremsat.

Nu har vi tidligere set, at eksempelvis finansloven havde den pris, at den kriminelle lavalder skulle sænkes. Så vi har set de her handler tidligere. Derfor vil jeg bare spørge: Kan ministeren afvise, at man fra regeringens side vil gå ind på, at prisen for at få Dansk Folkeparti til at ville afskaffe efterlønnen er, at Danmark nu skal kendes som det land, hvor man bliver mødt med grænsebomme, når man kommer, og hvor man i øvrigt skal afgive et kendskrab, når man sidder i Øresundstoget og kører over broen?

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo altid interessant med politiske forhandlinger. Og endnu mere interessant ville det jo være, hvis de forhandlinger altid blev ført fra Folketingets talerstol. Sådan er det imidlertid ikke, og nu er det sådan, at Socialdemokratiet selv deltager i de forhandlinger, som finder sted i øjeblikket, og derfor går jeg også ud fra, at Socialdemokratiet følger med i forhandlingernes forløb.

Det, fru Karen Hækkerup nævner, er altså mig bekendt ikke noget, der har været rejst i forhandlingerne, men jeg sidder heller ikke direkte med i forhandlingerne, så meget kan jo være sket. Men med hensyn til den konkrete sag vil jeg bare sige, at regeringen har den holdning, som jeg har tilkendegivet, til det her forslag, og det ændrer sig jo ikke ved, at der føres forhandlinger.

Som jeg nævnte, har vi en konvention her, som under alle omstændigheder stiller sig i vejen for, hvor langt man ville kunne gå i retning af at lave sådanne registreringer. Det er helt bortset fra, at det er meget dyrt, så det ville jo også stride imod behovet for at reducere de offentlige udgifter.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:15

Karen Hækkerup (S):

Jo, men da man sænkede den kriminelle lavalder, gjorde man det jo også, på trods af at FN frarådede at gøre det, og så fandt man alligevel en løsning. Så regeringen og Dansk Folkeparti er jo kendt for at finde løsninger, hvor man fifler lidt og hiver lidt i hjørnerne, og så finder man en måde, hvor Dansk Folkeparti og regeringen i fællesskab kan blive enige. Jeg forstod ministerens svar sådan, at ministeren faktisk ikke vil give en garanti for, at en af de betalinger, man ville være villig til at give Dansk Folkeparti for at få Dansk Folkeparti til at lægge stemmer til afskaffelse af efterlønnen, ikke godt kunne være, at vi eksempelvis skal til at have dna-register i Dan-

mark. Det var sådan, jeg hørte ministeren; der er ikke nogen garanti for, at det her ikke kan være en del af prisen.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:16

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan høre, at fru Karen Hækkerup hører ting, som ikke bliver sagt. Jeg vil ikke ligefrem påstå, at fru Karen Hækkerup hører stemmer, men i hvert fald ting, som ikke bliver sagt. Jeg har jo forklaret, hvordan regeringen ser på det her. Vi kan ikke gå ind og gennemføre noget, som er i strid med konventioner. Det gjaldt i øvrigt ikke sænkelsen af den kriminelle lavalder; det er ikke i strid med nogen internationale aftaler.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan ikke lade være med lige at starte med at sige til den spørger, der var på før: Jamen det ville da også være forfærdeligt, hvis vi ud over at sænke den kriminelle lavalder og genindføre grænsekontrollen sikrede, at der kom et dna-register. Det ville da være helt forfærdeligt, hvis det skete, hvad? Eller kunne det i virkeligheden være meget fornuftigt? Kunne man ikke tænke sig, at det kunne være meget fornuftigt at gennemføre de tre ting? En af dem er jo så er blevet gennemført.

Nu nævner justitsministeren, at der vil være et problem i forhold til en konvention og Domstolen, hvis man skulle gennemføre det her forslag. Men det er jo sådan med PKU-registeret, hvor nyfødte bliver optaget ved fødslen, at det er en frivillig foreteelse. Derfor vil jeg spørge justitsministeren: Ville det egentlig ikke være i orden i forhold til den dom og den konvention, som ministeren nævner, at man udvidede dna-registeret ved at optage dem, der frivilligt gerne vil indgå i det, altså nyfødte og udlændinge, der kommer til landet?

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu skal man jo passe på med, hvad man siger fra Folketingets talerstol, hvis man ikke er sikker på det. Men det er klart, at der er forskel på obligatorisk registrering og så registreringer, som man frivilligt indlader sig på. Men en nærmere belysning af det sådan rent juridisk vil jeg bede om bliver foretaget under udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:18

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil lige tilføje sige, at det tror jeg også vi skal få gjort, fordi det, som domstolene udtaler sig om, er vel det forhold, at en sigtet har været ked af, i og med at vedkommende ikke har været dømt, at være optaget i registeret, og derfor har man så lavet den regel om, at man skal slette de pågældende efter 10 år. Men det er jo ikke på samme måde i forhold til domfældte eller på samme måde i forhold til dem, der frivilligt lader sig optage i det her register.

I Dansk Folkeparti ser vi nogle store fordele, ved at lade f.eks. alle nyfødte være optaget i registeret også på frivillig basis, for det betyder jo, at man kan udelukke dem, der er optaget i registeret, hvis de er uskyldige, fra kriminelle handlinger, og i og med at relativt mange formentlig vil være i et sådant register, vil man meget nemt kunne udelukke rigtig mange i en given sag om voldtægt eller drab, der har fundet sted.

På samme måde, hvis der f.eks. er tale om en naturkatastrofe som tsunamien i Thailand i sin tid og andre steder, kan man også på forhånd meget hurtigt udelukke en hel masse mennesker fra at være dem, der er omkommet i den givne situation. Så der er altså store fordele og besparelser at hente for samfundet, hvis man kunne gennemføre det her forslag også på frivillig basis.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:19

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror under alle omstændigheder, at der vil være en række momenter, der vil indgå i en sådan samlet vurdering af, hvornår sådan nogle registre er i overensstemmelse med vores internationale forpligtelser eller ikke er det. Nu har jeg forstået det her beslutningsforslag således, at det angår en obligatorisk registrering, og det er det, jeg har forholdt mig til.

Kl. 14:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Vi har i Venstre, havde jeg nær sagt, naturligvis den opfattelse, at politi og anklagemyndighed skal have tidssvarende og bedst mulige inden for rimelighedens grænser virkemidler og hjemler til at kunne opklare forbrydelser, og for svære forbrydelser, hård kriminalitet, skal man naturligvis være indstillet på at give inden for retssamfundets rammer nødvendige, vidtgående beføjelser.

Men lad mig sige det med det samme. Det her forslag kan vi ikke støtte. Vi må sige, at Dansk Folkepartis tanker om, at regeringen skal pålægges at komme med et forslag, som medfører, at alle nyfødte børn i Danmark og alle udlændinge, som tager ophold her i landet, skal registreres i et centralt dna-profil-register, med henblik på at en sådan dna-profil vil afsløre gerningsmanden til en forbrydelse og rense uskyldige for mistanke, synes vi simpelt hen er for stort et apparat at etablere i forhold til det problem, i de enkelte tilfælde ganske alvorlige problemer, men dog i den store sammenhæng et relativt begrænset i antal, som forslaget tager sigte på at løse. Der er ganske enkelt for os at se ikke proportionalitet i det her forslag. Det er en genfremsættelse fra april 2010, og der sagde vi også nej til forslaget.

Det er jo i forvejen sådan, at politiet efter de nuværende regler kan udtage og opbevare en dna-prøve fra en person, som selv ønsker at afgive en sådan prøve med henblik på at rense sig fra en mistanke. Vi ved også jævnfør ministerens netop afgivne redegørelse her fra talerstolen, at der er problemer i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention vedrørende den enkelte persons ret til privatliv. Der er domsafsigelser fra Storbritannien, som giver baggrund for at hævde og fastholde, at her er et problem.

Endelig må vi sige, at der vel ved ethvert register og særlig sådan et som det her er ganske principielle spørgsmål og overvejelser omkring afgrænsningen af det, opbevaringen af det, den tid, hvori materialet skal opbevares, hvem der har tilgang til oplysningerne. Det vil

jo på sigt og i de forkerte hænder være helt fantastisk værdifulde oplysninger, og i de forkerte hænder også frygtelige oplysninger, som man kan forestille sig kan bruges til mange forfærdelige ting. Der er ingen grund til, når ikke der er et berettiget behov, at løbe sådan en risiko. Hvor mange alvorlige forbrydelser i det her land er det, der ikke bliver opklaret? I hvert fald på sigt bliver jo de 99,9 pct. opklaret alle sammen. Så hvad er det egentlig for et problem, vi taler om? Dertil skal vi så lægge, at det vil koste meget, meget store beløb at etablere et sådant register og hertil årlige udgifter også af betragtelig størrelse, penge, som kunne være brugt til mange andre ting, til uddannelse, til sociale formål, til kriminalitetsforebyggelse osv.

Alt det fører altså til, at vi bliver nødt til at sige til Dansk Folkeparti, at vi ikke synes, at der er proportionalitet i det, og vi må, som vi har gjort tidligere, sige nej tak til forslaget.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Karen Hækkerup (S):

Det er jeg meget tryk ved. Jeg ville heller ikke synes, det var særlig liberalt, hvis vi i Danmark skulle have et dna-politi, der skulle stå side om side med grænsebommene og udtage kindskrab ved den tyske grænse eller ved Øresundstoget. Det havde set mystisk ud, hvis man på den måde havde sagt, at alle udlændinge, der kommer ind i landet, skulle aflevere en dna-prøve. Så jeg er sådan set meget tilfreds med, at Venstre ikke vil være med til, at turister og andre godtfolk, der har lyst til at besøge vores land, skal aflevere kindskrab på vejen ind.

Jeg vil gerne spørge til det med økonomien, for Venstres ordfører nævner, at det jo vil koste mange penge at etablere et system som det her. Hvor mange penge præcis taler vi egentlig om?

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:26

Kim Andersen (V):

Det er et rigtig godt spørgsmål, som man siger, når man ikke rigtig ved, hvad man skal svare. Jeg kan ikke svare præcis på spørgsmålet om, hvor mange penge det er. Jeg har hørt, at beløbet løseligt er i milliardklassen, men det er selvfølgelig også et spørgsmål om afgrænsning, altså hvor meget drift man indregner, og i hvor mange år frem. Jeg ved det ikke, men det, jeg i hvert fald har fået at vide og har erfaret igennem de dokumenter, jeg har læst i forbindelse med det her problems behandling og det her forslags behandling, er, at det er meget, meget store beløb, og at det er vedvarende beløb, altså år efter år. Ud over de principielle problemer omkring afgrænsning og bevaring af registeroplysninger må jeg altså for mit eget vedkommende sige, at jeg i den situation, vi står i, synes, at det er problematisk at begynde at overveje at disponere så mange midler til et så snævert område som det her, når landet fattes penge.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:27

Karen Hækkerup (S):

Så kan man jo begynde at regne baglæns. Hvor mange års mindre efterløn skal der være råd til, hvis vi skal have det her dna-register? Men det er selvfølgelig nogle forhandlinger, der ligger internt mel-

lem V og K og Dansk Folkeparti, så jeg siger bare tak for besvarelsen.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Giver det anledning til flere bemærkninger fra ordføreren?

Kl. 14:27

Kim Andersen (V):

Selv tak.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan ikke lade være med lige at sige til den spørger, der var før, at det jo er sådan, som der også står i forslaget, at man allerede i dag, når der fødes børn i Danmark, tager en blodprøve. Der kan være nogle enkelte forældre, der siger, at det vil de ikke, men stort set alle børn tager man en blodprøve fra, og derfor er det jo ikke dyrere end som så. Det vil jo ikke være dyrere, end det er allerede i dag, når man optager de her prøver til PKU-registeret. Det eneste, der skal ske, er enten at konvertere den pågældende prøve til dna-registeret eller at tage en ekstra blodprøve, når nu den her lægevogn er inde, i forbindelse med at der er født et barn. Så det er ikke så uoverstigeligt.

Men jeg vil godt spørge hr. Kim Andersen: Når hr. Kim Andersen siger, at 99,9 pct. af alle alvorlige forbrydelser i Danmark bliver opklaret, hvor har hr. Kim Andersen så det tal fra? Det er i hvert fald ikke det tal, jeg kender.

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Kim Andersen (V):

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at det beslutningsforslag, vi har til behandling nu, B 128, taler om, at alle nyfødte børn og alle udlændinge, der kommer til Danmark og tager ophold her, skal indgå i et sådant register. Det er jo altså noget andet end et frivilligt register for blodprøver fra nyfødte. Det håber jeg vi er enige om. Den fuldstændige decimalprocentsats for opklaring af alvorlige forbrydelser er jeg sikker på at vi kan finde i en årbog eller en årsrapport fra domstolene eller fra Rigspolitiet. Er jeg kommet til at huske en decimal forkert, skal jeg på forhånd beklage. Men jeg tror, at det tal, jeg angav, er meget retningsgivende for det, der er virkeligheden med hensyn til det spørgsmål, vi her drøfter.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:29

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, at vi tager spørgsmål om den tekniske udformning af PKU-registeret osv. op senere i debatten, men jeg kan i hvert fald sige, at det ikke er nogen uoverstigelig omkostning at tage den ekstra blodprøve eller at lave den konvertering, som vi taler om her.

Men det andet spørgsmål handler jo om opklaringsprocenterne her i landet er forbavsende små. De ligger samlet set på ca. 20 pct. og derunder for forbrydelser begået i Danmark. Så kan man selvfølgelig diskutere, om de alvorligere forbrydelser i højere grad

bliver opklaret end de mindre alvorlige. Jeg ved ikke, om et indbrud ikke er særlig alvorligt. Jeg synes, det er alvorligt nok at få gennemrodet sine ting og frastjålet de kære ejendele, man har. Det er alvorligt nok, jeg vil sige, at det er en alvorlig forbrydelse. Men de bliver jo i hvert fald opklaret i et ekstremt lille omfang, og hvis man kunne tage en dna-prøve af de f.eks. østeuropæiske kriminelle, der er kommet til Danmark, så ville man kunne opklare et meget stort antal indbrud, i og med at de står bag meget indbrudskriminalitet i Danmark, i serier, som det er tilfældet.

Når det angår drab, og når det angår voldtægt, er opklaringsprocenterne klart bedre end de 20 pct., men de er ikke på 99,9 pct., slet ikke. Og det er derfor, jeg siger, at i forholdet mellem de forskellige forbrydelser har hr. Kim Andersen ret i, at der samlet set er flere af de drab og voldtægter, vi taler om, der bliver opklaret, men det er jo langtfra alle, og det er derfor, at det her forslag er yderst relevant, både når det gælder f.eks. indbrud, og når det gælder drab og voldtægt.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Kim Andersen (V):

Tak. Når hr. Peter Skaarup nævner omkostningerne ved PKU-prøvetagning af nyfødte, er vi nødt til at blive enige om, at der er tale om en frivillig ordning. Det, der bliver lagt op til her i beslutningsforslaget, er en obligatorisk ordning. Det er rent principielt to forskellige ting i den her sammenhæng.

Så bliver jeg også nødt til at fastholde, at når hr. Peter Skaarup siger, at det langtfra er alle alvorlige forbrydelser, der bliver opklaret, og jeg siger, at det er meget få alvorlige forbrydelser, der ikke bliver opklaret, så tror jeg lidt, det er diskussionen om, om vandglas-set er halvt fuldt eller halvt tomt; det er lidt den tilgang til problemstillingen, der er. Min tilgang er, at når vi taler om drab, om grov vold og om voldtægter, er det meget få af disse forbrydelser, der i Danmark ikke på et eller andet tidspunkt bliver opklaret. Det var det, jeg sagde, og det fastholder jeg.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er også en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 14:32

Tom Behnke (KF):

Det er kun for at give Venstres ordfører en chance, for der er jo meget, der skal svares på, og spørgsmålene kan være brede. Der er et enkelt element i hr. Peter Skaarups spørgsmål, der ikke blev reflekteret så meget over, og det synes jeg at hr. Kim Andersen måske lige skulle have lejligheden til at gøre. Det var i forhold til, at hr. Peter Skaarup siger, at man nu har blodprøverne i forvejen, altså at dem tager man i forvejen, osv., så det vel ikke kan være mange basseører, vi taler om, i forhold til hvis man skal sidde og lave en dna-screening og -kode.

Kan jeg ikke få hr. Kim Andersen til at bekræfte, at én ting er, at man har en bloddråbe liggende, men at noget helt andet er, hvis man skal til at lave en analyse af den bloddråbe for at finde en dna-streng og dermed en dna-kode, der gør den pågældende person identificerbar? Sidst jeg hørte et tal, mener jeg, at det lå på 1.200 kr. pr. prøve at skulle lave det her, og ganget op med antal borgere her i landet begynder det vel alligevel at nærme sig nogle penge, der udgør et anseligt beløb. Jeg vil bare lige have Venstres ordfører til at bekræfte, at det er i den retning, vi taler, altså at det ikke er gratis.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kim Andersen (V):

Tak for spørgsmålet. Som jeg sagde i min ordførertale, er det ikke gratis, og det bliver til rigtig mange penge, når vi ganger op med det antal, vi nu skal gange med, når vi snakker om alle nyfødte børn og alle udlændinge, der tager ophold her i landet. Der er jo forskel på, om man tager en blodprøve til det såkaldte PKU-register, eller om man skal lave en prøve med en efterfølgende analyse til et dna-register. Der er – det er fuldstændig rigtigt – en helt markant forskel, og det tror jeg i og for sig også at hr. Peter Skaarup er udmærket klar over.

Derfor er det en selvstændig problemstilling i forbindelse med behandlingen af det her forslag, at vi taler om så ustyrlig mange penge, som det i virkeligheden er. Og jeg må indrømme, at det er lidt overraskende for mig, at man kan tage så let på et forslag, der involverer så mange penge i en tid, hvor landet fattes midler, og hvor der er så mange andre formål, vi kunne anvende dem fornuftigt til, hvis vi i øvrigt havde dem, f.eks. uddannelse og sociale formål.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg kan ikke se, at der er flere, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er fru Karen Hækkerup, ordfører for Socialdemokraterne.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Det er ikke hver dag, der sådan fremsættes forslag i Folketinget, som, hvis man vedtager dem, med et snuptag vil komme til at betyde, at der er en udskrivning på omkring 1 mia. kr. Det hører da bestemt til sjældenhederne. Vi kan jo så sige – for at blive i den polemik, der lige var omkring, hvor mange børn der bliver født, og hvad det koster at lave de her blodprøver og lave en analyse – at hvis man sådan skal se det fra regeringens synspunkt, så er der jo det ene lyspunkt ved det, at efter at regeringen har indført brugerbetaling på barnløshed, falder fødselstallet i Danmark. Så man kunne selvfølgelig spare lidt der.

Jeg skal selvfølgelig på vegne af Socialdemokraterne afvise det her forslag. Vi går ikke ind for, at der skal være et dna-register for alle nyfødte, og vi går ikke ind for, at udlændinge, der krydser vores grænse, uanset hvordan de kommer hertil, skal aflevere et kendskab på vejen ind over grænsen. Jeg synes, det er noget mærkeligt noget, at man på den måde vil have, at vi alle sammen skal være i et dna-register.

Egentlig tror jeg, man kan sige, at der er mange tilgange til det. Er man bange for at være i et dna-register, eller skal man kun være der, hvis man er mistænkt? Der er nogle, der ville sige, at hvorfor lave et system, som Erich Honecker ville have været ellevild for at få indført. Andre vil sige: Hvorfor skal vi ikke bare sige, at så lang tid, man ikke har gjort noget, er man uskyldig, og så er man ikke mistænkt for noget? Og så har vi i øvrigt nogle regler, der gør, at hvis man er mistænkt, kan man blive undersøgt, og så kommer man også i et register.

Det, jeg synes er vigtigt ved det her, er, at et dna-register jo ikke vil forhindre forbrydelserne i at ske. Det vil selvfølgelig gøre, at nogle forbrydelser vil være lettere og hurtigere at få opklaret, men forbrydelser ville jo trods alt ske alligevel. Og så er der det med, at det koster 1 mia. kr. Det synes jeg er mange penge, og jeg synes ikke, det er særlig liberalt, at man fremsætter forslag om, at vi skal ha-

Kl. 14:33

ve et samfund, hvor de ved at krydse grænsen også samtidig skal aflevere en dna-prøve for at komme ind i vores land. Så alt i alt kan jeg bare sige, at Socialdemokraterne ikke støtter forslaget.

Kl. 14:33

Hr. Peter Skaarup nævnte før, at der er en lav opklaringsprocent, og at eksempelvis indbrud ikke særlig tit bliver opklaret. Det er jeg meget, meget enig med Dansk Folkeparti i er et kæmpeproblem, for de mennesker, der bliver udsat for indbrud, bliver udsat for nogle alvorlige forbrydelser, og de mister en del af den elementære tryghed, der skal være om, at man kan være sikker i sit hjem. Men når mange af indbruddene ikke bliver opklaret, skyldes det jo eksempelvis, at der ikke findes dna, altså at der ikke efterlades dna. For findes der dna, så fanger man jo også tit de forbrydere, der er, eftersom det ganske ofte er de samme, der tager rundt og begår rigtig mange indbrud. Nogle gange, når man så finder et dna, der kan knyttes til en af indbrudstyvene, har man lige pludselig fået løst 16 eller 20 sager. Så det med, at sagerne ikke bliver opklaret, handler ikke om, at der ikke er dna-prøver, men at der simpelt hen ikke findes dna på de gerningssteder.

Så vil jeg sige om østeuropæiske kriminelle, som hr. Peter Skaarup også nævnte, at det ville være rart, hvis vi kunne tage blodprøver på dem. Det er jeg da sådan set enig i, men jeg ved ikke, om man forestiller sig, at man skulle lave en kø nede ved grænsen, hvor der stod »Østeuropæiske kriminelle«, og så skal de holde i den bilkø, og så kan de få taget en prøve. Det er jo sådan i dag, at hvis man er mistænkt for noget, kan man godt få taget en prøve, også selv om man kommer fra Østeuropa, og også selv om man er kriminel. Så det betyder jo altså ikke, at hvis vi afviser det her forslag, er der ikke nogen østeuropæiske kriminelle, der kan fanges. Det kan de godt, og det gør politiet heldigvis også i stigende grad, når der kommer folk til landet, som kommer hertil for at begå kriminalitet.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:38

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at fru Karen Hækkerup bevæger sig meget let hen over forslaget. Det er, som om man har siddet i den socialdemokratiske gruppe og nærmest gjort lidt nar af, at nogle overhovedet kunne finde på at fremsætte sådan et forslag. Og så kommer der nogle ting som f.eks.: Jamen det stopper ikke kriminalitet, der bliver ikke færre kriminelle handlinger, fordi man indfører et dna-register.

Der må jeg altså bare sige, at jeg er helt overbevist om, at der bliver færre kriminelle handlinger. Prøv nu at tage f.eks. Amagersagen. Amagermanden er en 45-årig mand, der over tid har begået både drab og voldtægter. Hvis han var blevet taget på et tidligt tidspunkt via et dna-register, ville man have kunnet redde de mange mennesker, de mange ofre, der har været i kølvandet på den Amagermands kriminalitet. Det er for mig et rigtig godt argument for at indføre et dna-register, der rækker lidt længere ud end det, vi har nu.

Derfor vil jeg spørge fru Karen Hækkerup, om ikke Socialdemokraterne, uanset at man så ikke lige går ind for det her forslag, kunne være med på, at man udvider dna-registeret yderligere i forhold til det, det er nu. For gør man det, vil man kunne stoppe kriminalitet, og så vil man faktisk kunne forhindre kriminalitet. Det viser al erfaring.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Karen Hækkerup (S):

Som ministeren også redegjorde for, skal vi bevæge os inden for de grænser, der er i forhold til menneskerettighedskonventionen. Og der har vi, tror jeg, lagt os på maksimum af, hvad man kan, i forhold til hvordan vi opbevarer dna herhjemme. Så jeg tror ikke, at det er muligt at udvide det yderligere.

Så vil jeg sige om Amagermanden, at det jo er en forfærdelig tragisk sag. Men når Dansk Folkepartis ordfører siger, at man ville kunne have forhindret ny kriminalitet, så havde det jo kun været en sandhed, for så vidt man havde puttet Amagermanden i fængsel første gang, og at han så var blevet løsladt og aldrig mere havde begået kriminalitet. Det kan jo godt være, at nogle kriminelle ikke ville holde op med at begå kriminalitet, selv om de havde været i fængsel. Dermed kan man jo ikke nødvendigvis sige, at der ikke ville være kommet ofre. Men det er da klart, at eksempelvis sådan en sag som den om Amagermanden ville være blevet løst meget hurtigere. Det siger sig selv.

Men når man skal veje alting op for og imod og over for hinanden – skal vi bruge en milliard, skal vi registrere alle danskere, skal vi på den galejs; og hvad er der på plussiden, og hvad er der på den negative side? – så må jeg sige, at det altså er en klar afvisning fra os.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der var endnu en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:41

Peter Skaarup (DF):

Men det var da rart, at fru Karen Hækkerup trods alt erkendte, at det, der blev sagt i ordførertalen, ikke var korrekt. For det er nemlig rigtigt, som fru Karen Hækkerup siger, at kunne man have fængslet Amagermanden og andre serieforbrydere, vi kender til her i landet, på et tidligt tidspunkt, ville vi også forhindre, at de begik ny kriminalitet. Medmindre man gør, som Socialdemokraterne og SF og Enhedslisten og De Radikale ofte vil, nemlig laver nogle meget korte fængselsstraffe, der gør, at forbryderne bliver løsladt igen hurtigt. Det er selvfølgelig en mulighed, som jeg ikke håber fru Karen Hækkerup støtter.

Man jeg synes bare, at man skal tage det mere seriøst hos Socialdemokratiet end at holde nogle små rundbordsdiskussioner og latterliggøre et forslag, der faktisk har til hensigt at hjælpe ofre, ved at der bliver begået mindre kriminalitet i Danmark. Der må det jo være vores opgave her i Folketinget, når vi er samlet for at diskutere forskellige forslag, at stille os på den lovydige del af befolkningens side, som er trætte af kriminalitet, og som er trætte af overfald, og vi skal være imod dem, der rent faktisk begår kriminaliteten. Der vil dna-registeret hjælpe os.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg vil bare lige minde om, at der er 1 minuts taletid i de korte bemærkninger.

Så er det ordføreren.

Kl. 14:42

Karen Hækkerup (S):

Jeg er egentlig personligt ikke så forskrækket over dna-registre, men jeg ved, at der er rigtig mange lovydige borgere, som hr. Peter Skaarup gerne vil tale på vegne af, der gerne vil have sig frabedt at skulle i noget som helst register, så lang tid de ikke har gjort noget som helst forkert. Den debat synes jeg da også må følge med, når man diskuterer, om vi alle sammen skal være i et dna-register.

Der vil være nogle, der ligesom jeg har det forholdsvis afslappet med det, og som har tillid til, at det nok skal gå. Og så vil der være andre, der vil sige: Det vil jeg simpelt hen aldrig nogen sinde finde mig i.

Jeg synes, vi må sige, at taler man om at indføre et dna-register, som vi alle sammen skal være i, er det en så principiel debat, at skal man nogen sinde nå derhen – det kan da godt være, at Danmark er der om 50 år – så kræver det, at det er en debat, man har taget, og at der er nogenlunde enighed i befolkningen om at det er den rigtige vej at gå. Der synes jeg bare slet ikke vi er lige nu, og jeg synes ikke, at jeg kan finde grundlaget for at skulle indføre det her dna-register for os alle sammen. Jeg synes også, det er usmageligt, at alle udlændinge, der krydser vores grænse, skal afgive en dna-prøve. Jeg forstår heller ikke, hvor Dansk Folkeparti vil finde den ene milliard kroner, som det her åbenbart koster. Jeg synes også, vi skal passe på med at kaste os ud i nogle regler, hvor vi bryder med menneskerettighedskonventionen.

Jeg må ærlig talt sige, at når jeg vejer det hele op, for og imod, så er det rigtigt. Og når hr. Peter Skaarup nævner Amagermanden, har hr. Peter Skaarup ret i, at lige præcis i den sag ville man have kunnet pågribe gerningsmanden tidligere. Men det havde stadig væk krævet, at den første forbrydelse var blevet udført, og at man havde fået et dna-spor. Ellers havde man jo ikke kunnet fange ham.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Den næste er fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF – Socialistisk Folkeparti – som ordfører.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er ingen tvivl om, at dna-profiler er et utrolig vigtigt værktøj for politiet. Det har virkelig vundet indpas, og det medvirker også til opklaringen af rigtig mange forbrydelser. Man kan da godt se nytten af det register, som hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti foreslår. Umiddelbart har jeg personligt svært ved at se kriminaliseringen af alle mennesker ved at placere dem i et dna-register. Vi er i forvejen placeret i et cpr-register, hvor der også indgår en masse personlige oplysninger. Det her register vil jo i så fald kun blive anvendt, når man har et spor, som bliver koblet med noget kriminelt, der er foregået på et gerningssted. Man skal bare sørge for, at det bevisemæssigt ikke står alene, så man også er sikker på, at man har fat i den rigtige gerningsmand.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, er der faldet en dom ved Menneskerettighedsdomstolen, og det har betydet, at vi i Danmark har måttet ændre på vores lovgivning. Vi har i SF stor respekt for konventioner og menneskerettigheder, derfor retter vi os selvfølgelig efter det, og jeg bliver nødt til at sige til hr. Peter Skaarup, at det her forslag jo ikke bliver lovligt af, at Dansk Folkeparti fremsætter det snart i den ene sammenhæng og snart i den anden sammenhæng. Jeg tror, vi har haft et frivilligt register, og jeg har også set, at Dansk Folkeparti har været ude i pressen og foreslå, at drengebørn og udlændinge skal registreres, og nu kommer så det her forslag. Der ligger en dom fra menneskerettighedsdomstolen på det her område, og det bliver vi naturligvis nødt til at rette os efter.

Så er der prisen på den her sag, som vi har diskuteret. På et tidspunkt var jeg i praktik hos politiet og var med ude at følge deres indbrudspatrulje sådan en sommer, og der fik jeg i hvert fald oplyst, at en prøve koster 5.000 kr. Det er jo også en sum penge, når vi så skal begynde at regne det sammen med, hvor mange danskere der er, og alle de udlændinge, som efterhånden gæster vores land og som arbejder i vores land. Det kunne godt gå hen at komme til at koste

nogle penge, og jeg kan ikke se heller, at Dansk Folkeparti anviser nogen finansiering i præcis det her forslag.

Så SF må sige nej tak til det her forslag.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:46

Peter Skaarup (DF):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde faktisk en rigtig ting, synes jeg, i ordførertalen, og den rigtige ting var, at det her register kun vil blive anvendt i tilfælde af, at der begås kriminalitet. Det er jo lige præcis det helt essentielle ved forslaget. Derfor kan fru Karina Lorentzen Dehnhardt også sagtens sige til de øvrige venner i SF, at de ikke behøver at være så bekymrede for det her, ligesom en stor del af den danske befolkning heller ikke er bekymret for det, for hver gang man spørger danskerne, om de synes, det er en god idé, er der et stort flertal, der faktisk synes, det er en god idé for at forhindre kriminalitet.

Men når det kun bliver brugt i de tilfælde, hvad er problemet så? Altså, hvis man har rent mel i posen, hvad er problemet så med at stå i et sådant register? Det er egentlig mit spørgsmål. Og når vi så er blevet ved med at fremsætte dette forslag, er det jo, fordi vi kan se et behov for at opklare f.eks. indbrudskriminalitet, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt selv har oplevet. Der er der et behov for at gøre noget, og prisen er faldende. Den teknologiske udvikling går stærkt.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg tror ikke, der er noget problem for hr. Peter Skaarup ved at stå i et sådant register, og jeg ville heller ikke have noget imod det, men der findes personer, som vil synes, det er et indgreb i deres personlige frihed. Og vi skal jo i hvert fald altid som politikere også tænke lidt over, hvad konsekvenserne af det her kan blive i fremtiden, hvad det kan bruges til, og hvilke sammenhænge det kan indgå i fremover.

Jeg tror, det i dag vil være svært at stå her på talerstolen og vurdere, hvad det her kan føre med sig, og der synes jeg jo, det er interessant, at Enhedslisten har et forslag her senere i dag om et frihedsråd, som ligesom skal rådgive politikerne i forhold til indgreb i frihedsrettighederne. Der findes borgere, som vil have noget imod det her, og der skal være en balance i forhold til indgrebet i den personlige frihed. Nu er der jo netop faldet en dom på det her område, og det synes jeg at vi skal respektere. Vi skal vise respekt for konventionerne og for menneskerettighedsdomme.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:48

Peter Skaarup (DF):

Nu kan man jo altid diskutere, om den dom er en, vi skal lade os tyranisere af og sige: Sådant skal vi bare gøre. Folketinget har så engang vedtaget, at det vil man gøre. Det vil sige, at man ikke må gemme de her prøver fra sigtede længere end 10 år, og det er så også fint nok. Men det, jeg vil spørge fru Karina Lorentzen Dehnhardt om, er, at hvis man nu forestillede sig, at det var frivilligt, kunne fru Karina Lorentzen Dehnhardt så finde nogen fornuftige argumenter imod et dna-register? For en domstol vil jo formentlig ikke på nogen måder

kunne gå af, at man frivilligt går ind og lader sig registrere, ligesom man gør med de nyfødte i PKU-registeret i dag. Der kommer en vogn forbi, og man spørger forældrene, om man kan tage en blodprøve, så pågældende kan indgå i det her register, og det har så nogle fordele, og det bliver forklaret. Der vil de fleste forældre sige: Jamen selvfølgelig. Sådant vil det formentlig også være, hvis der blev spurgt, om man ville lade den prøve være en del af et dna-register, for de fleste mennesker vil også sige: Jamen min lille nyfødte kommer aldrig ud i noget kriminalitet. Derfor vil det være fornuftigt at lade den pågældende være fri for at blive mistænkt i nogen som helst sager.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Frivillighed er selvfølgelig én ting, men man kan så diskutere, hvad det så kan bruges til, når det alligevel ikke bliver et fuldstændig dna-register. Man kan sige, at der selvfølgelig står nogle, som man ville kunne anvende i nogle sammenhænge. Jeg vil da også forvente, at borgerne i en eller anden udstrækning, når de fylder 18 år og selv overtager myndighedsansvaret, skulle tage stilling til, om de fortsat vil være i sådan et register, men jeg kan da ikke forestille mig, at alle de udlændinge, der kommer til Danmark, så vil lade sig registrere i sådan et register.

Jeg synes, der er en udmærket balance i, at vi fortsætter på den måde, vi har gjort, og jeg glæder mig ved, at vi trods alt i Danmark er rigtig, rigtig gode til at opklare de allerallergroveste forbrydelser. Danmark har en meget høj og flot procentrate, når det gælder opklaringen af f.eks. mord, og det tror jeg bl.a. – i hvert fald hvis man læser Bent Isagers bog – har noget at gøre med, at vi f.eks. anvender dna-profiler og har et cpr-register, så vil til enhver tid ved, hvor borgerne bor henne, og det er jeg sådan set ret tryk ved.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Der er som nævnt tale om en genfremsættelse, og derfor vil det, jeg siger, formentlig også af mange blive opfattet som værende en genfremsættelse af de synspunkter, jeg tidligere har fremsat, nemlig at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget her. Vi anerkender fuldt ud, at der kan være en række fordele forbundet med at have et altomfattende dna-register – det er der sådan set ikke nogen tvivl om. Jeg hører også de argumenter, der bliver ført for, hvad et sådant register ville kunne bruges til, hvordan det kan lette nogle ting. Det er sådan set argumenter, der er rigtige nok, og der er egentlig ikke sagt noget forkert i den sammenhæng, men det, der bare gør sig gældende, er, at der ikke kun er fordele ved det, der er også en række ulemper. Og der er man så nødt til at veje fordele og ulemper op imod hinanden og se, hvor man så lander henne. Og der lander vi altså fra konservativ side der, hvor vi siger, at vi ikke kan støtte et sådant forslag. Vi er tilfreds med den ordning, vi har i dag, hvor man kan gøre sig fortjent til at komme i et sådant register ved at påkalde sig myndighedernes opmærksomhed på den ene eller anden måde, men alle andre skal ikke i.

Vi har det såkaldte PKU-register over alle nyfødte igennem de sidste mange, mange år, hvor de har afleveret en dråbe blod, men det er jo et spørgsmål om, at det er et register, hvor der ligger en blod-

dråbe og ikke en dna-profil. Det at skulle lave alle de bloddråber om til dna-profiler vil jo koste svimlende formuer.

Det andet, man skal huske på, er, at der måske er nogen, der sidder og tænker: Joh, men hvad nu, hvis man har en eller anden sag, hvor det kunne være meget rart, hvis man kunne få lov til at kigge ned i det der PKU-register? Den mulighed er der faktisk allerede i dag. Domstolene kan jo med en kendelse lukke det register op i helt konkrete sager, og hvis der f.eks. er nogle bortkomne eller, som vi senest så det i forbindelse med tsunamiofrene, tvivl om identiteten på nogle, vil man kunne gå ind at sige, at vi har en idé om, at det kunne være den og den, og så kan man simpelt hen gå ind at hente den persons bloddråbe og deraf lave en dna-profil-analyse og så få bekræftet eller afkræftet, om det er vedkommende. Så på den måde kan det register altså bruges. Men det er ikke sådan, som forslagsstillerne mener det skal være, nemlig at man har et dna-register over alle borgere her i landet, for ifølge forslagsstillerne skal det være sådan, at hver gang der har været en forbrydelse, kan man samle de dna-spor, der er på gerningsstedet, og så køre dem igennem databasen, og så kommer der et antal personer ud på den anden side, og de personer skal så til at argumentere for, hvorfor det ikke er dem, der har begået forbrydelsen.

Den måde at lave omvendt bevisbyrde på bryder vi os ikke om, og det er altså et retssikkerhedsmæssigt dilemma, der vil opstå, og grunden til, at det vil opstå, er, at hvis vi alle er i et sådant register, vil det være meget, meget nemt at plante det, der hedder falske dna-spor, på et gerningssted. Jeg skal ikke stå her og undervise i det, for der er helst ikke nogen, der skal få dårlige ideer, men det er muligt at plante dna-spor på et gerningssted og dermed kaste skylden eller i hvert fald mistanken på nogle andre. Hvis vi alle er i sådan et register, vil det være meget nemt at kaste skylden på en anden, og så skal en anden person altså så stå og bevise sin uskyld, og det synes vi ikke er hensigtsmæssigt.

Det, der også gør sig gældende, er, at selv om man bliver bedre og bedre til at lave de her dna-analyser, er det stadig væk sådan den dag i dag, at selv en dna-analyse ikke er 100 pct. sikker, den er ikke 100 pct. identificerbar, og det vil sige, at et spor på et gerningssted vil kunne kaste mistanke på flere forskellige personer. Igen er vi ude i det der med, at det er omvendt bevisbyrde, og så skal de til at bevise deres uskyld.

Så er der også det ved det, at det koster rigtig, rigtig mange penge, hvis man skulle lave et sådant register. Man kan sige: Nå ja, hvis udgifterne står mål med det, man får ud af det, kan man vel over tid finde de penge. Ja, det er rigtigt, men de penge, vi taler om her, er så mange penge, at det er min vurdering, at de penge vil være brugt bedre, hvis vi – hvis vi altså kun ser på det rent økonomiske – anvender dem til politiets generelle efterforskningsindsats. Når jeg siger det, er det jo, fordi vi skal huske på, at selv når man finder et dna-spor på et gerningssted, er det stadig væk sådan, at et dna-spor i sig selv ikke er nok til domfældelse, der skal stadig væk føres beviser, det skal stadig væk sandsynliggøres osv. osv., så det er altså kun et ud af flere indicier i de sager, der er.

Så er der det, som jeg også lige nævnte kort, og det er det mere principielle i, om vi skal have sådan et register, som omfatter alle borgere her i landet – altså sådan en total overvågning. Det synes vi ikke fra konservativ side vi skal, så samlet set siger vi nej til beslutningsforslaget.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste i ordførerrækken er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo en genfremsættelse af et tidligere forslag, og jeg skal derfor henvise til den tale, som jeg holdt på partiets vegne, dengang forslaget var fremme til debat sidste gang, hvor vi afviste forslaget. Begrundelsen for det var, at det efter vores opfattelse er kimen til et overvågningssamfund, som vi ikke tilhængere af. Men jeg vil henvise til talen fra sidst, hvis man vil høre yderligere.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Vi går videre til fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan heller ikke støtte forslaget. Det har vi to hovedårsager til.

Den ene er spørgsmålet om frihed. Vi mener faktisk, at det er afgørende at sikre et samfund med så meget frihed for borgerne som muligt og med så lidt indgreb i borgernes frihed som muligt. Det skal vi diskutere om lidt, når vi har vores eget forslag om at styrke friheden i Danmark på dagsordenen.

Den andet er spørgsmålet om ressourcer. Vi mener faktisk, at det er vigtigt, at vi bruger de ressourcer, vi har, på at gå efter det, hvor man har mistanke om, at der er nogle, der er skyldige, frem for at bruge ressourcerne på at overvåge alle de uskyldige. Vi synes, at det er en meget forkert udvikling, der har været i de senere år, hvor der bruges flere hundrede millioner kroner – det her er jo så et milliardforslag, kan vi forstå – på overvågning af uskyldige borgere i stedet for at koncentrere ressourcerne om de borgere, som der er en mistanke om er skyldige. Det er der, vi har brug for at sætte ind, og det er der, vi har dygtige politifolk, der kan lave et godt politiarbejde for at finde dem. Det er det, vi skal bruge ressourcerne på i stedet for at overvåge de uskyldige.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Så er det vist ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:58

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkepartis forslag om indførelse af et dna-register for alle nyfødte ser ikke ud til at blive vedtaget. Det tror jeg rolig man kan konkludere ud fra debatten i dag. Men det ændrer ikke ved, at vi anser det for utrolig vigtigt, at man udstyrer politiet med rigtig gode arbejdsredskaber til at opklare kriminalitet. Der kan vi ikke komme uden om, at dna-registeret er et fremragende værktøj, som ikke – og det har nogle ordførere også været inde på – betyder, at man alene på grund af dna-spor kan dømmes en person, men at man kan sikre, at man er inde på det rigtige spor i forhold til en person, der har begået kriminalitet, og også lidt mere end det. Det er et fremragende arbejdsredskab.

Når vi så har foreslået, at vi skal indføre et dna-register for nyfødte, er det, fordi det vil være en stille og rolig måde at udbygge det register, vi kender i dag, på, og det vil altså betyde, at alvorlig kriminalitet og også måske mindre alvorlig kriminalitet – man kan altid diskutere, hvad der er alvorlig og ikke så alvorlig kriminalitet – kan blive opklaret meget hurtigere og nemmere, og vi vil kunne undgå, at kriminelle har frit spil over lang tid uden at blive pågrebet. Der vil jeg sige, som erfaringen viser, at mange af dem, der begår kriminali-

tet, kunne blive stoppet i tide og egentlig også få den løftede pegefinger, som der er behov for, fra samfundets side, inden det måske går rigtig, rigtig galt for den pågældende og vedkommende begår den ultimative forbrydelse, der betyder, at vedkommende kommer til sidde i fængsel i rigtig lang tid.

Der har så blandt Folketingets partier været alle mulige gode eller, synes jeg, dårlige argumenter for, at man ikke vil støtte det her forslag. Der er nogle, der mener, at det er for dyrt; der er nogle, der mener, at det er mistænkeliggørelse eller i hvert fald rummer kimen til mistænkeliggørelse af nogle mennesker; og så er der nogle, der mener, at det fører til et overvågningssamfund. Der må jeg bare sige, at vi allerede kender dna-registeret i dag, og at det, uanset at der bestemt var mange, der var skeptiske over for det fra starten af, har vist sig at være et fremragende redskab. Det har vist sig, at det ikke bliver misbrugt, og det har vist sig, at de udvidelser, der er sket, også har medført en forbedret retstilstand, forstået på den måde, at dem, der bliver udsat for kriminalitet, har fået en hjælpende hånd, ved at det her register har virket.

Så synes jeg, at der kom nogle totalt irrelevante bemærkninger, og nogle – jeg tror, at det specielt var Socialdemokraterne – har gået og grinet godt i skægget og er blevet enige om, at det var et helt tabeligt forslag, og det kommer så ud her fra Folketingets talerstol. Men jeg synes, at der er for lidt seriøsitet, når man bare hælder det ned ad brættet med henvisninger til dybt latterlige ting, og når man kommer med argumenter, der slet ikke holder vand. Jeg synes, at et af de argumenter er, at det ikke stopper kriminalitet, for vi kan jo se i de meget spektakulære sager, der har været, f.eks. om den såkaldte Amagermand, at det da ville have stoppet kriminalitet, hvis den person var blevet pågrebet i tide. Og jeg tror, at der er rigtig mange, der bor på Amager og omegn, der ville have været utrolig glade for det, hvis en person som ham var blevet stoppet i at begå voldtægt og i at begå den ultimative forbrydelse, som vedkommende også har begået og også er på anklagebænken for.

Når vi så kigger på uskyldige, må vi sige, at det igen er et fremragende redskab, for den uskyldige kan frikende sig selv, så at sige, ved at kunne påvise, at den dna-profil, den pågældende har, betyder, at den pågældende ikke kunne have begået forbrydelsen. I tilfælde af at man bor i en opgang og der er begået en voldtægt i nabolaget – og det er jo sket – og det har været svært for politiet at vurdere, hvem der kunne have begået den pågældende kriminalitet, så kunne alle i den opgang sige: Værsgo, her er min dna-profil, det er tydeligt, at det ikke er mig, der har begået den forbrydelse. På den måde kan man frikende sig selv. Så derfor er det også et redskab for dem, der er uskyldige, til at kunne frikende sig, inden den store heksedomstol – kan man måske i nogle tilfælde se – viser, at der er et bestemt område, hvor en eller anden er skyldig.

Kl. 15:03

Så hæftede jeg mig ved det, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde, nemlig at sådan et dna-register jo kun vil blive anvendt, hvis der er begået kriminalitet, og det er lige præcis det essentielle, vi skal huske på her. Det hverken er eller rummer kimen til en mistænkeliggørelse af nogen. Det er tværtimod kun noget, man bruger, hvis der er begået noget kriminelt, og hvis man altså har en mulighed for ad den vej at finde den skyldige. Så for dem, der har rent mel i posen og aldrig kunne finde på at nærme sig at begå noget, der ligner kriminalitet, er det her jo fremragende. Det er formentlig også derfor, der er stor opbakning til det rundtomkring, når vi diskuterer det, og det er formentlig også derfor, folk hos politiet anser det for et fremragende redskab.

Jeg synes f.eks., at det tæller meget på vægtskålen, at en netop afgået drabschef, Ove Dahl, der netop har haft ansvaret for at opklare drab i det storkøbenhavnske område, siger, at han rigtig gerne kunne ønske sig at have et totalt dna-register, og at han, hvis ikke han kunne få det, så i hvert fald gerne ville have et register over alle nyfødte

drengene og alle udenlandske mænd – for det er blandt de sidste, der begås mest kriminalitet – af de grunde, som man nu har, nemlig at det drejer sig om drab, og i forbindelse med drab er de fleste skyldige mænd, og der er en del af de skyldige mænd, der er udlændinge. Så det er jo set ud fra et redskabsperspektiv hos politiet oplagt, at et sådant register kunne være rigtig godt. Så har vi altså nogle politikere herinde, der har muligheden for at give politiet det redskab, men som siger nej. Det er jeg ærgerlig over, men det kan vi jo nok ikke komme ret meget videre med i dag.

Samlet set tror vi i Dansk Folkeparti på, at tiden arbejder for det her forslag. Det startede med et noget mindre dna-register i sin tid. Det er blevet udvidet nogle gange, fordi det har vist sig at være et godt og sikkert redskab, og vi tror på, at man yderligere vil kunne udvide det hen ad vejen, sådan at det bliver et endnu bedre redskab for politiet i det daglige.

En af de veje, man kunne starte med at gå, hvis nogle mener, at det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, er så forfærdeligt, kunne jo være, at man i højere grad gav adgang til PKU-registeret i forbindelse med nogle af de sager, som man gerne vil have opklaret. For det er rigtigt, som hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti, der var ordfører i sagen her, sagde, nemlig at man i nogle enkelte sager har fået lov til at få adgang til PKU-registeret over alle nyfødte i dag og ad den vej har kunnet løse op for nogle sager, som man ellers ikke ville kunne løse. Derfor er det måske en af de veje, vi kunne gå, men det kræver, at der ikke er sådan en berøringsangst i Folketinget, hvor nogle partier er totalt afvisende og gør nar af forslaget, for så kommer vi jo ikke særlig langt.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:06

Karen Hækkerup (S):

Dansk Folkepartis ordfører siger, at vi skal give øget adgang til PKU-registeret. Det gør man jo i forvejen. Der gives jo adgang til det, hvis man siger: Det er den her persons dna, vi har behov for at få undersøgt. Så hvad skulle der yderligere kunne gøres? Man bliver nødt til at kunne oplyse, hvilken persons dna man gerne vil have undersøgt for at kunne vide, hvilken prøve der skal tages frem.

Nu har vi hørt fra Venstres og De Konservatives ordførere, at det her i hvert fald koster 1 mia. kr. Der vil jeg bare spørge, hvordan den milliardudgift skal finansieres. Det er et stort beløb, og det er et projekt, som ikke kun har etableringsomkostninger, men også driftsomkostninger, som rækker ud i fremtiden. Hvordan har Dansk Folkeparti tænkt sig at finansiere det her?

Kl. 15:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil under ingen omstændigheder skrive under på, at det her forslag koster 1 mia. kr. Alt tyder på, at den teknologiske udvikling går utrolig stærkt på det her område. Hvis man ser på, hvad der foregår i f.eks. Storbritannien, der har et klart mere udbygget dna-system end Danmark, hvilket de er glade for, så ser man, at der her helt anderledes lokalt kan afgives de her frivillige dna-prøver, som vi også taler for i forbindelse med behandlingen af sagen her i Folketinget i dag. Så det er noget af det, man kan arbejde videre med, nemlig hvordan man rent praktisk kan få det gjort inden for en rimelig omkostningsramme.

En mulighed kunne være, hvis det er fuldstændig uoverstigeligt for Socialdemokraterne, at indføre en form for brugerbetaling. Så kunne de personer, der frivilligt afgiver dna-prøver, betale det beløb, det ville koste at få omdannet en blodprøve til en dna-streng fra PKU-registeret.

Der er mange muligheder, men det kræver altså, at man er positiv, og at man har et positivt sind og ambitioner og ikke sidder der og er negativ – eller står op.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:09

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil nødig være negativ, men nu hørte jeg lige Dansk Folkepartis ordfører sige, at det skulle være frivilligt. Som jeg læser forslaget, er det obligatorisk. Hvis man laver en frivillig ordning, vil jeg da tro, at mange vil vælge den fra, og så står man der, og har den så nogen værdi? Det vil den jo ikke have, for så vil den ikke være det sikkerhedsnet, som Dansk Folkeparti taler om, for så vil der være mulighed for, at lige præcis den skyldiges dna ikke ville være at finde i et register. Så det er vel afgørende, at det skal være obligatorisk, hvis det skal have den virkning, som Dansk Folkepartis ordfører taler om.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Peter Skaarup (DF):

Det er bestemt ikke afgørende, at det skal være obligatorisk. PKU-registeret, som vi sammenligner med i forslaget her, er frivilligt. I registeret optræder alle nyfødte, fordi man kommer forbi og spørger forældrene, om det er o.k., at der bliver taget den her blodprøve, og der vil de fleste forældre sige, at det er o.k. PKU-registeret er frivilligt, og det er ligesom det, vi bygger videre på i forslaget.

Jeg oplever bare, at der er noget modstand mod overhovedet at diskutere det. Men man kunne sagtens bruge PKU-registeret som forbillede for det her forslag og også få en betragtelig effekt af det. Hovedformålet er jo i mange tilfælde, specielt når politiet går ind i sager, der handler om drab eller voldtægt, at udelukke personer, der kan have begået det mord eller den voldtægt, der er tale om, fordi man har et meget stort antal mistænkte, som man gerne vil have indsnævret til meget få, så man kan bruge meget færre ressourcer på at undersøge de få, der er tale om. Der vil dna-registeret være rigtig vigtigt.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Kim Andersen.

Kl. 15:10

Kim Andersen (V):

Det er jo sådan, at politi og anklagemyndighed i dag har mulighed for at få oplysninger fra PKU-registreret. Jeg ville gerne, om hr. Peter Skaarup ville fortælle os, hvad det er for nogle sager, hr. Peter Skaarup tænker på, og i hvor mange tilfælde politiet ikke har fået adgang til PKU-registreret, hvor de måtte have ønsket det.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Peter Skaarup (DF):

Det er noget af det, der er blevet spurgt til i Retsudvalget, og det er jo i meget få sager, at man har fået adgang til PKU-registreret. Det er undtagelsen, at det er lykkedes at få adgang til PKU-registeret.

Så længe der er den modstand her i Folketinget over for et centralt dna-register af den størrelse, som Dansk Folkeparti gerne vil have, så må man jo prøve at gå andre veje, og en af de veje, vi vil prøve at gå, er at udvide mulighederne for at få adgang til de oplysninger og også udvide adgangen til at tage dna-oplysninger på dem, der ønsker permanent eller midlertidig opholdstilladelse i Danmark. For vi kan se, at en ret stor del af den kriminalitet, der bliver begået, bliver begået af ikkedanske statsborgere.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Kim Andersen.

Kl. 15:12

Kim Andersen (V):

Jeg vil give hr. Peter Skaarup mulighed for at svare lidt tydeligere. Der er jo mulighed for politi og anklagemyndighed for at få oplysninger fra PKU-registeret. Så jeg vil spørge: Hvor mange afslag er der givet til politi og anklagemyndighed, når der er blevet fremsat anmodninger om at få PKU-oplysninger på baggrund af en retskendelse? Der blev svaret lidt anderledes udenom, men det er det her, jeg spørger om, og jeg ville så gerne, hvis hr. Peter Skaarup kunne svare på det.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo sådan, at afslag ofte regulerer sig selv, når det handler om retssystemet. Vi kan i virkeligheden sammenligne med terror-sager eller sager om organiseret kriminalitet, hvor politi og anklagemyndighed jo vænner sig til, hvad der skal til for at få adgang til flere oplysninger i forskellige sager via domstolene, eller andre måder at håndtere rettergangen på hos domstolene, hvis man ønsker det fra politi og anklagemyndigheds side. Der viser det sig jo meget ofte, at man altså retter ind på en måde, hvor man siger, at man godt ved, at man får afslag, hvis man beder om sådan og sådan, og derfor spørger man ikke. Det er et relativt lille antal.

Jeg kan ikke huske tallet præcist, men det kan vi jo slå op; det er ikke anderledes end det. Men det er relativt få sager, under 100 sager, der samlet set tilbage i tiden er givet adgang til fra PKU-registrets side. Og jeg synes da, at vi skal dyrke det yderligere og få kigget på via Retsudvalget, hvordan man eventuelt kunne gøre mere på det område, så længe bl.a. hr. Kim Andersen er imod det centrale dna-register.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et frihedsråd til fremme af frihedsrettigheder.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.04.2011).

Kl. 15:14

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Det er justitsministeren.

Kl. 15:14

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Dette beslutningsforslag indebærer, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af i år at oprette et frihedsråd, der skal arbejde for at udvide borgernes frihedsrettigheder. Frihedsrådet skal overordnet have til opgave, og jeg citerer: »at igangsætte den offentlige debat, komme med konkrete forslag til at øge friheden og advare, når der sker indskrænkninger af frihedsrettighederne«.

Som det vil fremgå af det, jeg vil sige, er der efter regeringens opfattelse ikke noget behov for at etablere sådan et råd. Men inden jeg begrundar regeringens holdning nærmere, vil jeg godt lige komme med nogle generelle ord om regeringens syn på frihedsrettighederne og om frihedsrettighedernes retlige karakter.

Regeringens opfattelse er selvfølgelig, at frihedsrettighederne eller menneskerettighederne, om man vil, er nødvendige og naturlige forudsætninger for et demokrati. Det er simpelt hen fundamentet for en retsstat, at vi respekterer frihedsrettighederne. Frihedsrettigheder som ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed sikrer jo eksempelvis rammerne for den frie samtale, diskussion og meningsudveksling, og det er også de rettigheder, der gør det muligt åbent at drøfte spørgsmål både af videnskabelig, politisk, religiøs, samfundsmæssig, moralsk og kulturel karakter, så rettighederne skaber simpelt hen grundlaget for en fælles dybere indsigt i væsentlige samfundsforhold og for udviklingen af vores samfund.

Frihedsrettighederne vedrører jo den personlige frihed og boligens ukrænkelighed, værner om privatlivets fred, mens f.eks. ytringsfriheden og religionsfriheden sikrer rammerne for, at den enkelte kan udvikle sig personligt, intellektuelt og åndeligt. Frihedsrettighederne har altså stor betydning for det enkelte menneskes livsudfoldelse.

Den helt centrale rolle, som frihedsrettighederne spiller i et demokrati, viser sig også ved, at frihedsrettighederne er beskyttet både i den danske grundlov og i flere internationale konventioner. Lovene skal holde sig inden for først og fremmest grundloven, og de skal også holde sig inden for menneskerettighedskonventionerne, og derved sætter frihedsrettighederne jo nogle retlige grænser for lovgivningsmagten.

Herudover er det naturligvis også sådan, at frihedsrettighederne skal respekteres ved fortolkning og udfyldning af andre retsregler, og rettighedernes retlige status indebærer også, at vores forvaltningsmyndigheder kan og skal fremme de hensyn, der ligger bag de enkelte frihedsrettigheder, hvor det er relevant for myndighedernes virksomhed. Det gælder, både når myndighederne udarbejder generelle regler og træffer konkrete afgørelser.

Samlet set er regeringen enig i, at frihedsrettighederne er helt afgørende for en retsstat og et demokrati, men spørgsmålet er imidlertid, om oprettelsen af et frihedsråd, sådan som forslagsstillerne lægger op til, vil være en hensigtsmæssig måde at fremme frihedsrettighederne på. Det mener regeringen ikke er tilfældet.

Som jeg allerede har nævnt, er der efter regeringens opfattelse ikke noget behov for et frihedsråd, og det skyldes, som jeg kommer

ind på lige om lidt, at de opgaver, som der med beslutningsforslaget lægges op til at frihedsrådet skal varetage, allerede i tilstrækkeligt omfang bliver varetaget af andre myndigheder og organisationer.

I den forbindelse vil jeg da for det første nævne Institut for Menneskerettigheder, som jo hører under Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder. Centeret er en selvstændig institution, der er oprettet ved lov, og som årligt modtager et statstilskud, og ifølge lovgrundlaget skal Institut for Menneskerettigheder i sin virksomhed netop tage udgangspunkt i de menneskerettigheder, der til enhver tid er anerkendt af det internationale samfund, og de frihedsrettigheder, der er indeholdt i grundloven.

Instituttets opgaver fører bl.a. til, at man skal varetage en selvstændig og uafhængig dansk forskningsindsats på menneskerettighedsområdet, at rådgive Folketinget og regeringen om Danmarks forpligtelser på menneskerettighedsområdet, at afholde og fremme undervisning på alle niveauer inden for menneskerettighedsområdet, herunder et folkeligt oplysningsarbejde, at støtte og udbygge nordisk og andet internationalt samarbejde på menneskerettighedsområdet og at bidrage til gennemførelse af menneskerettigheder i ind- og udland.

Som det fremgår, svarer de opgaver, som forslagsstillerne lægger op til at frihedsrådet skal have med hensyn til at fremme frihedsrettighederne, i meget vidt omfang netop til de opgaver, som Institut for Menneskerettigheder allerede varetager i dag.

Kl. 15:19

Forslagsstillerne har også som begrundelse for beslutningsforslaget bl.a. peget på, at frihedsrettighederne, herunder ikke mindst den personlige frihed, er under pres. Det anføres, at presset bl.a. kommer fra den teknologiske udvikling, der fører til stadig flere elektroniske spor og overvågning i hverdagen, f.eks. i forbindelse med mobiltelefoner, dankort, rejsekort, internetregistreringer og logning.

I den forbindelse kan der jo være grund til at nævne Datatilsynet, som er en statslig myndighed, der udøver sine funktioner i fuld uafhængighed. Datatilsynet fører tilsyn med behandlingen af oplysninger, der er omfattet af persondataloven, og derudover yder Datatilsynet vejledning og rådgivning til offentlige myndigheder og private vedrørende behandling af personoplysninger. Datatilsynet har også til opgave at afgive udtalelser om bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger. Derudover afgiver Datatilsynet hørings svar om lovforslag.

I det omfang frihedsrådets opgaver skal gå ud på at sikre beskyttelsen af privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger, svarer disse opgaver altså i høj grad netop til de opgaver, som Datatilsynet allerede varetager.

Derudover skal jeg pege på, at der allerede i dag tages hensyn til frihedsrettighederne ved forberedelsen af lovforslag, herunder i forbindelse med initiativer, der udspringer af ny teknologi. Som jeg også har været inde på før, skal lovene holde sig inden for rammerne af først og fremmest grundloven og bl.a. menneskerettighedskonventionen. Frihedsrettighederne fastsætter således retlige rammer for lovgivningsmagten og dermed for udformningen af lovforslag.

Som følge heraf indgår frihedsrettighederne allerede ved ressortministeriernes og de lovforberedende udvalgs arbejde med lovforslagene, og derudover forelægges udkast til regeringens lovforslag for Justitsministeriets Lovafdeling netop med henblik på en lovteknisk gennemgang, hvor der bliver foretaget en vurdering af lovudkastets tekniske udformning, men også af lovudkastets forhold til bl.a. grundloven, dennes grundsætninger og generelle internationale menneskerettighedskonventioner.

Dertil kommer jo, at regeringens lovforslag normalt bliver sendt i høring til de myndigheder og organisationer, som vil blive berørt af lovforslaget, før lovforslaget fremsættes for Folketinget, og de organisationer og andre, der ifølge bemærkningerne til beslutningsforsla-

get skal have ret til at indstille medlemmer til frihedsrådet, bliver allerede i dag i vidt omfang hørt om lovforslag, der vedrører spørgsmål om frihed og frihedsrettighederne.

Så samlet set er det regeringens opfattelse, at der ikke er noget behov for at etablere et frihedsråd af den karakter, som forslagsstillerne lægger op til, og det skyldes navnlig, at frihedsrådets opgaver allerede bliver varetaget i tilstrækkeligt omfang af andre myndigheder og organisationer, og derfor kan regeringen ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning til ministeren fra fru Line Barfod.

Kl. 15:22

Line Barfod (EL):

Regeringen har jo som en af sine højt profilerede sager haft det, at man ville fremme privatisering og udlicitering. Det har man nedsat et råd til at fremme. Hvad er grunden til, at man ikke ønsker at have et råd, der skal fremme frihed? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Er ministeren slet ikke bekymret over, at der er så lidt offentlig debat om frihedsrettighederne, og at der er så mange mennesker, der ikke synes, at det er et problem, at der sker større og større indgreb i vores personlige frihed og privatlivets fred, bl.a. via den øgede elektroniske udvikling, som gør, at vi efterlader os flere og flere elektroniske spor? Mener ministeren ikke, der er behov for, at der bliver igangsat offentlige debatter om det, og at der er nogle, der prøver at gøre noget på det område?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:23

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo rigtigt, at vi har nedsat et råd om udlicitering. Det var, fordi der ikke var sådan et i forvejen. Her er der altså tale om, at der, som jeg har anskueliggjort meget klart, er flere forskellige instanser, der netop tager sig af de ting, som man gerne vil have at Frihedsrådet skal tage sig af. Der er jo ingen grund til at nedsætte sådan et råd, når der er nogle, der varetager de opgaver i forvejen. Det er jo dog en væsentlig forskel.

Jeg er meget opmærksom på det pres, som den personlige frihed kan være under i forskellige sammenhænge i vores komplicerede samfund af mange forskellige grunde. Jeg kan både pege på den teknologiske udvikling, som fru Line Barfod også gør, og jeg kunne pege på terrortruslen mod os, som jo indskrænker vores personlige frihed, hvis vi vil beskytte os ordentligt. Sådan kunne man nævne mange forskellige dimensioner, der kan udgøre et pres mod vores frihed.

Men jeg synes så sandelig da også, at det er noget, man er opmærksom på i den offentlige debat. Jeg synes, at alle de eksempler, som fru Line Barfod nævner, er temaer, som vi ofte debatterer i offentlige fora.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:24

Line Barfod (EL):

Der findes jo et hav af instanser i forvejen, der arbejder på privatisering og udlicitering. Vi har jo også Det Kriminalpræventive Råd, der arbejder for den kriminalpræventive indsats og på at få en offentlig debat om det, på trods af at der også er andre myndigheder, der arbejder med at forebygge kriminalitet. Der er jo forskel på at have et

råd, der arbejder på en særlig måde, og så at have offentlige instanser, der også fungerer som forskningsinstitutioner, som klageorganer osv.

Så forstår jeg simpelt hen ikke ministeren med hensyn til, at der ikke er noget problem med den offentlige debat, når vi ser den debat, der f.eks. er om, hvor mange spor folk efterlader sig på Facebook, når vi ser, at der stort set ikke er nogen offentlig debat i forhold til logning af vores elektroniske oplysninger, og når der stort set ingen debat er om alle de elektroniske spor, man efterlader sig i dag. De fleste i den offentlige debat siger: Jamen det er fint nok med overvågning, der sker jo ikke mig noget, hvis ikke jeg er skyldig.

Mener ministeren ikke, at det er et problem, at man ikke i dag i særlig stort omfang tager den personlige frihed særlig alvorligt og diskuterer, hvor vigtig den personlige frihed egentlig er for et retssamfund og demokrati?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:25

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jamen jeg synes, fru Line Barfod blander to ting sammen her: Dels er der en diskussion om, hvorvidt der er en offentlig debat eller ej, dels er der en diskussion om, hvilke konsekvenser borgerne så drager af den debat. Altså, jeg mener jo, at der er en offentlig debat. Jeg synes tit, at de temaer, som fru Line Barfod nævner, bliver berørt og problematiseret offentligt – altså i offentlige fora.

Noget andet er så, at der er mange borgere, som siger, at de ikke har noget problem med den overvågning, der finder sted, men det er jo ikke udtryk for mangel på debat, det er udtryk for, at folk altså indtager den holdning. Det er jo netop en af frihedsrettighederne, at man kan sige, hvad man nu mener, og det er jo lige så legitimt at mene, at det er et problem, som at mene, at det ikke er et problem.

Jeg vil bare nævne, at noget af den overvågning, der finder sted, netop finder sted for at værne om vores frihed. Altså, hele terrorlovgivningen, som vi har gennemført – godt nok vist imod Enhedslistens stemmer – er et udtryk for, at vi ønsker at værne vores land mod dem, der vil true vores frihed og true vores ytringsfrihed. Vi ønsker os et værn mod det, og det er et udtryk for, at vi vil styrke den personlige frihed, forsvare den personlige frihed, at vi vil bekæmpe terrorisme og forebygge terrorisme.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så går vi i gang med ordførerrækken i øvrigt, og det er hr. Kim Andersen fra Venstre først.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg tror hurtigt, vi kan slå fast, at den personlige frihed er noget helt centralt i et land som vores, og alle er vist også helt klar over, at de borgerlige frihedsrettigheder, sådan som de er udtrykt i grundloven – ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, foreningsfrihed, pressefrihed, trykkefrihed osv. – er noget ganske, ganske afgørende og væsentligt for mit parti, Venstre, og sådan ved jeg også at der er mange andre der har det.

Derfor vil jeg, selv om der da er eksempler på, at den personlige frihed er trængt, presset, bl.a. på grund af terrorisme, men selvfølgelig også på grund af en øget teknologisering af vores samfund, som kan virke fremmedgørende for den enkelte, nu sige, at det forslag, vi her har til behandling, fra Enhedslisten, jo i og for sig, i hvert fald set fra mit synspunkt, er meget sigende, men vel egentlig også en

smule tankevækkende i forbindelse med Enhedslistens opfattelse af danskernes generelle demokratiopfattelse. For det ville jo virkelig være udtryk for en forarmelse, hvis det i vores land i forhold til varetagelse af de borgerlige frihedsrettigheder skulle være nødvendigt højtideligt ved kongelig anordning at nedsætte sådan et særligt frihedsråd for at sikre borgernes frihedsrettigheder. Så ville det søreme være alvorligt, så ville vi være i en svær situation.

Det er vi heldigvis ikke, og derfor skal vi ikke have et frihedsråd til at sidde og have patent på, hvordan frihedsrettighederne bliver varetaget, og at det skal være sådan, at hvis dette frihedsråd ikke ytrer sig eller forholder sig til bestemte problemstillinger, så er der ikke noget problem. Det ville være alt for lemfældigt og alt for overfladisk og i virkeligheden alt for devaluerende og nedladende over for den demokratiopfattelse og den folkestyretradition, vi har her i landet.

Næh, det er søreme noget, som vi alle sammen, hver enkelt, skal tage på os og sørge for, nemlig at de frihedsrettigheder, som vi har haft siden 1849, som vores samfund er bygget op omkring, og som hele vores kultur og værdisæt udspringer af, bliver iagttaget med største seriøsitet og omhu. Vi har så en række andre institutionelle organisationer, som også tager hensyn til sikringen af frihedsrettighederne og overholdelsen af konventioner osv. Det gør ministeriet i det lovforberedende arbejde, vi har Datatilsynet, og vi har Institut for Menneskerettigheder osv. Men der er da mange andre, og det er godt – det er rigtig godt – for ellers ville det være sølle. Mange, mange andre i Foreningsdanmark – organisationer, politiske partier, græsrodsbevægelser og ngo'er – en rig, rig mangfoldighed, har da hver eneste dag fokus på at benytte og udnytte og passe på frihedsrettighederne.

Netop det, at man sørger for, at frihedsrettighederne i alle deres afskygninger og nuancer bliver brugt aktivt hver dag, ikke bare af nogle forkromede institutioner eller organisationer, men af os alle sammen, høj som lav, ung som gammel, uanset hvad vi beskæftiger os med, er den allerallerbedste måde at sikre frihedsrettighederne på. Så fri os vel fra Enhedslistens frihedsråd, men lad os derimod slå værn om grundlovens frihedsrettigheder.

Vi afviser forslaget.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er fru Karen Hækkerup fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Hold da op, jeg tror ikke, at jeg kan følge med i samme tempo. Jeg sad og tænkte på, da Venstres ordfører talte, hvori alt det negative Venstres ordfører sagde om det her frihedsråd adskiller sig fra den værdikommission, som man selv har nedsat, hvor vi altså ikke kan have værdier i det her samfund, medmindre man har nogle, som man selv har udpeget, til at sidde og finde ud af, hvad det er for nogle værdier, vi skal være fælles om. Men lad nu det ligge.

Jeg synes, Enhedslisten har lavet et beslutningsforslag, hvori de peger på en problemstilling, der helt sikkert er brug for at vi taler mere om. Jeg synes, at det vil være interessant at arbejde videre med de tanker, der ligger i det. Jeg synes, som ministeren gjorde rede for, at der allerede er nogle af de opgaver, der er formuleret i beslutningsforslaget, som bliver varetaget. Men jeg ved jo også, at hver eneste gang vi taler om nye overvågninger, og hver eneste gang vi taler om nye beføjelser, hvor vi eksempelvis har behov for Datatilsynet, har vi altid den samme debat om, at de i virkeligheden ikke har økonomi til at påtage sig de opgaver, som vi har pålagt dem.

Derfor vil jeg sige, at jeg synes, vi skal arbejde videre med det i regi af Retsudvalget, og jeg vil meget gerne være med til at se på,

hvad man kan gøre, for at den positive debat om, hvordan vi alle sammen ruste os bedre til at tage de her frihedsrettigheder, kan blive fremmet, uden at jeg dog vil lægge hovedet på blokken og sige, at det skal være, ligesom Enhedslisten har foreslået. Men jeg bidrager gerne til at gå ind i en konstruktiv dialog om at finde en løsning.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Det er den næste i ordførerrækken, som er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:33

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Forslaget går som nævnt ud på, at man skal oprette et frihedsråd, som skal komme med forslag til at øge friheden og advare, hvis der sker indskrænkninger i frihedsrettighederne, og så også skabe debat. Da jeg læste det, tænkte jeg, at mange af de frihedsrettigheder, som vi anser for at være fundamentale, sådan for så vidt er garanteret via vores grundlov, altså ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed.

Så er der sådan noget, som også bliver nævnt i forslaget, nemlig den personlige frihed i forhold til den elektroniske udvikling, der er sket i løbet af de sidste 10-20 år – ja, 30 år efterhånden, ikke? – hvor man jo efterlader sig elektroniske spor. Jeg vil godt personligt sige, at havde man spurgt mig for 20 år siden – der tror jeg faktisk oven i købet jeg blev spurgt – om jeg ville være interesseret i videoovervågning i en parkeringskælder, ved jeg, at jeg dér for 20 år siden til enhver tid ville have sagt nej. Altså, hvis jeg går igennem en parkeringskælder og klør mig lidt bag i, skal jeg have lov til det, uden at det bliver optaget.

Der er min holdning helt anderledes i dag. For stiller man mig samme spørgsmål i dag om, om jeg, hvis jeg gik gennem en parkeringskælder og blev overfaldet, ville have været interesseret i, at der havde været videoovervågning, så må jeg sige ja, for jeg vil gerne have, at vedkommende, der har gjort det, bliver fanget og får sin straf.

Derfor har jeg lidt svært ved at se, hvad vi skal med frihedsrådet. Jeg synes egentlig, at ministeren var meget godt inde på det. Vi har Institut for Menneskerettigheder, der varetager en del af det, vi har vores grundlov, vi har et Datatilsyn, som tjekker, at man ikke misbruger alle de her elektroniske registreringer, som der jo er i vores samfund.

Samtidig er det også helt klart vores holdning i Dansk Folkeparti, at når man laver de her – hvad kan man sige? – indskrænkninger i den personlige frihed, for det er jeg for så vidt enig med Enhedslisten i at det på en eller anden måde er i forbindelse med terrorlovgivning og sådan noget – så er det jo for at passe på os selv og på borgerne i Danmark.

Det er simpelt hen en nødvendighed, der er styret af en udvikling rundtomkring, som jo også har været der i rigtig, rigtig mange år. Så vi mener ikke, at der er brug for et frihedsråd, og kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes faktisk, at det er et interessant forslag, som Enhedslisten her fremsætter. Der er ingen tvivl om, at vi trænger til en debat om frihedsrettighederne. Jeg tror, at det er noget, som for mange borgere

i dag er et sådan lidt uigennemtsigtigt og måske heller ikke særlig interessant område. Jeg tror i hvert fald, at det er noget, man ikke tænker meget over. En måde ligesom at revitalisere den debat på, kunne jo være at lave et frihedsråd. Vi har i hvert fald også set, at frihedsrettighederne har været under pres sådan ret lovgivningsmæssigt, f.eks. i forbindelse med terrorkpakken og lømmelpakken, som vi jo så et ret uhensigtsmæssigt udfald af. Vi har også lige diskuteret et dna-register her i dag, som man kan sige også aktualiserer den debat.

Jeg synes, at det her kunne have været et interessant bidrag til diskussionen. Jeg kan så forstå på ministeren, at der er dele af de tanker, som ligger i det her forslag, som allerede bliver varetaget af Institut for Menneskerettigheder og Datatilsynet. Jeg synes, at en måde at gå videre med det her på, kunne være at afklare, hvad det er, der ligger ud over det eller er ekstra, eller om der kunne være behov for at samle kompetencerne i sådan et frihedsråd.

Så jeg synes, at vi skal gå videre med at diskutere konstruktionen af det her råd. Jeg ved heller ikke lige, om det er den sammensætning, der bliver foreslået, som er den mest optimale, men det kan blive afklaret under et udvalgsarbejde, synes jeg. Jeg er i hvert fald villig til at se på det her med åbne øjne. Så er der også lige en ting omkring finansiering, som vi også lige skal have fundet ud af i forhold til det her, hvis det skal kunne blive til noget.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Det er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti som ordfører.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Frihedsrettigheder er naturligvis vigtige, meget vigtige. Jeg tror, at de ligger os alle meget på sinde, så meget, at vores forfædre har gjort sig den umage at skrive en række af dem ind i vores grundlov, netop fordi de betyder meget for et samfund som det danske, så selvfølgelig skal vi se på dem. Men spørgsmålet er, om det er nødvendigt at lave et egentligt frihedsråd, der skal se på det her. Er der et behov for det? Er der sådan et udtalt behov for det?

Der må jeg sige i samklang med justitsministeren, at vi rent faktisk har nogle instanser i samfundet, der allerede i forvejen ser til de her ting, bl.a. Datatilsynet og Institut for Menneskerettigheder. Men jeg kommer da også til at tænke på Folketinget. Jeg kommer da også til at tænke på vores frie og uafhængige presse. Jeg kommer til at tænke på befolkningen. Altså, det, vi lever i i Danmark, er jo det, vi kalder for et demokratisk samfund, et meget transparent og gennemsigtigt samfund, hvor man kan følge med i, hvad der sker, og hvor vi åbent drøfter og diskuterer tingene.

Det er rigtigt, at nogle gange har vi nogle forslag og nogle tiltag og nogle ideer, hvor man kan diskutere, om formålet med lovforslaget er tilstrækkelig vigtigt til, at vi vil krænge nogle af de rettigheder, vi har som borgere, nogle af de frihedsrettigheder, vi har. Og som jeg husker debatterne her i Folketingssalen, er det netop de forslag, der tager allerlængst tid at behandle. Det er dér, hvor vi virkelig diskuterer og vender hver en sten, vender hvert et argument og føler hinanden på tænderne, i forhold til hvor vi er henne.

Når jeg tænker på de forskellige antiterrorlovgivninger, vi har lavet, er det ikke bare sådan noget, vi gjorde på en eftermiddag med et fingerknips, tværtimod var der lange høringsfaser, og der var mange høringssvar, og vi gennemgik det grundigt i Folketinget. Og stadig væk diskuterer vi, om de ting, vi har givet myndighederne mulighed for – forskellige former for overvågning for eksempelvis at undgå eller imødegå terrorisme, stadig væk er relevante, om det er noget, der stadig væk er behov for. Det er der desværre, men vi har jo hele tiden diskussionen.

Så det, jeg kan konstatere, er, at friheden sådan set har det rigtig godt i Danmark, og det har den ikke mindst, fordi vi lever i et frit land, der har et demokrati, hvor det i sidste ende er borgerne, befolkningen, der har afgørende indflydelse på, hvordan det her lands fremtid skal se ud. Og det bliver de hjulpet godt på vej til af dels de debatter, vi har her i Folketingssalen, dels også af den information, der er i vores samfund, men sandelig også af, at vi har en fri og uafhængig presse, som nok skal sørge for at være til stede, hvis det er sådan, at der er nogle rettigheder, der bliver trådt under fode, eller der er nogen, der forsøger på at gøre det.

Så vi er meget tilfredse med det system, der er, og vi føler ikke et behov for, at der skal være et egentligt frihedsråd, for opgaven bliver allerede varetaget i forvejen.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Forskellige ordførere har været inde på forskellige ting, som det her forslag gav anledning til at tænke over. Da jeg hørte ordet frihedsråd – og nu kommer alderen virkelig til sin ret, kan man sige – kom jeg jo til at tænke på noget helt andet, jeg kom nemlig til at tænke på anden verdenskrig.

Så fik jeg ikke lejlighed til at gøre mere ved det, men det har Justitsministeriet heldigvis fået lejlighed til, og så fik jeg jo bekræftet, at frihedsrådet, hvis officielle betegnelse var Danmarks Frihedsråd, var et, der opstod under anden verdenskrig. Og det var sådan set det, jeg kom til at tænke på, da jeg hørte det.

Frihedsrådet blev så stiftet, jeg har fået sedlen fra justitsministeren, i 1943 af repræsentanter fra DKP, Frit Danmark, Dansk Samling og Ringen, og det havde til formål at organisere modstanden mod tyskerne på alle områder og med alle midler. Så alene det her – hvad kan man kalde det? – historiske ord gør, at jeg synes, at navnet i forslaget er lidt dårligt valgt, det gav i hvert fald mig anledning til nogle helt andre tanker end det, som forslaget faktisk indebærer.

Der er dog et par ting, der er fælles, nemlig at rådets program dengang gik ud på ufortøvet og uindskrænket – og jeg læser i virkeligheden op fra det, jeg har fået her fra Justitsministeriet – genindførelse af demokratiet, ligesom det på grundlag af lovgivning med tilbagevirkende kraft skulle foretage andre ting, som man måske i lyset af eftertiden ved nærmere eftertanke var knap så begejstrede for. Men altså: Ordet frihedsråd satte for mig nogle helt andre tanker i gang.

Vi kan ikke gå ind for det samlede forslag, og det er ikke bare, fordi ordet giver andre associationer. Men det, som jeg synes er interessant ved det her forslag, er at se det i forbindelse med det forslag, vi havde til diskussion lige før, nemlig det om dna-overvågningen. For det er jo meget fint at sige, at vi skal have en dna-overvågning af hensyn til de forbrydelser, vi kan få opklaret. Men det, som fremgik af dna-forslaget – nu har jeg ikke fået tjekket citaterne, men jeg tror, at det er rigtigt – er jo, at mennesker, der burde vide bedre, pludselig går ind for, at vi får en dna-overvågning. Her tænker jeg på den tidligere drabschef Ove Dahl, som skulle have udtalt sig, ikke bare om, at det ville lette politiets arbejde, men om, at han f.eks. ville kunne leve med, at alle drengebørn blev registreret.

Det er alligevel utroligt, at et menneske med den baggrund, som han har, faktisk officielt kan sige, at han kan leve med at gå ind for den form for registrering. Der er jo ingen af os, der er i tvivl om, at hvis man havde et dna-register, var der visse ting, der ville blive lettere. Det, der er problemet, er, at der er mange ting, der bliver fuldstændig utrolige, for hvis man har sådan et dna-register og det koster så meget, som det gør, uanset at Dansk Folkeparti prøver at minime-

re udgifterne, er man vel ikke så tåbelig, at man vil tro på, at det ikke kan bruges til alle mulige andre ting – det er der vel ingen der vil tro på. Og det er jo det, der er det interessante.

For det første har vi i forvejen et meget stærkt overvågningssystem ved hjælp af vores personnummer. Det er der da også mange af os der diskuterer. Og som Enhedslisten også skriver i sit forslag, er der jo mange af os, der efterhånden bruger dankort og alle mulige andre registreringsting. Derfor er vi ganske overvågede, og det vil sige, at selvfølgelig har vi nogle problemer.

Det andet, som jeg også synes har været uhyggeligt ved den her dna-diskussion, er forudsætningerne, nemlig at den danske befolkning uden videre synes, at det er fint, uden nogen form for eftertanke om, hvad det betyder. Men det undrer mig sådan set ikke, for jeg var i sin tid – undskyld henvisningen til gamle dage – ordfører på dankortforslaget og var til det yderste betænkelig ved dankortforslaget, til trods for at enhver kunne se, at det var et godt forslag.

Ved at det er blevet så restriktivt, som det er, og ved at vi har kunnet holde det så restriktivt med hensyn til at udlevere oplysninger, og ved at vi har kunnet skabe den sikkerhed omkring det – også hvis det er sådan, at det bliver misbrugt af andre, er der en vis sikkerhed for den, der ejer dankortet – er det ikke gået galt. Men ellers kunne det i allerhøjeste grad have gået galt, det er jo en fantastisk registrering, der ligger i dankortet. Så kombinationen af personnumrene og dankortet er faktisk overvågning, der for alvor vil noget.

Men jeg synes, at det, der ville være godt i forbindelse med det her forslag, ville være at få sat en diskussion i gang om, hvordan vi kan få folk overbevist om, at de altså skal være opmærksomme på den her registrering, som de fleste bare gladelig lader sig involvere i, men hvor man ikke kan gennemskue konsekvenserne. Det synes jeg vi skal benytte det her forslag til at diskutere, altså diskutere, hvordan vi kan få sat en debat i gang om, hvad denne overvågning, vi har i samfundet i dag, rent faktisk betyder af indskrænkninger i borgernes frihed.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Så er vi nået til ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 15:47

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og især takke ordførerne for Socialdemokraterne, SF og De Radikale, som mener, at den problemstilling, vi peger på med forslaget, er relevant, og som er indstillet på, at det er noget, vi skal arbejde videre med i Retsudvalget for at få afklaret nærmere, hvad vi kan gøre.

Jeg skal lige sige til fru Lone Dybkjær, at jeg er ked af, hvis ordet frihedsråd giver forkerte associationer, for det er ikke meningen. Jeg tror måske også det kan være et spørgsmål om, hvor mange år der er gået siden anden verdenskrig, i forhold til hvornår man kan bruge ordet med en ny betydning.

Så vil jeg sige både til ministeren og til et par af de borgerlige ordførere, at jeg simpelt hen ikke forstår deres holdning om – det kan være, jeg har misforstået det, der er blevet sagt – at det ikke er noget problem, hvis en meget stor del af befolkningen har den holdning, at det ikke er noget problem, at frihedsrettighederne indskrænkes voldsomt. For hvis det er tilfældet, har vi da et problem med at forsvare frihedsrettighederne.

Hvis vi mener, at frihedsrettighederne er så fundamentale og så afgørende, som ministeren og ordførerne giver udtryk for, er det da vigtigt, at befolkningen bakker op om frihedsrettighederne, og så er det da vigtigt, at befolkningen ønsker at forsvare de frihedsrettigheder. Jeg mener faktisk, det er et meget stort demokratisk problem,

hvis ikke man mener, at vi fra Folketingets side har en opgave i at sikre, at der i befolkningen er stor opbakning til frihedsrettighederne.

Det gælder også den frihedsrettighed, der handler om, at man har ret til et privatliv, den frihedsrettighed, der handler om, at man har ret til at færdes – og i dag er det jo så både fysisk og i cyberspace – uden at alt, hvad man foretager sig, bliver overvåget og registreret. Det er en væsentlig del af privatlivets fred, som er en meget afgørende frihedsrettighed, og jeg mener, vi har en forpligtelse til at finde ud af, hvordan vi sørger for, at befolkningen bliver ved med at bakke op om den frihedsrettighed. For hvis ikke vi gør det, risikerer vi jo at ende med et overvågningssamfund.

Der er blevet talt meget om filmen »De andres liv«, der skildrer overvågningssamfundet i det tidligere DDR. Jeg tror, det er vigtigt, at man får set sådan nogle film; jeg tror, det er vigtigt, at man får det diskuteret i befolkningen, at vores børn og unge lærer frihedsrettighederne at kende – men ikke som en kanon, de skal lære udenad, som om det var salmevers, og hvor de så til en prøve, eksamen eller andet skal kunne remse op, hvilke frihedsrettigheder der er. De skal lære frihedsrettighederne at kende, så de forstår, hvorfor de er vigtige, og ønsker at forsvare dem. For hvis ikke man forstår, hvorfor det er vigtigt at forsvare frihedsrettighederne, så forsvare man dem jo ikke, når de kommer under pres, og så risikerer vi, at de forsvinder.

Derfor mener jeg, det er afgørende, at vi påtager os den opgave at sikre, at også de kommende generationer forstår – ikke bare kan dem udenad, men virkelig forstår – hvorfor frihedsrettighederne er så vigtige, så vi kan sikre, at de også vil være der i fremtiden.

Som andre har påpeget, har vi jo igennem de sidste mange år haft store diskussioner om overvågning, bl.a. i forbindelse med terrorpakker osv. For nogle år siden blev der under en af de høringer, vi havde – det var så ikke om terrorpakken, men om noget andet – sagt noget, der gjorde stort indtryk på mig. Her påpegede den tilstedeværende repræsentant for Institut for Menneskerettigheder, at retten til privatlivets fred er en af de mest fundamentale frihedsrettigheder og er afgørende for, at vi kan have et retssamfund og dermed et demokrati.

Når man ser på, hvor lidt privatliv vi har tilbage i Danmark i dag, kan man konstatere, at der næsten ikke er noget tilbage af den frihedsrettighed, fordi der, som mange af ordførerne var inde på, er så meget elektronisk overvågning i dag. Her tænker jeg ikke kun på den videoovervågning, der er, når man bevæger sig udenfor, men også på, at man, hvis man har adgang til en persons cpr-nummer i Danmark, kan få adgang til stort set alle oplysninger om vedkommende. Man kan få alt at vide om, hvem de er, hvilke sygdomme de har, deres børn og hvilke sygdomme de har, man kan få oplysning om, hvilke bøger de har lånt på biblioteket, hvad de køber hver dag i Brugsen osv. Alt det er jo hæftet op på ens cpr-nummer. Man har stort set intet privatliv tilbage, hvis man lever et almindeligt liv som dansk borger i dag.

Det mener jeg vi bliver nødt til at forholde os til. Det gælder både med hensyn til at få en debat i befolkningen om, hvorvidt man ønsker at have så lidt privatliv, og med hensyn til at vi som lovgivere – hvis vi faktisk mener, at det er et problem, at der er så meget overvågning og registrering og så lidt privatliv – så får igangsat en debat om, hvad vi gør ved det.

Jeg har foreslået, at det skulle være et frihedsråd, der igangsatte det, men når der nu ikke er flertal for det, synes jeg også, det er fint, hvis vi i Retsudvalget tager en drøftelse af, om vi kunne gøre det på andre måder, om vi kunne give andre den opgave at få gang i den diskussion. Det vil også være fint, som andre har været inde på, at få afklaret, hvilke af de opgaver, som vi har foreslået skal løses, der ligger i nogle af beskrivelserne fra Institut for Menneskerettigheder, Datatilsynet og andre. Så kan vi se på, om vi skal give dem nogle flere opgaver, hvis vi ønsker at få løftet de her ting, som vi har peget på i forslaget.

Så jeg håber meget, at vi faktisk kan få en ordentlig debat i Retsudvalget, og at vi kommer i gang med en debat om, hvorvidt vi virkelig ønsker, at der er så lidt privatliv tilbage, som det er tilfældet i Danmark i dag, eller om vi faktisk mener, at det er en vigtig frihedsrettighed at forsvare. Det håber jeg at vi får en god debat om i Retsudvalget.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning til ordføreren fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:53

Pia Adelsteen (DF):

Det, jeg egentlig gerne vil spørge til, er det her med det elektroniske spor, som jo ikke nødvendigvis, som ordføreren siger, behøver at være videoovervågning. Det behøver det jo ikke, det kan være vores brug af computere, vores brug af bank og dankort osv. Jeg tror altså, at de fleste mennesker i Danmark ikke anser det for at være et problem, så længe det ikke bliver misbrugt. Det er jo derfor, det er så vigtigt, at der ikke er misbrug af de her systemer. Så kan det godt være, at vi bliver registreret osv., men så længe der ikke er et misbrug, anser man det ikke for at være et problem. Det er jo svært at forestille sig et samfund, hvor vi ikke har dankort og internet osv. Nu bliver vi jo i Dansk Folkeparti ofte beskyldt for at gå tilbage til Morten Korch, men det tror jeg trods alt ikke på. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, man gerne vil, set i lyset af at vi har haft den elektroniske udvikling, vi har, og at der faktisk ikke er mange, der anser det for at være et problem.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Line Barfod (EL):

Jeg ønsker heller ikke at afskaffe mobiltelefoner og dankort og hele den elektroniske udvikling, vi har fået. Men jeg mener faktisk, det er vigtigt, især at vi holder op med at bruge cpr-nummeret som nøgle til det hele. Man kunne sagtens have forskellige nøgler til de forskellige registre, som det kun var bestemte myndigheder der i meget bestemte tilfælde kunne få adgang til. Der er ingen grund til, at alle oplysninger om en borger skal ligge på cpr-nummeret. Man kunne sagtens sørge for, at der var langt større sikkerhed, end der er i dag, og ligesom man diskuterede længe om dankortet, som fru Lone Dybkjær fortalte om, kunne man også godt diskutere, når der sker en ny elektronisk udvikling, hvor meget sikkerhed vi ønsker der skal være, og hvor mange oplysninger man må samle om borgerne. I dag samler supermarkederne oplysninger om, hvor meget rødvin du køber, hvilken type rødvin, hvor dyr den er, hvor meget du køber af bleer eller alt muligt andet, med henblik på at man så kan sende folk bestemte tilbud. Ønsker vi, at man skal kunne lave den slags registrering af borgerne? Hvor meget ønsker vi, at man skal sælge de oplysninger? Da man ændrede på persondataloven og cpr-loven i sin tid, gik man også ind og så på, hvor meget offentlige myndigheder må sælge af personlige oplysninger om borgerne. Sådan nogle ting mener jeg er vigtige at diskutere.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:55

Pia Adelsteen (DF):

Men mange af de her registreringer findes jo i en meget kortvarig periode. Altså, netop sådan noget som mobiltelefoni: Nu kan jeg ik-

ke huske det helt præcist, men jeg mener, det er 2 måneder, de her data bliver gemt, og så bliver de slettet. Og så bruger man de oplysninger, man har, i en periode, lige så vel som forretningerne bruger det, fordi man så målretter sine tilbud. For hvis man ved, at alle de kunder, der kommer i butikken, køber lige præcis den rødvin, så er der måske ikke nogen grund til at have de 20 andre på hylden, og så kan man nøjes med at indkøbe den ene. Det er jo sådan, man fokuserer, og det synes jeg da er væsentligt. Jeg synes da, det er den rigtige måde at gøre det på – at målrette sine ting. Og så længe det ikke kommer forbrugerne eller borgerne til skade, hvad er så problemet?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Line Barfod (EL):

Mobiltelefoner og oplysninger om, hvor man har været, hvem man har talt med, hvilke sms'er man har sendt – altså ikke indholdet af sms'erne, men hvem man har sendt til og modtaget fra – bliver gemt i 1 år, det har Folketinget vedtaget, ligesom alle oplysninger om, hvilke hjemmesider man har været inde på, bliver gemt i 1 år. Det har Folketinget også vedtaget. Der bliver gemt milliarder af oplysninger om, hvad vi foretager os elektronisk, som ikke skal bruges til noget som helst andet, end hvis politiet en dag skulle få en mistanke om et eller andet. Det vil sige, at man kan kortlægge alt, hvad en person foretager sig på nettet og med sin telefon.

Med hensyn til rødvin er problemet jo ikke, at butikken registrerer, hvor meget rødvin de sælger, eller hvor mange bleer de sælger, det kan de sagtens have behov for; det er, at de registrerer, hvor meget jeg køber, eller hvor meget ordføreren køber. Det er da et problem, hvis man gerne vil have et privatliv. Man kan så selvfølgelig gå over til at købe kontant hver gang og aldrig bruge kort. Men problemet er jo, at frihed – og især friheden til at have et privatliv – ikke er noget, man kan måle, ligesom ytringsfrihed jo heller ikke er noget, man kan måle, eller forsamlingsfrihed er noget, man kan måle og veje: Hvor meget skader det mig, hvis jeg får indskrænkninger i mine friheder? Men på et eller andet tidspunkt er der så lidt frihed tilbage, at man oplever, at man ikke længere har den frihed, der egentlig burde være i et demokrati, og så risikerer vi, at befolkningen gør oprør. Derfor er det afgørende, at vi sikrer friheden.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af ombudsmandsloven.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 30.03.2011).

Kl. 15:58

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dette beslutningsforslag har form af en opfordring til Folketingets præsidium og ikke til regeringen. Der forventes derfor ikke at deltage nogen ministre i forhandlingen, men Præsidiet vil følge forhandlingen og være opmærksom på, hvad Folketingets partier har at sige om forslaget.

Forhandlingen er åbnet. Første ordfører er hr. Kim Andersen fra Venstre.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

B 99 er et beslutningsforslag fremsat af Enhedslisten, og det vedrører forslag om ændring af ombudsmandsloven. Det er et forslag, som retter sig til Folketingets præsidium.

Enhedslisten foreslår, at Præsidiet tager initiativ til nogle ændringer, bl.a. at ombudsmanden skal udpeges for en 4-årig periode og kun kan genudpeges én gang; at ombudsmanden ikke deltager i kommissioner eller udvalg, som vedrører et emne, som ombudsmanden siden hen skal fortolke og forholde sig til; at hvis der er en myndighed, der beslutter ikke at følge Ombudsmandens henstillinger, skal myndigheden over for Folketingets Ombudsmand redegøre for, hvorfor man ikke har fulgt henstillingerne, og endelig skal beskyttelsen af titlen ombudsmand ophæves.

Jeg skal sige, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget fra Enhedslisten. Vi mener, at vi for tiden har et regelsæt omkring ombudsmandsudnævnelser, som er fornuftigt. Det står vi bag.

Men alting ændrer sig, og tingene udvikler sig, og jeg skal ikke lægge skjul på, at vi i forbindelse med forelæggelsen af de her sager i Venstres folketingsgruppe og således også af B 99 havde en drøftelse i folketingsgruppen om dette spørgsmål. Jeg synes, det kunne være interessant, hvis Præsidiet på et tidspunkt overvejer, om der måske med inspiration fra dette beslutningsforslag er basis for at se på nogle af problematikkerne.

Vi er jo i mange sammenhænge meget optaget af armlængdeprincippet og optaget af, at man ikke skal være for involveret i ting, som er tæt på én privat eller myndighedsmæssigt. Vi ved også, at det fra tid til anden er godt, at det er nye og friske øjne, der ser på tingene. Og selv om det nu er sådan, at det er Folketinget, der efter hvert nyvalg til Tinget ansætter Folketingets ombudsmand, går der måske lidt automatik i den proces for et nyvalgt Folketing. Der kunne det måske være hensigtsmæssigt at overveje nogle afgrænsninger, med hensyn til hvor lang tid en genudpegning kunne finde sted.

Der er også en anden ting i det, der rejser her i beslutningsforslaget, nemlig om deltagelse i et kommissionsarbejde m.v., som jo sådan set også er relevant. Der har jo været en debat i offentligheden om offentlighedsloven og Offentlighedskommissionen. Folketingets ombudsmand har jo her siddet som formand for Offentlighedskommissionen, som har siddet i ganske mange år. Jeg kan jo også se ud af Offentlighedskommissionens betænkning, at der har været et underudvalg, som har arbejdet særskilt med nogle problemstillinger, bl.a. spørgsmålet om, hvad der er ministerbetjening, og hvilke dokumenter der er fremstillet til ministerbetjening, hvor man har været dybt nede i substansen. Jeg synes, det er en overvejelse værd, om

man her er meget tæt på, hvad en ombudsmand siden hen skal forholde sig til i sin funktion som ombudsmand. Det synes jeg nok kunne være en diskussion værd for Præsidiet.

Så er der dette med, at ombudsmanden kun kan indgå i sådanne hverv, hvis der foreligger en tilladelse fra Retsudvalget. Det skal jeg så ikke kunne sige om der gør i det pågældende tilfælde, men i et så langvarigt kommissionsarbejde med et så omfattende forarbejde til en væsentlig lov i vores folkestyre er det i hvert fald noget, man skal være meget bevidst om.

Vi afviser beslutningsforslaget, men med en lille anmodning til Præsidiet om ved lejlighed at overveje, om der alligevel er nogle ting i problemstillingen, som er en drøftelse værd.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at vi i Danmark er velsignet med at have en rigtig kompetent ombudsmand, og jeg synes, at vi har en ombudsmand, som vi kan være stolte af. Jeg synes ikke, at det er korrekt at sige, at Folketinget bare sådan lidt pr. automatik genudpeger den siddende ombudsmand. Jeg synes, at vi har haft nogle drøftelser, når vi har gjort det, og jeg synes, at vi har gjort det med åbne øjne, fordi vi har haft og har en ombudsmand, som vi har været stolte af og tilfredse med. Så der er ingen kritik af ombudsmanden fra Socialdemokraternes side i forhold til den her sag.

Enhedslisten foreslår bl.a., at man kun skal kunne genudpeges for to gange 4-årige perioder, og det er jo også Enhedslistens eget princip, når man som folkevalgt stiller op, at der skal være en eller anden udløbsdato for, hvornår det er på tide, at man skal tilbage til virkeligheden og der så skal andre og nye kræfter til. Så det her cirkulations-system kender vi jo godt fra Enhedslisten. Men det er ikke noget, vi andre partier i Folketinget bruger, og det er egentlig heller ikke noget, jeg synes, at vi nødvendigvis skal anvende. Det kan være godt, at folk kommer ud og ser nogle andre ting, men der kan også være nogle, der sidder med en erfaring, som det vil være rigtig ærgerligt og trist at skulle vippe af sted, fordi man nu når til et sted i en cyklusordning, hvor man ikke længere kan genudpeges.

Derfor står der jo nogle principper over for hinanden: Er det vigtigere, at man er ny, end at man har erfaring? Nogle gange er det fornuftigt nok, at folk går videre til noget andet, og andre gange er der også nogle, som man synes det kunne være rigtig rart blev på holdet. Så Socialdemokraterne vil ikke støtte, at der skal være en tidsbegrænsning, med hensyn til hvor mange gange en ombudsmand kan genudpeges. Det gør vi heller ikke normalt med andre ting.

Så er der endelig det sidste, som handler om beskyttelse af titlen som ombudsmand, og der vil jeg sige, at det synes jeg vi skal tage en snak om. Jeg har taget nogle forskellige bilag med, som vi har fået af Retsudvalget, hvor vi bl.a. er blevet tilskrevet af Ombudsmanden, som meddeler os, at Novo Nordisk og Lundbeck har ansat en ombudsmand, som er en firmaombudsmand. Der er også et bilag fra Post Danmark, hvor man har en kundeombudsmand. For mig at se går der ikke noget af nogen, fordi der er nogle, der anvender titlen ombudsmand, og jeg synes, at det vil være fornuftigt, sådan som Enhedslisten foreslår det – så lang tid der er tale om folk, der tager sig af ting, der ikke kan forveksles med Folketingets Ombudsmand – at vi er lidt mere liberale over for og åbner lidt mere op for, at titlen kan anvendes.

Så lad os snakke videre i Retsudvalgsregi om, hvad for nogle af tingene vi kan mødes om. Men når det kommer til, om der skal være

begrænsninger for, hvor mange gange man kan genudpeges, siger Socialdemokraterne altså nej.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Forslaget har jo fire elementer, som er nævnt, altså maks. de her 8 år som ombudsmand, man må ikke deltage i kommissioner og udvalg m.v., den myndighed, der ikke følger Ombudsmandens indstilling, skal redegøre for hvorfor, og så er der beskyttelse af titlen som ombudsmand.

Jeg vil godt sige, at vi i Dansk Folkeparti faktisk er positive over for, at man ser på det her. Det er ikke alle ud af de der fire elementer, vi er enige i, og i modsætning til fru Karen Hækkerup mener vi måske lige det omvendte, vi synes faktisk, det ville være fint med en begrænsning af perioden, hvorimod vi faktisk ønsker titlen som ombudsmand bevaret, fordi det ikke må blive undermineret, når Ombudsmanden udtaler sig. Og så kan det godt være, at virksomheder har ansat noget, de kalder en ombudsmand, men i det offentlige mener jeg faktisk det er vigtigt at man ligesom ved, at når ombudsmanden taler, så taler han på alles vegne. Det synes jeg er vigtigt.

Men de maks. 8 år, 2 gange 4 år, sådan at det ikke er efter enhver valgperiode, kan man sige, er vi positive over for. Det her med at deltage i kommissioner og udvalg er vi for så vidt også positive over for. Det, at myndighederne skal redegøre for, hvorfor en ligestilling ikke følges, kan der også være noget sund fornuft i, og så er der så bare det her med beskyttelse af titlen, som vi egentlig ønsker skal bevares.

Jeg vil sige det sådan, at vi i hvert fald meget gerne indgår i en diskussion om, hvordan reglerne skal være i fremtiden, og vil da også opfordre Præsidiumet til at gøre det samme.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

Kl. 16:10

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Ombudsmandsfunktionen er en væsentlig funktion, som er omgærdet af meget respekt og agtelse i dag, og det synes jeg vi skal værne om. Ofte er det jo borgernes sidste bolværk, når de føler sig uretfærdigt behandlet, at kunne få Ombudsmanden til at se på sagen.

Jeg vil sige, at debatten om offentlighedsloven har været lidt kedelig i forhold til Ombudsmanden, som jo har været involveret i det her arbejde. Jeg har ikke den dybere indsigt i den kritik, der har været, og om, hvorvidt der har været noget hold i den. Jeg tror sådan set ikke, at der er noget at udsætte på ombudsmandens arbejde i den forbindelse, men jeg er meget tiltalt af det forslag, som Enhedslisten her kommer med om, at ombudsmanden ikke skal sidde i kommissioner og udvalg osv. Alle andre steder prøver vi at tilstræbe, at den, som er med til at udforme lovgivningen, ikke også er den, der skal sidde og forvalte den eller træffe afgørelser om den, så jeg synes egentlig, det flugter meget godt med princippet om magtens tredeling, at vi prøver at holde de ting adskilt. Så den del af forslaget synes jeg at jeg ubetinget kan støtte.

I forhold til om ombudsmanden skal kunne udpeges for en 4-årig periode, og om beskyttelsen af titlen som ombudsmand skal ophæves, synes jeg, det er vanskeligt at stå her og forstå, hvad konsekven-

serne og rækkevidden af det forslag er. Jeg synes, at vi skal prøve under udvalgsarbejdet at dykke ned i, hvilke fordele og ulemper der kan være ved lige præcis de to forslag. Det er jeg meget åben over for. På den ene side deler jeg faktisk Dansk Folkepartis indstilling om, at beskyttelsen af titlen som ombudsmand er vigtig, fordi vi skal kunne være sikre på, at der er tale om den rigtige ombudsmand, og at der lagt den energi og omhu i udformningen af afgørelserne, så vi ikke udvander dem, og på den anden side kan jeg også godt forstå Enhedslistens ræsonnement om, at det ikke ser ud til at have givet problemer i andre lande. Så lad os dykke ned i de erfaringer, der er fra andre lande, lad os finde de gode argumenter for og imod, og lad os arbejde videre med det her forslag.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Lad mig straks sige, at det her forslag kræver en noget grundigere behandling, end Det Radikale Venstre har haft lejlighed til at foretage grundet lidt forskellige omstændigheder. Hvis man skal gå ind at ændre på det her, kræver det helt overordnet en meget grundig diskussion blandt de enkelte partier.

Jeg vil som udgangspunkt sige, at jeg ikke synes, at det er Folketingets Præsidium, der uden videre skal fremsætte et lovforslag af den grund, at Folketingets Præsidium jo ikke repræsenterer alle partier. Det gør det jo faktisk ikke. Præsidiumet repræsenterer jo kun fem partier, nemlig de store partier. Det vil sige, at Enhedslisten ikke er repræsenteret og Det Radikale Venstre ikke er repræsenteret, bare for at nævne to partier, der ikke er repræsenteret. Jeg synes, at det er utrolig vigtigt, at dem, der skal diskutere det her forslag, er repræsenteret af alle partier. Derfor synes jeg, at selve modellen med at bede Præsidiumet om at fremsætte et lovforslag grundlæggende er forkert. Det, som jeg synes, hvis vi overhovedet skal noget, er, at vi skal bruge udvalgsarbejdet til at diskutere, hvis vi skal kigge på det her, hvordan det så kan gøres på en fornuftig måde.

Vores udgangspunkt er i hvert fald, at alle partier skal indgå i den drøftelse, og det skal være på basis af et eller andet grundigt forarbejde af en eller anden slags. Hvordan det så skal tilrettelægges, er bl.a. det, som vi ikke har haft nogen som helst mulighed for at få drøftet nærmere.

Det andet, som jeg vil sige om det her, er, at jeg synes, det er meget vigtigt at inddrage de erfaringer – og det gør også, at det skal være et grundigt arbejde – som man har i udlandet. Vi var jo sammen med Sverige frontløbere for at få ombudsmandsinstitutionen. Nu er der mange lande, der har fået den, og det vil sige, at der er kommet mange erfaringer. Jeg synes selvfølgelig også, at vi skal passe på, at vi ikke havner i den situation, at bare fordi vi har været nogle af de første, kan det overhovedet ikke ændres. Vi har lidt den samme diskussion om Europaudvalget, nemlig at fordi vi har været de første til at etablere processen om mandatgivning, er vi også de sidste til at ændre på noget som helst i den sammenhæng. Så jeg synes, at man skal se på ting med friske øjne, selv om man har været de første, men man skal selvfølgelig passe på, at man ikke forlader nogle grundlæggende principper, som der har været for Ombudsmandens arbejde. Så jeg synes ikke, at det skal være Præsidiumet, jeg synes, man skal inddrage udlandet i langt højere grad. Det vil sige, at skal vi ændre på ombudsmandsinstitutionen, skal det altså være på basis af noget meget grundigt arbejde.

Så er jeg udmærket godt klar over, at det der med, at man kun kan vælges to gange, giver nogle uafhængighedsmuligheder, men

det giver også nogle tab. Det er det, jeg synes vi i hvert fald skal prøve på at finde frem til, inden man overhovedet skrider til det her.

Jeg synes godt, at vi, f.eks. når det drejer sig om det andet punkt, at Folketingets ombudsmand ikke må deltage i ting, skal få en præcis kortlægning af, hvad ombudsmanden de facto deltager i i dag. Det har jeg i hvert fald ikke noget præcist overblik over. Igen her kan man så sige, at der kan være andre muligheder for, at ombudsmandens erfaringer indgår i arbejdet, end blot det, at ombudsmanden deltager i i dag, og vi skal selvfølgelig også i den sammenhæng høre ombudsmanden selv, men det kan jeg vende tilbage til til sidst.

Så er der det med myndighederne, og der synes jeg bestemt, at man skal følge Ombudsmandens henstillinger, og jeg synes også, at der her kan være grund til at kigge på, hvordan det egentlig går. Men det kræver jo så altså bestemt en meget grundig gennemgang af Ombudsmandens beretning. Man kan sige, at på den led ligger der jo et fantastisk materiale, så hvis nogen vil sidde og arbejde grundigt med det, har de rig mulighed for det.

Omkring det fjerde punkt med beskyttelsen af titlen som ombudsmand har Det Radikale Venstre jo altså været meget fast i kødet gennem alle årene, med hensyn til at alle mulige andre ikke også burde kalde sig Ombudsmanden. Det er sådan set vores principielle opfattelse stadig væk, men vi indrømmer gerne, at vi efterhånden står noget ene med den opfattelse, og derfor må vi selvfølgelig indgå med de andre partier i nogle drøftelser herom.

Men jeg siger altså, at det er vigtigt, at vi får en bred diskussion blandt partierne, og jeg synes, at det ville være ønskeligt, hvis vi kunne finde en måde at gøre det på. Det er der altså ikke nogen forslag til i Enhedslistens forslag, men det kan vi jo så drøfte under udvalgsarbejdet.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 16:17

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og den åbne tilgang til forslaget, der har været i debatten, og starte med sige til fru Lone Dybkjær, at når der i forslaget står, at det er Folketingets Præsidium, der skal fremsætte lovforslag, er det, fordi det normalt er dem, der fremsætter lovforslag på det her område, i modsætning til på andre områder, hvor det er regeringen, der fremsætter lovforslag. Men selvfølgelig forestiller vi os, at det skal diskuteres. Ligesom andre beslutningsforslag skal det selvfølgelig diskuteres i Retsudvalget, som mange ordførere også har lagt op til. Det er derfor, vi kommer med et beslutningsforslag og ikke et lovforslag, for vi går faktisk ind for, at der er en ordentlig kvalitet i lovarbejdet.

Vi har heller ikke sætte en tidsfrist på for, hvornår der skal fremsættes et lovforslag, fordi vi selvfølgelig er enige i, at der skal laves et grundigt forarbejde. Men jeg er da glad for at høre, at der er så mange, der mener, at det her faktisk er noget, som der er brug for at diskutere. Det er jo egentlig ikke så lang tid siden, vi ændrede ombudsmandsloven sidst, men da var det sådan mere tekniske ændringer, der fandt sted af forskellige grunde.

Jeg synes, det kunne være fornuftigt at få den her grundigere debat om, om der er nogle ting, som vi har brug for at ændre på mere indholdsmæssigt, i forhold til hvordan ordningen fungerer i dag. Og selvfølgelig er det en god idé at se på, hvad erfaringerne fra udlandet er – hvordan fungerer det der? – se på, hvad det var, man i sin tid lagde op til, da man indførte ordningen, og se på, hvordan det så rent faktisk har fungeret i praksis, herunder hvor mange steder der har været problemer med kommissioner osv. Så vidt jeg ved, er det me-

get få gange, man har bedt ombudsmanden om at indtræde i kommissioner, og det er jo ikke noget, ombudsmanden overhovedet selv har været udfarende i forhold til. Men den debat, der har været om Offentlighedskommissionen, mener jeg giver anledning til, at vi drøfter det i Folketinget.

Jeg vil gerne understrege, som jeg også har gjort i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det her forslag absolut ikke er udtryk for nogen kritik af ombudsmanden. Det er jo heller ikke ombudsmanden selv, der har valgt, at han skulle sidde i Offentlighedskommissionen. Men det er udtryk for, at det er så vigtig en institution i vores samfund, at der ikke må kunne sættes spørgsmålstejn ved Ombudsmanden, og derfor er der, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt var inde på, et problem, hvis man sætter den, der skal forvalte loven bagefter, til at sidde og være formand for den kommission, der skal finde ud af, hvordan loven skal se ud. Da er det altså en god idé at få diskuteret, om ikke man skulle undlade at kræve af ombudsmanden, at han skal indgå i sådanne kommissioner.

Spørgsmålet om titlen er jo noget, vi har diskuteret mange gange. Vi får mange henvendelser, og jeg kan sagtens forstå den principielle holdning, at man skulle forbeholde titlen til kun at være Folketingets Ombudsmand, men vi må bare erkende, at sådan ser verden ikke ud i dag. Og det er mit indtryk fra de lande, hvor man bruger ombudsmandstitlen meget mere, end vi gør i Danmark, at det ikke giver anledning til problemer med at finde ud af, hvilken ombudsmand der er hvilken. Det kan folk godt finde ud af, og det tror jeg også vi ville kunne finde ud af i Danmark, men lad os se nærmere på det.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt man skal sige, at der er en begrænset periode, man kan udpeges for. Det har man jo også i internationale organisationer. Det er jo ikke kun Enhedslisten, der har det princip; det er jo ikke noget, vi sådan fuldstændig selv har opfundet. Det har man jo i internationale organisationer som f.eks. FN, Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd, fordi man mener, det er vigtigt, at man jævnligt får nye folk på de vigtige poster. Igen vil jeg sige, at det absolut ikke er nogen kritik af den nuværende Ombudsmand, men et forslag om, at vi skal se på ordningen fremover og se på, hvordan vi kan sikre, at der er størst mulig respekt for den institution. Så er det altså, vi synes, vi skal se på, om man skal sikre, at den, der sidder på posten, ikke kan beskyldes for at være afhængig af at blive genudpeget. Derfor synes vi, det er væsentligt at diskutere, om vi skal indføre den samme ordning, som man har i en række internationale organisationer.

Så jeg håber, vi under udvalgsarbejdet kan få en rigtig god drøftelse af de her spørgsmål, og jeg vil foreslå, vi sætter det på dagsordenen til et retsudvalgsmøde, hvor vi så får ordentlig tid til at diskutere det igennem og diskutere, hvad det så er, vi vil gøre mere fremadrettet, og hvordan, som fru Lone Dybkjær var inde på, proceduren skal være, hvis der skal arbejdes videre med det, så det er noget, som alle partier selvfølgelig indgår i drøftelser om.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er lige en kort bemærkning fra hr. Kim Andersen.

Kl. 16:22

Kim Andersen (V):

Tak for det. Når jeg beder om en kort bemærkning her, er det for at rette op på, at jeg i min egen ordførertale glemte at sige, at Det Konservative Folkeparti afviser beslutningsforslaget. Den besked nåede hr. Tom Behnke at sige til mig at jeg skulle aflevere, lige inden han gik.

Jeg skal ikke gå så langt som til at sige, at de bemærkninger, jeg ledsagede Venstres afvisning med, også dækker ham, men blot sige, at De Konservative afviser det. Men jeg forstod på ham, at der dog er ting i det, som jeg sagde, som han også fandt interessant.

Så kan jeg slutte af med pænt og høfligt at sige til fru Line Barfod, at jeg i og for sig gerne vil sige tak for den debat, vi har haft om det her vigtige principielle spørgsmål i vores folkestyre, og jeg synes, det har været en konstruktiv og frugtbar ordveksling, der har været her i eftermiddag vedrørende ombudsmandsloven. Tak.

Kl. 16:23

Line Barfod (EL):

Selv tak, vil jeg sige til hr. Kim Andersen, og tak for oplysningen om Det Konservative Folkeparti. Det får hr. Tom Behnke jo så lejlighed til at uddybe nærmere, når vi diskuterer videre om forslaget.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så fik vi klaret den. Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

_____

Kl. 16:23

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, tirsdag den 3. maj 2011, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:23).

_____